Ingerul Palid

By Stefania Cucura

Prefata

"Asteapta si visele ti se vor indeplini.Toate la momentul lor."Ce cuvinte adevarate...Dar ce se intampla cand astepti pentru ceva ce iti va fi mereu interzis,ceva pentru care nu vei fi niciodata indeajuns de bun?Oare merita sa mai astepti ?Poate ca nu ar fi trebuit sa mi-l doresc pe el cu atata foc.Dar nu pot sa regret ca m-am mutat in Quileute sau ca l-am cunoscut si m-am indragostit nebuneste de el,la fel cum nu pot sa regret ca am ales nemurirea de dragul lui.Chiar daca decizia aceasta m-a adus fata in fata cu moartea,mi-a oferit tot ce voiam:el.Cand viata e tot ce i-as putea darui,de ce nu as face-o?

Capitolul I.

Anii treceau,si tot nu mi se intampla.Tot nu aparea acea persoana in prezenta caruia sa ma simt in Rai-oricat de fals suna-si a carui miros sa ma innebuneasca.Nici macar prieteni nu aveam.Nu ma puteam adapta la aceasta lume.Locuiam cu parintii mei,intr-o tara mica din centrul Europei.O tara,cu o istorie stufoasa,o tara unde nu eram acasa-chiar daca aici ma nascusem.

Eram eleva la liceu.Tatal meu primise o oferta de lucru care implica sa calatoreasca in jurul lumii,dar era gata sa refuze deoarece eu nu voiam sa ii urmez.

Atunci,m-am hotarat sa ma mut in Washington,Forks.Mi-a fost mai greu sa ma conving pe mine insami ca acesta era un lucru bun,dar am spus minciuna asta atat de des un ultimul timp,incat ajunsese sa ma pacaleasca chiar si pe mine.Uram tara in care locuiam,dar........imaginea locului in care aveam sa ma mut....pur si simplu imi provoca greata.Daca nu am reusit sa ma adaptez in propria tara,in propriul continent,cum aveam sa o fac in Forks,Washington?Eram ingrozita.

Dar,un singur lucru era cat de cat bun:aveam sa locuiesc la Adam Quileute,o ruda foarte indepartata a tatalui meu,intr-o mica rezervatie cu acelasi nume.Unchiul meu era entuziasmat de venirea mea,ba chiar ma inscrisese la liceu si imi promisese sa ma ajute sa imi cumpar o masina cand voi implini varsta necesara.Matthew,fiul lui Adam se oferise deja sa imi arate scoala,orasul,si tot ce mai voiam sa vad-desi,eram sigura ca nu voi vrea sa vad nimic.Ma cuprindea panica numai cand ma gandeam ca aici,ploua cam jumatate din an.Nu veneam din Asia,dar veneam dintr-un loc cu clima relativ perfecta:iarna este iarna si vara este vara.Alt lucru infricosator era scoala.Vechea mea scoala era uriasa fata de cea noua.Cei 287-acum 288-de elevi din Forks crescusera impreuna,stiau totul unul despre celalalt,chiar si bunicii lor crescusera impreuna,cred.Eu aveam sa fiu o ciudatenie,europeanca ciudata care nu socializa,albinoasa,cea de care se fereau toti.

Dar preferam sa nu ma gandesc la scoala pana nu ii venea timpul.Era sambata.Aveam timp luni sa dau fata-in-fata cu cruda realitate.Mai intai sa vad terenul,inainte sa imi pregatesc strategia de lupta.Trebuia sa petrec sase ore in avion pana in Seattle,apoi inca un zbor de o ora pana in Port Angeles,dupa care aproximativ doua ore in masina pana in rezervatia Quileute.Eram relativ impacata cu zborul.Cele doua ore cu Adam in masina,insa,ma igrozeau.Secundele treceau atat de incet...Aveam chef sa ma inchid pur si simplu, intr-o camera indepartata si sa plang cat ma tineau puterile,dar mi-am amintit brusc ca eu am fost cea care a decis sa vina aici.Nu m-a obligat nimeni sa ma mut in Forks.

Singura persoana care era in extaz datorita deciziei mele era bunul meu prieten,Matthew,despre care,defapt nu imi aminteam mai nimic.

Cand am ajuns in Forks,ploua.Ceva obisnuit.Am coborat din masina,dezamagita ca si cand as fi sperat ca de dragul meu,macar o data avea sa fie insorit.Dar melancolia imi fusese intrerupta de imbratisarea brusca si inexplicabil de fierbinte a unui baiat dragut,in privirea caruia se citea copilaria,desi era inalt de doi metri,si atat de musculos,ca ar fi rusinat orice culturist ce s-ar fi aflat langa el.

-Buna,Mary!Imi pare atat de bine sa te vad!

-Buna,Matt.....am presupus doar ca era el,dupa voce..Ce te-ai schimbat...Te simti bine?Pielea ta este atat de fierbinte..Si de ce nu ti-ai luat hanorac?O sa ingheti pe racoarea asta!vocea mea era

pe cat de ragusita,pe atat de alarmata.Acasa,un minut in ploaia asta ar fi facut orice baiat de varsta lui sa raceasca cumplit.

Dint-o data,fata lui ciocolatie se inrosi ca si cum ar fi luat foc,si eu am realizat ca stateam imbratisati in mijlocul curtii,sub ploaia continua.

-Nu-ti fa griji pentru mine,spuse Matt,nu am nevoie de hanorac.Este destul de cald.Si in ceea ce priveste temperatura corpului.........Ei bine,asa sunt eu.

-Cand aveti de gand sa intrati in casa?spuse Adam din prag.Am inteles,Matt.Ti-a lipsit.Dar nu trebuie sa o tii in ploaie...

-Bine,tata,bine...zise Matt pe un ton superior,in timp ce imi ranjea.

Ne-am dus in casa,unde ne astepta o masa plina de pizza comandata.Nu ma asteptam,in fond,la ceva gatit,dar....eram obisnuita cu altceva.Brusc,mi-am dat seama ca aici locuiau doi barbati destul de.....nepriceputi in domeniul bucatariei.Era logic sa nu se consume prea multa mancare gatita.

-Pot sa iti cer o favoare,Adam?

-Orice..

-De azi incolo,eu gatesc.Ok?

-Esti o ciudata!...spuse Matt inainte ca Adam sa realizeze macar ce am propus.Nici nu ai ajuns bine si deja iti iei responsabilitati?Europenii astia...In fine.....Vino sa iti arat camera ta,inainte ca tata sa te manance cu fulgi cu tot.

Camera era...ei bine,de fete....intr-un mod ciudat si.......roz.In mijloc se afla un pat mare,acoperit de cearceafuri roz,langa el era un birou cu un laptop de la mana a doua-tot roz,spre dezgustul meu- iar in colt,langa usa de la minusculul dulap,se afla un balansoar.La vederea camerei,am ametit.Ma simteam ca un bebelus.

-Nu iti place camera?spuse Matt ingrozit de expresia fetei mele.

-Ba da,imi place.Am mintit eu,dar nu m-am priceput niciodata sa mint,si cred ca si-a dat seama ca spun asta doar ca sa fiu politicoasa.

-Vrei sa raman sa te ajut la despachetat?

-Nu,multumesc.Ma descurc.Defapt,doar voiam sa raman singura.

-Daca ai nevoie de mine,sunt in camera de alaturi,iar Adam este in camera lui,la parter.

-Ok....acesta a fost singurul cuvant pe care am reusit sa il scot,iar pana sa termin,eram singura in camera.

Cand am terminat de despachetat,am coborat sa vad ce are Adam prin dulap,sa vad ce pot gati pentru cina.Dulapurile erau pur si simplu goale.Defapt,era o punga cu fulgi de porumb si erau si condimente,dar atat.In frigider erau cateva sucuri,o sticla de lapte si niste bucati de peste.M-am gandit imediat sa fac "peste cu fulgi de porumb".Am scos pestii,am inceput sa ii feliez si Matt s-a oferit sa ma ajute.Am inceput sa vorbim,despre scoala,despre parintii mei si multe altele,iar pana sa imi dau seama,pestii erau feliati.I-am condimentat,i-am pus la cuptor si m-am asezat pe scaun langa Matt.Dupa un timp,am scos pestele din cuptor,si am pus masa.

-Esti intr-adevar o zeita a bucatariei..spuse Adam,cu nasul in mancare.

A mancat patru portii,dupa care s-a dus multumit la culcare.

-Cred ca ar trebui sa ne culcam si noi,murmura Matt in timp ce ma ajuta sa strang masa.Maine ne asteapta o zi lunga.Vreau sa iti arat un loc de pe aici,un fel de granita.

Nu mai eram in stare sa scot niciun cuvant.Eram franta de oboseala.Am curatat in bucatarie si am urcat in camera mea care acum,cand eram prea obosita sa disting rozul dominant,parea chiar primitoare.Am facut un dus rapid-in baia comuna,deoarece exista numai o baie- dupa care m-am

schimbat in pijamale si m-am aruncat in pat,adormind pe loc,fara vise sau cosmaruri care sa ma tina treaza pe parcursul noptii.

Dimineata,la ora 5:45,m-am trezit sa merg la magazin sa cumpar niste provizii.Speram ca Adam si Matt sa doarma,dar spre surprinderea mea,Adam era deja in bucatarie si lua micul dejun,o bucata din pestele de aseara.M-am dus in camera la Matt sa vad daca inca doarme,dar acesta nu era in camera lui.Ma astepta jos,cu Adam.Era la cuptor,holbandu-se la cateva oua.Am presupus ca ar fi vrut sa faca o omleta,dar nu stia ce sa faca cu ouale.M-am dus la el si i-am explicat ce trebuie sa faca,apoi i-am pregatit omleta si am pus niste suc de portocale in doua pahare.

-Chiar esti o zeita in bucatarie,Mary!spuse Matt infulecand.Ce vrei sa facem azi?

-Pai,m-am gandit ca o sa merg sa cumpar cate ceva de la magazinul alimentar,inainte ca voi sa va treziti,sa va prepar micul dejun iar apoi sa ma duci la"granita" aia de care mi-ai spus aseara.Dar,se pare ca sunteti destul de matinali...

-Pai...pot sa te duc eu la magazin in Port Angeles ca sa cumperi si alte lucruri,nu numai mancare,iar apoi sa facem restul lucrurilor.Si,da...suntem matinali.Adam se trezeste la ora patru iar eu la 6:30...Azi m-am trezit la patru cu Adam sa iti pregatesc micul dejun,dar.....Oua blestemate!Tare complicat e gatitul asta...

-Mda.....am chicotit batjocoritor iar apoi am spalat vasele.Ce zici sa mergem?

-De cati bani aveti nevoie,copii?spuse Adam.

-Glumesti?Eu sunt cea cu initiativa,eu platesc.Tu ma gazduiesti,iar eu am spus ca ma ocup de tot ce tine de bucatarie.Asa ca,eu platesc.

-Cred ca trei sute cincizeci ajung,tata.spuse Matt pe un ton ironic,ignorand discursul meu de mai devreme.

Am oftat invinsa,dupa care am acceptat,neavand chef sa ma cert cu ei.Am pornit la magazin,dar spre surprinderea mea,am ajuns intr-o ora deoarece Matt conducea mult mai rapid decat tatal sau.Cand am intrat,am luat un carucior,pe care Mathew s-a oferit sa il care.Am luat tot ce aveam nevoie:rechizite,mancare si ceva haine si incaltaminte noi pentru mine.Am luat si niste miere si alte ingrediente pentru prajituri din banii mei,cu gandul sa ii fac o surpriza dulce lui Matt.Cand am iesit din magazin,ploua.Matt a condus si mai repede decat inainte,motiv pentru care am ajuns in patruzeci de minute.In Forks,spre uimirea mea,era un cer senin.Am aranjat lucrurile in bucatarie,mi-am dus lucrurile mele in camera dupa care m-am apucat de prajitura.In treizeci de minute,le-am servit prajitura,surprinzandu-i si mai tare.Ca recompensa,am primit inca o imbratisare brusca si extrem de calda de la Matt.Acum,insa nu m-am mai luptat sa ma eliberez din stransoare,ci l-am imbratisat si eu,pupandu-l pe obraz.

-H..h..hai sa mergem.spuse el cu vocea tremuranda.

Ce-am facut?L-am emotionat fara sa vreau..oops.

-Ok.Hai sa mergem.

Am mers aproximativ treizeci de kilometri,dupa care masina s-a oprit brusc.

-Nu avem voie sa mergem mai departe,cel putin eu nu,dar ar fi indicat ca nici tu sa nu mergi.Locul este plin de vamp.....creaturi periculoase.Tata ne-ar omora daca am trece de garnita asta si am ajunge la teritoriul Sward.Aceasta este granita pe care voiam sa o vezi,ca sa nu treci de ea.

-Si acolo locuiesc oameni?

-Mda...oameni.Dar sunt.....ciudati.

-Si ce?Nu va suportati?Nu suportati ca unul sa vina pe pamantul celuilalt?am spus eu pe un ton ironic.
-Nu asta,doar sa nu vaneze pe teritotiul nostru,si noi nu vom vana pe teritoriul lor.Intelegi acum?Daca mergi acolo,nu mai pot sa te apar,dar ei pot sa iti fara rau,cum ar fi...
-Mai bine hai acasa,Matt.Se intuneca si eu trebuie sa ma pregatesc pentru ziua de maine.Prima mea zi de scoala,mai tii minte?
-Mda,boboaco.spuse el ranjind.
Am mers acasa,mi-am pregatit hainele pentru ziua urmatoare,rechizitele,dupa care am coborat sa prepar cina.In aceasta seara am pregatit cartofi prajiti cu friptura de vita,pentru Adam si Matt,iar pentru mine o salata.La fel ca si seara trecuta,Matt m-a ajutat sa curat masa,dupa care m-am dus obosita in camera,am facut dus,m-am schimbat in pijamale si am adormit cu gandul la ziua de maine.Ciudat era ca nu am plans deloc,ba chiar eram entuziasmata.Doar ca nu a fost ca si noaptea trecuta,deoarece am avut un vis - minunat,ce-i drept.Am visat ca un baiat cu ochi caprui,saten si foarte palid era la mine in camera.Era inuman de frumos.Era ca si un inger.Defapt,cred ca era un inger.Un inger palid.Cand intentionam sa ii vorbesc-in vis-am auzit o voce familiara.
-Boboaco,trezeste!O sa intarziem la scoala!
M-am spalat pe dinti,m-am imbracat,mi-am luat rucsacul si am iesit fara sa mai mananc.Stomacul meu era plin-plinut de emotie,iar mintea imi era la baiatul din vis.Ar fi minunat sa fie real....
Prinsa inca in lumea viselor,nici nu mi-am dat seama ca ajunsesem la scoala.Doamna de la secretariat mi-a dat orarul,si harta institutiei.Aveam un orar relativ usor,dar tampit.Aveam trei ore de sport pe saptamana.La vechea mea scoala,sportul era optional...Prima mea ora era spaniola,dupa care trigonometrie,sport,literatura limbii engleze si biologie.Primele trei ore au trecut foarte rapid.Am stat singura in banca.Se pare ca baiatul care trebuia sa stea langa mine chiulea.Imi era teama de ora de literatura.Cand am intrat in sala,i-am dat formularul profesorului,dupa care m-a trimis in singura banca libera din clasa.Am fost socata cand am descoperit ca langa mine va sta chiar ingerul din visul meu.Dar de data acesta parea sa aiba ochii negri precum noaptea.Parea sa se fereasca de mine,dar am facut primul pas si l-am abordat eu.
-Buna.Numele meu este Mariah Clum.Mi se spune Mary.Tu trebuie sa fii.....
-Eu sunt Edward Sward.Ma bucur sa te cunosc.Nu te-am mai vazut pe aici.De unde vii?tonul lui era precaut,si fata lui era indreptata in directia opusa.Se tinea de nas ca si cum as mirosi.
-Din Europa.
-Uau...De ce ai parasi Europa,pentru Forks?
-E........complicat..
-Parintii tai sunt divortati,iar tu stai pe rand la cate unul?
-Nu.Tata a primit un job care implica multe calatorii.
-Asa ca acum lucreaza aici?
-Nu..Acum probabil este prin Volterra sau pe acolo.
-Volterra?!Cum asa?Este un oras atat de periculos...
-Mda..Nici mie nu imi prea place.Tu de cand locuiesti aici?
-Eu stau aici de cinci ani.Sunt aici cu parintii mei adoptivi si fratii mei vitregi.Parintii mei adevarati au murit la scurta vreme dupa ce...m-am nascut.
-Imi pare atat de rau......
-Nu ai pentru ce......

-Stii,mai bine ne-am apuca de treaba daca vrem sa trecem cursul...
-Dar am terminat...Deja avem amandoi nota zece pe fisa.
-In fine...interesant...
-Si,cum iti place in Forks?atunci s-a uitat prima data la mine.
-E.........in regula,cred.
-Ti-a spus cineva ceva pe un ron jignitor sau...
-Nu.....elevii sunt destul de.....primitori.
-Atunci,e ...bine,cred.
-Ai lentile de contact?
-Nu.De ce?
-Poate ca mi se pare mie,dar ochii tai caprui si par sa aiba un chenar negru.
-E...mostenire de familie.....dar trece.Eu...eu ar trebui sa plec.....se suna imediat si fratii mei ma asteapta sa mergem acasa impreuna.Sora mea si-a dus ieri masina la reparat,iar acum trebuie sa mergem toti cu masina mea.
-Conduci??
-Mda...Am 17 ani,am permis.Imi pare bine ca te-am cunoscut.Poate vom avea ocazia sa mai vorbim..
-Vino la mine diseara.Poate vedem un film,si iti fac cunostinta cu un prieten bun,la care stau.
-Unde locuiesti?
-In rezervatia Quileute.
-Imi pare rau,dar.......nu prea merg acolo.Dar locuiesc pe aproape.Poate o sa ajung pe la tine,totusi,dar...
-Ok....ne vedem maine..sper ca el sa nu fi simtit tristetea din vocea mea.Totusi,de-abea l-am cunoscut si ma ingozeste ideea sa stau fara el...ce ciudat...si nepotrivit.....
-Si apropo..Nu faci biologie,profesorul nu este aici...Asa ca poti pleca acasa.

Capitolul II.

Dupa ce s-a sunat,am iesit in graba,iar la usa ma astepta Matt.Cand a trecut Edward pe langa el,s-au privit de parca se cunosteau din alta viata.Si erau dusmani de moarte.Am plecat acasa,iar pe drum,nu imi puteam lua gandul de la ingerul din banca si din visul meu a carui frumusete m-a vrajit-la propriu.Parul lui de un castaniu deschis,ochii lui ciudat de minunati,corpul lui de zeu.Arata ca o sculptura fidela a lui Adonis...Dar nu am putut sa ma bucur prea mult de starea mea de melancolie,pentru ca am fost intrerupta.
-Cum a fost prima ta zi de scoala?
-Interesanta.......Il cunosti pe Edward Sward?L-am invitat la noi la cina si a spus ca nu prea vine pe aici...
-Este din teritoriul pe care ti l-am aratat.Cei care nu vaneaza in rezervatia noastra.Noi ii consideram.......

-Ce?
-Vampiri.Defapt,chiar sunt.Stii,daca nu ai fi una de a noastra,nu ti-as putea spune.Nu avem voie sa le spunem celor din afara familiei.Dar cum si tu esti........
-Mda...prostii de adormit copii...
-Da,pana iti bea sangele.Hai sa intram.Avem multe teme de facut.
-Ok.
Dar Edward astepta in fata usii.Eram surprinsa intr-un mod placut sa il vad.
-Buna,Edward..Cum esti?
-Bine.....relativ.Vreau sa vorbesc cu tine.
-Spune.
-Nu ar trebui sa fim prieteni,Mary.Eu nu sunt...un prieten ..potrivit pentru o persoana ca tine.Eu sunt prea periculos...
Ochii lui erau caprui-fara chenar de data aceasta.Ce ciudat...poate ca umiditatea ma face sa imi pierd mintile,totusi...
-M-ai cam pierdut..
-Poate ca eu sunt tipul rau din aceasta ecuatie.
-Adica?
-Iti explic mai incolo.
-Ochii tai sunt diferiti.
-Probabil ti se pare.Ti-am spus la scoala ca e o chestie genetica si trece.Eu....ar trebui sa plec acasa.Poti oricand sa ma vizitezi,dar mai bine nu ai face-o.Pentru binele tau.Pa,Mary,pa,caine..Matthew.
In cateva secunde,disparu.Dupa aceea,nu a mai aparut la scoala.Urmatoarele zile au trecut foarte incet.Parca nu se mai invartea Pamantul,parca timpul statea pe loc.Dar am descoperit ca timpul trece,chiar si atunci cand pare imposibil.Dupa doua saptamani,Matt a vorbit prima data despre el cand mergeam acasa de la scoala si eu am oftat.Probabil ca si-a dat seama.
-Cum spuneam,vampir.....spuse Matt parca pentru sine.
-Mda..hai sa intram,avem multe teme de facut.Iar apoi voi prepara cina.
-Ok,boboaco......hai sa intram...
Am intrat in casa,m-am schimbat si mi-am facut temele.Apoi,am coborat sa prepar cina.
-Ce avem in meniu azi?spuse Adam de la televizor.
-Aaa....nu stiu..Tu ce ai vrea?
-Mie,sincer imi e dor de o pizza ....
-Stii ceva?Voi face chiar eu o pizza..doar ca....nu am suficienta putere ca sa fac aluatul.
-Il fac eu!spuse Matthew entuziasmat.
Intr-o secunda era langa mine,cautand ingredientele.
-Deci,esti colega cu Sward,nu?
-Da,cam la toate cursurile stateam in aceeasi banca.Acum se pare ca e in vacanta cu familia...
-Esti sigura ca nu vrei sa mergi la scoala in rezervatie?M-as putea transfera si eu.
-De ce?Care este problema cu el?
-Este.....prea....periculos.
-Nu este.Hai,apuca-te de aluat,eu fac restul.In douazeci de minute vom manca pizza.Sau veti manca,deoarece mie nu imi este foame.
-Fii serioasa,Mary!De cand a plecat,nu ai viata!Nu mananci,nu iesi,nu faci nimic in afara de a visa la el.Ce a facut cu fata pe care o cunosteam si o iubeam cu totii?

-Matt!Ce ai vrea sa fac,pentru a-ti demonstra ca am viata,ca sunt aceeast Mary care a venit aici?
-Hei,hei!Nu va mai certati,copii.
-Bine,tata,dar....
-Niciun dar.Ea este cea care decide in privinta asta.
Am pregatit pizza,dar m-am dus obosita in camera mea,fara sa mai mananc.Acolo,Edward ma astepta pe balansoar.Mi-am pus mana la gura sa nu tip.Dar nu imi era frica.Eram fericita sa il vad,intr-un mod in care nu ar trebui.Uitasem cat de bine ma dispune prezenta lui.
-Esti bine?
-Da........ sunt doar surprinsa.Cum ai intrat?
-Aaa....pe geam...Cioc,cioc...chicoti.Te-am speriat?
-Nu.......Am cateva intrebari.
-Spune.
-Unde ai fost?
-In vizita la niste rude in Alaska.Alta intrebare?
-Suferi de schimbari de personalitate?
-De ce intrebi?
-Pentru ca atunci la scoala parea ca ma urai,dupa care ai fost politicos,dar distant si precaut cand am venit acasa.Si ai spus ca imi explici mai tarziu.Deci?Acum e mai tarziu sau e ...prea tarziu?
-Daca esti desteapta,stai cat mai departe de mine.
-Si daca nu sunt desteapta?De dragul conversatiei sa spunem ca nu sunt desteapta.Ai de gand sa imi spui ce esti?
Am intrebat direct pentru ca asteptam o confirmare.Parca stiam ce urma sa imi spuna,dar tot m-a surprins.
-As vrea sa aud teoriile tale.
-Pai am una.
-Spune-o cu voce tare...Vreau sa aud...ce crezi tu despre...mine.
Am dat din cap.Matt a spus ca nu avem voie sa le spunem celor care nu sunt "de-ai nostri".Orice ar insemna asta.
-Te rog,Marry,te rog.Chiar vreau sa aud ce crezi ca sunt.
-Pai,Matt mi-a spus o poveste...m-am oprit.
-Despre ce?
-Vampiri.
-Si te-ai gandit la mine.
-Defapt,am facut mai multe cercetari si asa m-am convins.
Defapt,chiar mi-a spus direct ca esti vampir.Am adaugat eu in minte.
-Se pare ca esti mult mai desteapta decat credeam...ofta.
-Deci chiar am dreptate...
-Esti speriata de mine?Te temi pentru viata ta?
-Nu.Daca ai fi vrut sa ma omori,m-ai fi omorat cand aveai ocazia.
-Si de ce crezi ca am venit aici,acum?
-Pentru ca te-am invitat eu.
Se apropie de mine cu o viteza remarcabila si ma saruta pe gat.Am ramas inghetata.Dar nu speriata.

-Cum ai ajuns asa de repede la mine?
-Viteza,o caracteristica a noastra.
-Nu,nu poate fi adevarat.
-Ce?
-Esti prea......
-Prea cum?Infricosator?Vrei sa plec?
-Nu!Nu pleca!Voiam sa spun ca esti prea ireal..prea perfect....mi-e frica sa te pierd...
-Hai,fii serioasa...Sunt cel mai periculos pradator din lume.Nu poti fugi de mine.Nu te poti ascunde.
-Nu am de ce sa ma ascund.
-Am mai ucis oameni inainte.Am vrut sa te ucid chiar si pe tine.
-Dar nu m-ai ucis.Fii serios,Edward!Nu esti un monstru!Am incredere in tine.
-Asta pentru ca crezi in minciuna.
-Cred in tine.
-Sa nu faci asta.
-Atunci cred in mine,in subconstientul meu.
-Care iti spune...
-Care imi spune ca daca nu stau destul cu tine,o sa dispari intr-un norisor si o sa ma trezesc.
-Te inteleg daca ma confunzi cu un cosmar...
-Cosmarul este unde nu esti tu...Acesta e cel mai frumos si ireai e perfect vis pe care l-am avut vreodata.
-Nu stii cat am asteptat sa te gasesc.....Si baiatul vampir se indragosti de fata lup...
-Adevarat........intr-un fel...Lasa-ma sa ghicesc.Eu sunt fata lup?
-Mda....Stii?Noi suntem ca Romeo si Julieta.Suntem din clanuri rivale.Acolo Capulet versus Montague,aici Quileute versus Sward.

Am tot vorbit,mi-a povestit despre ce ii place lui,despre el,pana cand am adormit.Cand m-am trezit,era langa mine.

-Buna dimineata,bellissima...
-Ai adormit langa mine?
-Nu...defapt eu nu.....nu dorm.Mai exact,vampirii nu dorm.
-Atunci...ai stat langa mine?
-E interesant sa te vad dormind..si ma distreaza ca imi strigi numele in somn..Chiar te-ai indragostit de mine,nu?
-Aaaa.......

Acesta a fost singurul sunet pe care am reusit sa il scot.In mai putin de o secunda,era langa mine,cu bratele in jurul taliei mele,lipindu-si usor buzele de marmura peste ale mele.Primul meu sarut...Uau.....Dupa o scurta secunda,s-a retras,parca venea ceva urat mirositor,tinandu-si respiratia.

-Vine Matthew...
-De unde stii?
-Ii aud gandurile...Vine sa te trezeasca si sa verifice daca nu te-am ucis...
-Auzi ce?
-Iti povestesc despre asta mai incolo,acum trebuie sa plec.Nu ai vrea sa il omor pe micutul Matt,nu?Desi,nu am gusturi atat de proaste.

Chicoti si ma saruta inca o data.Apoi disparu pe fereastra.

-Pot sa intru?Esti acolo?Esti?
-Mda..Intra.
-Nu ai venit de nici trei saptamani si deja vrei sa fii ucisa?Iti dai intalniri cu.....vampirul?
-Nu inteleg ce ai cu Edward...dar nu am putut sa neg ca as vrea sa "ies cu el".
-In fine..Hai sa mergem la scoala.Sa nu ne irosim timpul vorbind despre vampir......Sward..Te las sa te schimbi,boboaco..Sunt afara..
-Ok.Vin imediat.

M-am pregatit,iar acum eram nerabdatoare sa ajung la scoala ca sa il vad.Acum Forks nu mai parea atat de oribil.Gasisem acea persoana pe care o cautam,a carui miros sa ma innebuneasca,sa ma ameteasca,sa imi faca inima sa o ia la goana.Am pornit la scoala,dar Matt a fost tacut tot drumul.

La granita,astepta un BMW,langa care statea el.Mi-a facut semn sa merg cu el iar Matt parea incantat sa scape de mine.Asa ca am mers mai departe cu Edward.Am mers la ore,dar pareau sa treaca prea repede.Inainte sa imi dau seama,ziua se terminase,iar Edward ma dusese acasa.Azi trebuia sa mearga la vanatoare-de animale(familia lui nu se hranea cu sange uman).Pe drum,mi-a explicat ca poate asculta gandurile tuturor-cu exceptia mea.Asta era destul de frustrant pentru el,dar pe mine ma bucura intr-un fel.Era de ajuns sa auda ca ii strigam numele in somn,daca mai stia si ce gandesc,ar fi crezut ca sunt o nebuna obsedata.Apoi am urmat ritualul zilnic:teme,cina,dus,pijamale si somn.Azi Edward nu ma astepta in camera,era la vanatoare impreuna cu familia sa.Am adormit fara vise,dar cu gandul la el.M-am trezit in mijlocul noptii,iar Edward era langa mine.

-Trebuie sa vorbim.I-am spus eu.
-Spune...Iti raspund la orice intrebare pe care o ai.
-De cand esti...aaa..vampir?
-Din 1917.Aveam 17 ani si voiam sa merg in armata,cand am primit o boala grava.
-Ce boala?
-Asta nu mai conteaza acum.
-Si trebuie sa fii pe moarte ca sa.....
-Nu,doar ca asta a fost singura solutie de a ramane in viata.La inceput parea ok,dar dupa primii cincizeci de ani...
-Uau......si de atunci.....chiar nu ai..............fost indragostit?
-Nu am intalnit persoana potrivita.Dar acum,m-am indragostit.Acum,spune-mi despre parintii tai...Cum arata?
-Mama mea,Venus Clum,arata cam ca mine.Doar ca ea este frumoasa in adevaratul sens al cuvantului.Ochii ei blanzi de copil se potrivesc cu corpul ei de balerina.Are ochii de un albastru ca cerul.Este minunata.Matura si foarte frumoasa.Asta o caracterizeaza.
-Si tatal tau?Cum este el?
-El este....diferit,intr-un fel.De la el am mostenit parul.Sti,eu nu arat ca niciunul din parintii mei.Adam spune ca am mostenit aceste trasaturi pentru ceea ce voi fi in viitor.Dar nu inteleg ce vrea sa spuna cu asta.
-Inteleg...ai niste parinti grozavi.....Si se refera la ceva ce vei afla in curand pe propria piele...Dar de ajuns cu familia.In ce tara ai locuit?
-Poti ghici?
-Da-mi un indiciu.
-Tara lui "Dracula".

-Romania...spuse el cu un ranjet pe fata.Dar de ce ai lasa Romania cea grandioasa pentru..........o zona atat de ploioasa?A,da!Stiu!Scuza-ma....

Am ras zgomotos.

-Memoria se duce prima...am murmurat eu cu un zambet strengar pe fata.....Trebuie totusi sa intelegem.....La o suta zece ani...........

-Serios,Mary!Am saptesprezece ani....Hai,pregateste-te pentru scoala!E deja ora sapte,iar cainele,adica Matt asteapta afara.Ne intalnim la granita.

-Dar daca ai venit pana aici,nu poti sa ma duci tot drumul?

-Mi-am lasat masina la granita,dar daca vrei sa vii cu mine pana acolo...imi zambi plin de speranta.

-Fii serios,Edward...treizeci de kilometri pe jos.....

-Tu nu faci niciun pas.Eu alerg.Si o sa fim la scoala mai repede decat Matt cainele.Oops,scuze.

-Sa te vedem.El e chiar rapid.

-Au!Asta chiar a durut!M-ai jignit cu asta,Mary!Nimic nu e mai rapid decat un vampir..Nici chiar ......In fine...Mergi si pregateste-te..Te astept...

-Ok..

Am facut un dus rapid,m-am spalat rapid pe dinti,m-am imbracat si m-am dus la el.

-A terminat si frumoasa din padurea adormita....spuse el pe un ton batjocoritor.

Am oftat teatral.

-Sa mergem.Dar va trebui sa imi povestesti si tu de familia ta.

-Ok...

M-a luat in spate si a facut un pas-ce-i drept,mai lung decat orice pas al meu.Inainte sa imi dau seama,eram la masina.

-Ti-am spus eu?suntem cele mai rapide creaturi.Matt nici nu a pornit.Acum,familia mea.........parintii mei adoptivi sunt Ben si Esmee Sward,si am 4 frati vitregi:Emmet si Anna-Bella(Annie) Sward si Ashley si Jason Cloud.Fratii mei o sa ti se para ciudati,pentru ca sunt cupluri:Jason cu Annie si Emmet cu Ashley.Annie si Emmet se dau drept gemeni.Charlie este unchiul meu(fratele lui Ben).

-Cum sunt parintii tai?

-Eu zic sa ii cunosti personal.Daca ai veni in week-end la Annie?Vreau sa spun sa stai la noi..

-Nici vorba!Eu am nevoie de somn iar voi cum nu dormiti......presupun ca nu aveti prea multe paturi...

-O sa vezi tu...murmura el zambind.Apropo!Azi vei avea o surpriza de la Matt.Iti va cumpara o pisicuta.Defapt,un pisoias,pe care spera ca il vei numi Matt.Si va pune pe ascuns usturoi sub patul tau,ca sa ma tina departe de camera ta...varcolac imputit...chiar crede ca niste usturoi ma va face sa renunt la a te vedea.....rase zgomotos.

-Parca nu vedeai viitorul ci doar citeai ganduri...

-Pai da,dar la asta se gandeste chiar si acum.Si Annie vede viitorul.Ea ne-a vazut chiar absolvind impreuna si te-a vazut ca fiind una de-a noastra.Si,te-a vazut chiar casatorindu-te cu mine,dar nu cred asta.Nu merit chiar atata frumusete de la viata.Si a vazut si ca vom avea o fetita......Dar si de asta ma indoiesc.Stii,e o idee destul de prosteasca sa pui un pariu cu Annie dar totusi....

-Mda...Eu casatorita?Mda,buna gluma....In fine.....Ar trebui sa ne grabim sa nu intarziem la ore.

-Ce vrei sa spui cu asta?Nu vrei sa stai toata viata cu mine?Raspunde sincer.Tot ce vreau e sa fii fericita.Daca mi-ai spune sa te las cu Matt,as face-o,desi...
-Stop!Vreau sa fiu cu tine dar nu sa ma casatoresc.Si Matt....e cel mai bun AMIC pe care l-am putut avea in toata viata mea,e "fratele meu".De ce l-ai facut varcolac,apropo?
-Pentru ca este.
-Si... atunci inseamna ca si eu sunt?Suntem intr-un fel....din acelasi trib...Avem acelasi stra-strabunic.
-Stiu asta.Acum hai sa ne concentram pe ore,ok?Avem spaniola.Eu nu stau,dar vin la timp pentru literatura.Vom discuta despre "Romeo si Julieta".
-Ok.............
Orele treceau ca vantul.In timp ce profesorii se chinuiau sa predea,eu eram cu gandul la el.Doar el.Intr-un sfarsit,era ora de literatura.Cand am intrat,ingerul meu era in banca-ma astepta.
-Deci,ce crezi?
-Despre?
-Despre Romeo,Julieta si Paris.
-De parca nu ai sti......doar citesti gandurile oamenilor.
-Da,dar pe ale tale,nu.
-Oare are creierul meu vreo problema?
-Nu pot sa cred ce spui.Eu citesc minti si tu zici ca creierul tau e defect...asta e un dar.....mintea ta are un fel de scut protector,Mary.
-Aha........
-Domnule Sward,poti sa ne spui despre ce e vorba?Dupa parerea ta,a facut bine Romeo sa se sinucida?spuse profesorul Robbinson.
-Pai.....Eu cred ca Romeo a procedat gresit.Ultimul lucru pe care Julieta l-ar fi vrut ar fi fost ca el sa moara,mai ales dupa ce ea si-a dat viata pentru ca el sa traiasca.Si in plus,ea a luat doar un somnifer.Daca Romeo ar fi ascultat ,ar fi stiut ca Julieta nu a murit cu adevarat.Si totusi,il si inteleg,deoarece.....credea ca Julieta era moarta si viata lui nu avea rost fara ea.Romeo nu putea trai cu gandul ca viata lui avea ca pret viata iubitei sale.
-Sa vedem ce ai scris acolo.spuse profesorul.Poti impartasi cu noi?
-Notite?Cred ca si ceilalti au luat notite,domnule profesor.
-Ei bine,sa le vedem.
-Bine......ii duse caietul si profesorul ramase socat de-a dreptul cand a vazut caligrafia impecabila a lui Edward.

Capitolul III.

Inainte sa apuce sa scoata vreun cuvant,se auzi soneria.Ne-am dus in laboratorul de biologie,iar cand am intrat,un miros puternic si oribil ma lovi in fata:rugina sarata-sange.Era pe toate lamelele din laborator.Trebuia sa il testam,probabil...Simteam ca lesin.

-Domnule profesor-spuse Edward-cred ca ar trebui sa o duc acasa inainte sa lesine.Arata destul de rau.Si oricum,aceasta e ultima ora.Si pentru mine.

-In regula.......dar data viitoare va fi pe nota.Edward chicoti.Plecati pana nu ma razgandesc,murmura profesorul cu un zambet -plin de ingrijorare.

Pe drum spre casa,Edward,amuzat la culme,ma intreba:

-Deci,ti se face rau la vederea sangelui?Dar totusi,nu l-ai vazut.Cum stiai ca e acolo?

-Nu de la imaginea sangelui mi se face rau,ci de la miros.

-Mary,oamenii nu simt mirosul sangelui.

-Eu simt.Miroase a rugina sarata.Cel mai oribil miros.Ei bine,cel putin pentru oameni.Totusi,cum puteti fi tentati de el cand.......pute in halul asta?

-Pentru noi miroase foarte placut.Mai ales sangele tau...pentru mine...Stii,sunt dependent la propriu de mirosul sangelui tau.In fine,du-te in casa.Te asteapta Matt si pisoiasul,in camera ta.

-Ok.Ne vedem maine.Ma saruta incet iar apoi disparu.

Am urcat in camera mea,iar Edward avea dreptate.Matt ma astepta in camera mea,cu o pisicuta in brate.

-Este al tau,spuse el cu mult entuziasm in voce.

-Ce dragut...........Multumesc din suflet,dar.......nu ajunge ca ma gazduiti pe mine,va mai trebuie si o pisicuta?

-Nu iti fa probleme.Deci,ce nume ii pui?

-Este baiat?

-Da,spuse el cu acelasi entuziasm in voce.

-Cred ca il va chema Mason.....

Ma gandeam ca ar putea sa il cheme Matt,dar nu voiam ca el sa creada altceva.

-Ok,spuse el cu o voce aparent dezamagita.Este un nume perfect.

-Hai sa pregatim cina,am spus eu.Apoi voi veni sa imi fac temele.

-Lasa-ma sa ghicesc:vine Sward sa te ajute.

-Da.....am spus eu pe un ton vinovat.

Am coborat.Adam era la pescuit.Ciudat,pescuitul asta ii lua o luna.Am pregatit salata de legume si un mic desert:budinca de ciocolata.Dar Matt nu parea prea satisfacut de meniul meu vegetarian.

-Nu iti place?As putea pregati altceva.

-Nu,este.....minunat..spuse el incercand sa inghita si sa se prefaca si ca ii place.

Era dezgustat si stiam asta.Dar era ca o pedeapsa pentru el,pentru comportamentul lui fata de iubitul meu-cat de mult imi placea cum suna asta,chiar si in gandurile mele.Dupa ce am terminat de mancat,am spalat vasele si am curatat bucataria.Apoi l-am invitat sa vina sa stea cu noi,dar spuse ca pleaca la Xander Clearwater sa isi faca temele sale.Deci,aveam casa pentru mine si Edward.

-In sfarsit ai venit..........bietul baiat..l-ai torturat cu salata aia!Acum s-a dus la fast-food cu un prieten ca sa manance ceva mai.......cu carne.....

-Hai sa ne apucam de teme,i-am zis eu.

-Ce pisica draguta si....puturoasa.....zise el.

-Hei!?Nu pute...Si,ghici cum il cheama..

-Matt?

-Nu.Mason,ca si pe.......

-Ca si pe mine.

Am inceput sa ne facem temele,dar inainte sa imi dau seama,temele erau facute.
-Acum ce facem?
-Pai,te schimbi si dormi.Eu trebuie sa merg la vanatoare cu Emmet si cu Jason.
-Dar nu de mult ai fost...
-Vezi tu,sangele tau miroase atat de bine pentru mine incat trebuie sa ma mentin bine hranit ca nu cumva sa...
-Aha.....Dar mai bine pleci de acum.Cand voi veni,nu te voi mai lasa sa pleci.
-Bine,bine.
Am facut baie,m-am schimbat si cand am ajuns in camera mea,ma astepta Matt cu Mason in brate.
-Se pare ca a rezistat,totusi........Si apropo...te rog sa ma ierti,dar am fost la un fast-food,sa mananc o mancare normala.M-ai obligat sa inghit atatea buruieni,ca am crezut ca te voi manca pe tine,intr-un sfarsit.
-Scuze,dar...o meritai....Apropo!Esti varcolac.Defapt nu il intrebam,era doar o constatare.
-Da,Mary,sunt.Si esti si tu,adica inca nu te transformi,dar ai pulsul mai ridicat,emotiile excesive,Temperatura corporala,aversiunea fata de sange si multe altele,ca noi.Tu inca nu te-ai transformat complet.Desi,cu vampirul prin preajma,nu se stie cand vine momentul.Dar te deranjeaza?
-Atata timp cat varcolacii nu ucid oameni,nu am nicio problema.
L-am imbratisat si l-am pupat din nou pe obraz.
-Te-ai lovit la cap?Eu iti spun ca in curand te vei transforma in fata lup si tu zici ca nu e nicio problema?Spuse el mirat de pupicul meu.
-Nu.....cred ca imi e somn si nu realizez ce imi spui.....
Rase zgomotos.
M-am asezat in pat si am adormit-fara vise-din nou.Dar nu am dormit prea bine.M-am dus in camera la Matt sa vad daca el doarme.
Camera lui era exact ca a mea.Doar ca era albastra.M-am asezat pe balansoar si am adormit,din nou,deoarece Matt dormea.M-am trezit din nou in brate la Matt.Voia sa ma duca la mine in camera.
-Nu...am murmurat eu.Vreau sa stau cu tine.
-Ok.
Ma puse in patul lui,el asezandu-se pe balansoar.Parca aceasta camera era mult mai rece.Dintii au inceput sa imi tremure.Apoi am simtit cum ma imbratisa.Dintr-o data buzele lui erau lipite de ale mele.Ma saruta brusc intr-un mod care ar trebui sa fie..ilegal.Nu stiam ce sa fac,cum sa scap.Ma zbateam,dar el nici nu observa asta.Cand m-a lasat in sfarsit,pumnul meu drept s-a indreptat spre fata lui.Spre surprinderea mea,ma lovisem pe mine,ca si cum as fi dat intr-un zid.
-Caine imputit!Au!Au!Ahh!
-Te rog sa ma ierti,Mary...
-Lasa-ma!Nu vreau sa te vad!Caine imputit!
Probabil ca mana mea era rupta.M-am inchis la mine in camera,iar Edward ma astepta.
-Il omor!De data asta il omor!Azi nu mergi la scoala,ne-am inteles?Vii la mine.Ben o sa iti trateze mana.
-Nu.Vreau eu sa fac asta.Eu vreau sa il omor cu mana mea.Si vin la tine,vreau sa iti cunosc familia.

-Schimba-te.
-Ok....M-am pregatit rapid si am sarit la el in brate,izbucnind in plans.Eram atat de nervoasa...
-Cum esti?
-Nervoasa!
-Vreau sa spn,te doare?
-Doar putin..dar de data asta chiar nu eram convingatoare.

Am zburat prin padure pana la o casa luminoasa.Afara ne asteptau trei cupluri:parintii si fratii lui.

-Deci asta e fata-lup...chiar pute cat de cat..dar sangele ei miroase,totusi apetisant.....si chiar este om...inca.Apropo,Mary.Eu sunt Emmet.spuse un baiat-daca se poate spune baiat-inalt si musculos,chiar mai musculos decat Matthew.
-Ben,ar trebui sa vezi ce are la mana.spuse Edward printre dinti.
-Ce ai facut?spuse Esmee pe un ton ingrijorat.
-A pocnit un varcolac.spuse Annie pe un ton triumfator.Cainele a indraznit sa o sarute..bleah!
-Caine imputit!Bravo tie,Mary spuse Ashley.Bun venit in familie,dar te rog sa nu te apropii prea tare de mine....fara suparare,dar..puti.Poate daca stai prin preajma noastra,o sa dispara putoarea de lup..
-Ok,am inteles...Ben imi pusese mana intr-un bandaj.Refuzam totalmente ghipsul.Dupa ce m-a bandajat,am sarit in brate la Edward.
-Hai sa iti arat padurea,spuse Edward.O sa iti arat un loc minunat.

Ma duse in mijlocul muntelui.Era ca o vale.In jurul nostru erau doar munti si iar munti.Am stat acolo imbratisati toata ziua,iar eu planuiam ce ii voi face lui Matt diseara.Cand am ajuns acasa,mi-a venit sa il pocnesc din nou.Dar mi-am amintit ca nu voiam inca o mana rupta asa ca am urcat in camera mea,am facut baie,m-am schimbat si m-am pus in pat.Sa manance ce o vrea.Caine imputit!

Edward era in pat cu Mason in brate.Il mangaia,iar acesta torcea zgomotos.Edward a pus pisoiasul intr-o cutie,pe jos.Era un patut pentru animale,pe care mi l-a adus probabil el-era roz...bleah.

M-am asezat langa Edward si am adormit pe loc.Dar in noaptea aceasta aveam sa visez.I-am visat pe Edward si pe Matthew luptandu-se.M-am trezit brusc,dar am adormit inapoi.Mi-a venit ideea ca in ziua urmatoare sa organizez un picnic,eu,Edward si Matthew.Ma gandeam sa ii impac.Am adormit inapoi,incantata de saruturile continue ale lui Edward.Voiam sa il sarut si eu,dar eram mult prea obosita.

Cand m-am trezit,Edward era langa mine,ca data trecuta.

-Azi as vrea sa merg cu el.Vreau sa imi cer scuze pentru..aseara...
-Tu ai fost lovita si tot tu iti ceri scuze?
-Nu vreau sa ii ranesc sentimentele.Apropo.Te invit dupa ore la picnic in trei.
-Nu.
-Te rog......te rog....pentru mine.....te rog!
-Bine.Dar daca ma enerveaza,nu ma mai abtin.
-Te iubesc,Edward.

Ma saruta finut si disparu.Am coborat in bucatarie.Stiam ca Matt va fi acolo.

-Hei.Cum esti,Matt?
-Sunt usurat ca nu mai sunt strigoi pe teritoriul meu.
-In fine...Astazi.Dupa ore.Picnic in trei.

-Cum adica in trei?
-Eu,tu si el.
-Nu.
-Te rog......te rog....pentru mine.....te rog!
-Bine.Dar daca ma enerveaza,nu ma abtin.

Am chicotit.Am mers la scoala.Aveam biologie,chimie,fizica si sport.La ora de biologie,deoarece eram sensibila la sange,aveam alt exercitiu.Trebuia sa prezint un eseu despre sangele uman in fata clasei.Pentru asta am primit nota zece.Apoi,la chimie,am preparat o serie de substante.La fizica,era mai greu.Domnul profesor ne dusese in curte sa demonstram atractia magnetica-era greu pentru ca afara era insorit,iar Edward trebuia sa chiuleasca.La sport,adevarat iad.L-am ranit pe Alex,mi-am dat in cap-la propriu-cu crosa de golf si am spart o minge cu sabia de scrima.Abia asteptam sa scap si sa ii imprietenesc pe cei mai importanti tipi din viata mea.Cand am iesit,ma grabeam spre iesire,dar calea imi fu umbrita de un mic grup:Lily,Oliver,Samantha si Jacob voiau sa stie daca merg in excursia in Hawaii in vara.

-Nu cred ca Adam ma lasa sa merg atat de departe...Dar mergeti voi!Distrati-va!
-Cum vrei tu,dar daca te razgandesti,ai numarul meu de telefon.Spuse Samantha.

M-am bucurat cand am scapat si am fugit dupa mancare,apoi i-am chemat pe baieti.Intr- o jumatate de ora,eram acolo,toti trei.

-Nu pot sa cred ca ma pui sa fac asta,Mary.spuse Matthew.
-Nu poti macar sa iti tii gandurile pentru tine?spuse nervos Edward.
-Sunt gandurile mele.Ar fi mai bine sa iesi o data din capul meu.
-Nu cred ca se va intampla.
-Mda?Asta sa o crezi tu......se uita la mine cu un zambet interesant.
-Nici sa nu te gandesti.

Intr-o clipa,amandoi erau in pozitie de atac.Mathew se transformase,iar Edward isi arata coltii.Mathew dadu cu laba in aer,dar ma nimeri pe mine in locul lui Edward.Simteam o durere sfasietoare.Am lesinat.

Cand m-am trezit,eram acasa la Edward.Mana dreapta imi era rupta acum de tot si aveam si o zgarietura la cap.Dar nu eram varcolac,inca.Pe mana stanga aveam o semi-luna.Muscatura de vampir.Dar nici vampir nu eram deci nici asta nu era.

-Ai fost zgariata de caine si veninul ti se raspandea in corp,grabind procesul de transformare,iar eu l-am scos direct.Isi arata coltii.
-Edward.....cum ai reusit asta..... si acum nu voi mai fi varcolac?
-Ba da,nu pot sa iti modific gena.Decat daca......se opri.
-Decat daca ce?
-Iti spun mai tarziu.
-In fine...sunt la fel de gustoasa precum miros?Adica gustul este pe masura mirosului?
-Este mult mai.............incitant.

Ma saruta in felul acela retinut dar foarte romantic.

-Vine Matt sa te ia.Chiar esti sigura ca va fi in ordine?
-Da,da,va fi ok.
-Sigur esti in siguranta cu...el?
-Da,Edward.Nu m-ar rani.
-Ok.Dar nu era vorba ca ramai in week-end?Te rog,stai cu Ashley,Annie si Esmee.Noi,barbatii mergem la vanatoare.

-Ok,raman.Stai sa il sun pe Matt sa il anunt.

L-am sunat,dar de data asta a fost de acord sa raman,pana duminica,deoarece nu stateam cu Edward.

Baietii s-au dus la vanatoare,si am ramas numai noi,fetele.

-Deci,spune-ne cateva lucruri despre tine.spuse Esmee.

-Ce sa va spun?Sunt stangace,locuiesc in casa cu doi varcolaci...

-Mda,se simte.Acum nu mai mirosi,dar....

-Da,scuze.am spus eu.Si al treilea lucru,sunt total si irevocabil indragostita de Edward.

Fetele au ras in hohote.

-Bun.....asta e amuzanta.

-Acum,e randul vostru.Cum v-ati "nascut"?

-Eu sufeream de gripa spaniola,cand Ben m-a transformat.Asta s-a intamplat in 1918.spuse Esmee.Aveam douazeci de ani.

-Eu,Aveam optsprezece ani,in 1920 cand Esmee m-a transformat.spuse Annie.Eu am fost atacata de un urs.

-Eu sunt vampir din 1935.Pe mine m-a transformat Charlie,fratele lui Ben.Am fost infestata cu ciuma.Stii,si Edward a fost infestat cu ciuma.Momentan,eu sunt mezina.Zambi.

-Si tu,Mary?Care e povestea vietii tale?

-Ei bine,eu.....am saisprezece ani,si inainte sa vin in Forks am locuit in Europa.Am venit aici deoarece parintii mei calatoresc.Tata e detectiv si primeste job-uri prin toata lumea.Acum e in Volterra,are un caz de disparitie.

-Volterra?!spuse Esmee suprinsa.

-Mda,oras periculos,stiu.

Am mai vorbit cat am vorbit,apoi Annie ma conduse in camera lui Edward.In mijloc,era un pat imens.Edward il cumparase cu o zi inainte.Mi-am facut "ritualul" de seara dupa care m-am culcat.M-am trezit la miezul noptii si Edward era langa mine.Inainte sa apuc sa spun ceva,ma imbratisa si ma saruta pe frunte.

-Te iubesc...murmura el....Tu ma iubesti?

-Nu.Eu nu te iubesc.Eu te ador.

Zambi si ma saruta din nou pe frunte.

-Ce zici sa mergem azi..........oriunde?

-Eu zic sa mergem la mine acasa sau sa stam aici.

I-am aratat mana dreapta care imi era in ghips.

-Ooo,da.Scuze.

-Apropo.De ce nu sunt nici vampir nici varcolac?

-Nu am lasat veninul de caine sa se raspandeasca la tine in corp,iar cand l-am scos,am avut grija sa nu il inghit si sa nu iti bag veninul meu in sange.A fost destul de greu,sa stii,dar a meritat.

-Si daca imi bagai veninul tau in sange,ce se intampla?

-Deveneai vampir.

-Si de ce nu ai lasat sa se intample?La asta te refereai cand ai zis ca nu imi poti schimba gena decat daca...?

-Vorbim despre asta alta data .Acum trebuie sa mananci.Vino in bucatarie,iti pregatesc micul dejun.

Mi-a pregatit,intr-adevar,micul dejun si dupa ce am mancat si m-am aranjat,am mers in sufragerie si am stat cu restul familiei.Defapt,cu barbatii.Fetele erau la vanatoare.

-Vor sa stie povestea vietii tale.spuse Edward.

-Ei bine,eu.....am saisprezece ani,si inainte sa vin in Forks am locuit in Europa.Am venit aici deoarece parintii mei calatoresc.Tata e detectiv si primeste job-uri prin toata lumea.Acum e in Volterra,are un caz de disparitie.Si da,stiu si ca e un oras periculos,dar nu ii pasa.Acum voi.

-Eu suferam de gripa spaniola,cand Ben m-a transformat.Asta s-a intamplat in 1920.Aveam optsprezece ani.spuse Emmet.

-Eu am fost transformat in 1932,spuse Jason.Eu nu stiu de ce am fost transformat.Pur si simplu,m-am trezit in mijlocul strazii si nu mai eram eu.Doar atat mai tin minte ca aveam saptesprezece ani.Atat.

-Tu,Ben?

-Eu am fost transformat de catre Charlie,in 1881.Eu nu suferam de nicio boala,nu am avut niciun accident,pur si simplu am facut-o pentru a trai vesnic,pentru a nu imbatrani.Aveam douazeci si unu de ani.Dupa aceea,am facut mai multe facultati de medicina,si in momentul de fata sunt medic.Am studiat toata medicina existenta,asa ca pot face fata oricarei situatii.Sangele uman nu ma mai tenteaza.

-Si cu ce te hranesti?

-Sange animal.Cu asta ne hranim toti.

Ca si seara trecuta,timpul a trecut foarte rapid si am mers in pat mai repede decat ma asteptam.Din nou,Edward langa mine,sarutandu-ma cotinuu pe gat,pe maini si pe frunte.

Dimineata,Edward m-a dus acasa.Spre surprinderea mea,mana mea era vindecata.Edward zicea ca e o chestie a lupilor.Matt ma astepta cu sufletul la gura,in sufragerie.Cand am intrat in casa,m-a imbratisat ca si prima data.

-In sfarsit ai venit.....Si esti om!...Imi pare atat de rau.....Iti jur ca nu se va mai repeta...

-Bine,bine,dar lasa-ma sa respir!

-Esti foarte suparata?

-Nu,dar in viitor,chiar te bat.

-Ai putea folosi o ranga sau ceva mai......tare..chicoti

-Mda.......Hai sa iti pregatesc micul dejun.

-Am mancat.

-Ce ai mancat?

-Cereale.............

-Bravo tie!Se pare ca te descurci cat de cat...

-Dar nu am spus ca am mancat acasa.Am mancat la un prieten bun.

-Da...oare de ce nu ma surprinde?....Hai sa facem temele...Maine e luni si.........

Ne-am facut temele dupa care am pregatit cina.Am facut pui la cuptor si o salata pentru mine.

-Cum te poti hrani cu buruienile alea?spuse el in timp ce infuleca din portia lui.

-Nu stiu daca ai observat,dar sunt vegetariana.

-Bleah...

Dupa ce am terminat amandoi,am curatat in bucatarie,am spalat vasele si am urcat in camera mea.Ritualul zilnic.Apoi am adormit si de data aceasta chiar am dormit pana dimineata,fara vise.Simteam doar imbratisarea lui Edward.

octombrie...............mai.

Capitolul IV.

Colegii mei aveau sa mearga in excursie in Volterra.

I-am convins pe Adam si pe Matt ca nu vreau sa merg,ci doar sa stau acasa.Trebuia sa merg la cumparaturi.Dulapurile din bucatarie erau aproape goale din nou..Varcolacii aveu un apetit grozav pentru mancarea gatita de mine.....

In 7 mai-adica maine-era ziua lui Edward iar in 11 mai era ziua lui Mathew.Lui Edward i-am luat un breloc pe care scria pe o parte "Edward&Mariah" iar pe cealalta parte scria"Let's start with forever"(eng-Sa inceapa eternitatea).Lui Matt i-am luat o cana pe care scia "And the award for my best friend goes to you,Matthew Quileute"(eng-Si premiul pentru cel mai bun prieten merge la Matthew Quileute)-erau comandate special,ambele.

-Deci,ce faci maine,Mary?spuse Edward.

-Ei bine,cred ca voi vizita pe cineva.Trebuie sa ii dau ceva important.Dar tu?

-Cred ca ma voi plictisi pe acasa.Annie vrea sa imi faca o petrecere si tot zice ca o sa am o surpriza in legatura cu tine.

-Petrecere?Pentru ce?Am intrebat chicotind.Dar stiam raspunsul.

-Nimic important.....nu conteaza.....

-Mda........Dar....Vrei sa stau cu tine maine?E vreo ocazie speciala?

-Nu.....spuse el pe un ton dezamagit.Chiar credea ca nu stiu de ziua lui.....

Eram la ora de sport.Era suparat dar nu voia sa observ.Ma evita.M-a dus acasa,si i-am zis ca trebuie sa imi fac temele si am de lucru,asa ca nu putea sa stea cu mine.Nu a aratat,dar asta l-a durut.Pe mine m-a durut si mai tare,cred.Am urmat ritualul obisnuit,dupa care am adormit-iar fara vise,dar cu gandul la el.Dimineata,de cum m-am trezit,m-am aranjat si am mers la el.Nu conta ca nu mananc.Nu imi era foame.Am luat cadoul si am plecat.I-am lasat lui Matt un biletel asa ca nu avea cum sa se ingrijoreze.Cand am ajuns,Edward se uita la televizor.A fost atat de surprins sa ma vada...

-Cum de esti aici?Si ce e asta?

-E cadoul tau!La multi ani,iubitule!

-Poftim?Dar ai zis ca nu ai nimic special azi,credeam ca ai uitat...

-Cum poti sa crezi ca uit asa ceva?

Ma saruta si deschise cadoul.

-Ce minunat e....Il pun la cheile de la masina.

-Ma bucur ca iti place...........

-Te iubesc,Mary.

-Si eu ,Edward.Defapt,eu nu te iubesc.

-Ma adori.

-Da.Te ador.Te ador din toata inima mea.

-Da...multumesc,dar nu mi-ai zis cand e ziua ta,Mary.

-Nu are importanta.

-Cum sa nu?Suntem un cuplu de opt luni si nu mi-ai zis cand e ziua ta de nastere.

-18 iunie..........................Dar eu nu vreau cadouri.Nu vreau nimic.Nimic ce sa imi aminteasca de imbatranirea mea.

-Cred ca la 17 ani nu ar trebui sa iti faci griji ca imbatranesti...
-In fine..oricum eu am 16 ani,voi implini 17..e petrecerea ta.Vorbim despre tine.M-am gandit sa iti fac niste tort,dar..........nu prea mancati,asa ca am venit pur si simplu.
-Multumesc...pentru tot,dar mai ales,multumesc ca existi.Chiar atat de micuta esti?
-Mda......Unde sunt toti ceilali,apropo?
-Sunt la vanatoare.Nu au vrut sa vin cu ei.Cred ca Annie stia ca vii,si au vrut sa ne lase singuri.
-Dragut din partea lor.Pot sa raman la tine azi?
-Sigur ca da,dar ce va zice Matt?
-Pai,nu ma prea intereseaza.Avem multe de vorbit si vreau sa fiu cu tine de ziua ta.Vreau sa iti pun cateva intrebari.
-Orice vrei.
-De ce nu ai vrut sa devin vampir?
-Nu vreau sa iti pierzi sufletul.Si mai ai multe de realizat in viata.Nu ai planuri,vise?
-Tot ce vreau este sa fiu cu tine.Nu ma vei mai placea daca voi arata ca si strabunica mea....
-Nu intelegi,Mary.Nu am spus ca nu te transform.O voi face chiar eu.Dar trebuie sa mai astepti.Inca niste ani.Poate unul.Mai bine astepti sa faci 18 ani.
-Nici gand!am spus eu terifiata.Vreau sa fiu cu tine pentru totdeauna,dar nu vreau sa fiu mai mare decat tine...sau sa devin varcolac...
-Vezi?Asta e problema.Ai putea muri....te-ar putea ucide veninul....Doar daca....nu ai ambii parinti din trib,nu?
-Pai nu......Mama mea este din Romania.
-In regula.Alta intrebare?
-Ce simti cand....cand te hranesti?Este sangele animal la fel de bun?
-Nu,nici pe departe.Stii,cand ne hranim,ne simtim puternici.Sangele animal este in regula.Pentu noi este ca si pentru voi tofu,spre exemplu.Te tine in putere,dar nu esti niciodata satisfacut complet.Nu e ca si cum as bea sangele tau...chicoti.
-Mda....daca vrei,ti-l dau,adica sangele meu.......oricum...
-Nu vorbi prostii,Mary.Alta intrebare?
-Spune-mi culoarea ta preferata,muzica pe care o asculti si ce iti place sa faci.
-Pai......culoarea mea preferata este negru,ascult Debussy,pop,si un pic de rock si cel mai mult imi place sa stau cu tine,sa te vad dormind si sa te aud strigandu-mi numele in somn.Dar tu?
-Culoarea mea preferata este.........ei bine,imi plac toate.Nu prea ascult muzica si nu dansez,cel mai mult imi place sa stau cu tine,sa ma saruti si sa ma imbratisezi.
Am tot continuat sa vorbim dupa care m-a dus acasa.Dupa aceasta zi minunata,celelalte au trecut in zbor.M-am trezit ca era zece mai si trebuia sa pregatesc totul pentru maine.Adam m-a ajutat,tinandu-l ocupat pe Matt iar eu am pregatit tortul si restul mancarii pentru maine,dupa care a urmat ritualul zilnic si m-am culcat.Cand m-am trezit,Matt plecase asa ca m-a dus Adam la scoala.Orele au trecut ca de obicei.Dupa ore,m-am dus acasa stiind ca azi Matt sta pana mai tarziu .Cand acesta a sosit acasa,eram gata.Cadoul impachetat si masa pusa.
-Ce este asta?Mary?Adam?Ce vreti?spuse Matt speriat.
-La multi ani!am spus noi impreuna.
-De unde ai stiut ca azi e ziua mea?Aaa...da!
-Taci si deschide-ti cadoul pana nu te pocnesc.....
-Sa nu te pocnesti...........chicoti.
-In fine...Hai si deschide-ti cadoul!

L-a deschis dupa care m-a imbratisat.
-Chiar nu trebuia....Stii,la noi este o regula:fara cadouri,petreceri si urari de "la multi ani".
-Nu stiam......
-Ma revansez de ziua ta....
-Sa nu te gandesti!Nu....indraz..
-Bine,bine....calmeaza-te.m-a intrerupt Adam aruncandu-i o privire amuzata fiului sau.
-Multumesc....Si,vad ca ai si gatit....
-Pai ti-am pregatit o adevarata petrecere.Sper ca nu te superi,dar am invitat si niste prieteni.Ti-am invitat cativa prieteni din rezervatie si cativa de la scoala.Am vazut um devine rosu,mov iar apoi verde la fata.
-El vine?
-Nu cred.Este plecat din oras.
-Atunci nu ma supar.
Ivitatii s-au adunat si petrecerea a inceput.Dar Matt statea doar cu mine.Ma chestiona.A trebuit sa ii spun ce culori imi plac,ca nu ascult muzica si alte lucruri despre mine.
-Du-te si la invitati,sau opresc petrecerea.
-Nu m-ar deranja......Daca vrei ii dau eu afara chiar acum...
-Nici sa nu te gandesti!
-Bine,bine..
Intr-o ora toti invitatii erau plecati.
-In sfarsit!Acum,hai la teme.
-Ok.am spus eu.Hai sus.Poti sa stai la mine sa ma ajuti?
-Sigur ca da,boboa..
-Nu imi mai spune boboaca!
-Bine boboaco...
-Ai noroc ca ai oase tari...
-Ca...?
-Ca te pocneam.
-Da,da....
Ne-am facut temele dupa care am curatat casa-a fost o petrecere acolo,totusi- si am urmat ritualul obisnuit de seara.Din nou,Edward ma astepta in camera mea.
Acest obicei a tot continuat.M-am trezit ca era joi si peste doua zile era aniversarea mea.Speram ca Edward sa fi uitat.
-Ashley si Annie te invita la noi in week-end.Asa ca maine nu vii aici de la scoala,vii direct la noi,si mai vedem noi cand te aduc acasa...Ok?
-Ok...dar nu e nimic special,nu?
-Nu.Petrecere in pijamale.Noi,barbatii mergem la vanatoare.
-Sper doar ca sora ta sa imi lase garderoba in pace.
-Asta sa o crezi tu...Hai,dormi.
Am adormit,dar am avut un cosmar.In visul meu,eram vampir si ucideam oameni.M-am trezit brusc,si el era langa mine.
-Alt cosmar?
-Da......
-Ce s-a intamplat?

-Eram ca voi...eram atat de frumoasa si puternica,dar atat de periculoasa.......am omorat un om...

-Hai,pregateste-te ca e dimineata.Eu nu merg la scoala,e prea insorit.Daca vrei poti sa stai cu mine.Matt a plecat deja,oricum.Adam va crede ca am mers la scoala.Putem sa merge la locul nostru.

-Ce tentant suna.....Dar trebuie sa refuz.Avem teste de dat azi si examenul la literatura.

-Da........ai dreptate...Dar nu trebuie sa fii acolo ca sa dai examenul......si testele....cred ca ai destule note.

-Ce convingator esti......am murmurat si mi-am aruncat bratele in jurul gatului lui,sarutandu-l.

-Nu aici.Adam poate sa ne prinda.Hai,pregateste-te,ia-ti ghiozdanul si sa mergem.

-De ce sa imi iau ghiozdanul daca nu merg la scoala?

-Pentru ca numai noi stim ca nu mergi la scoala.

M-am pregatit,am plecat si in cateva minute eram in valea noastra.Am stat imbratisati toata ziua.Seara,in loc sa ma duca acasa,m-a dus la el.

-Dormi la noi.

-Dar nu am cartile pentru maine.

Predam literatura la clasa a doua.Mai aveam o saptamana.

-Ba da,ti le-am pus in ghiozdan azi dimineata.Si ai si haine in casa.Annie te-ar omori daca ai purta aceleasi haine de doua ori.

Dimineata cand m-am trezit eram inconjurata.Din instinct,speriata,am ridicat mainile.Dar in loc de arma,in mana lui Edward era o cutie cu fundita alba,si ceilalti aveau de asemenea cate o cutiuta un maini.

-Hei!Nu te omoara nimeni,Mary!La multi ani!a spus Ashley pe un ton amuzat.

-Mda.......M-ati speriat,oameni buni.

Toti au izbucnit in ras.

-Hai,deschide-ti cadourile.spuse Annie pe un ton entuziasmat.

-Anul asta va iert,dar sa stiti ca eu nu primesc niciun cadou.Nici petreceri,asa ca sper ca nu ati organizat vreo petrecere...

-Sa spunem ca nu.......

Edward chicoti.

-Hai sa mergem la scoala,Mary!spuse el.

-Ok...Pot sa imi deschid cadourile diseara?

-Ha!Ce bine!Multumesc,Mary!spuse entuziasmata Annie.

Am mers la scoala,si am primit in pauza un ceas de la Matt.Cand s-au terminat orele,am mers cu Edward la el acasa.

Capitolul V.

Cand am ajuns la el acasa,telefonul a sunat.

-Annie?a intrebat Edward grabit.

Nu am auzit ce a zis Annie sau ce a zis mai departe Edward.Inainte sa pot intelege ceva,Edward a inchis telefonul.

-Ce s-a intamplat?

-Vin niste musafiri.

-Musafiri?!

-Niste prieteni de familie.....nu sunt periculosi,dar........

-Dar nu sunt vegetarieni.am ghicit eu.

-Mda......si...nu ar avea nicio problema cu tine,dar...

-Dar sunt in familia varcolacilor,nu?Asta e problema,asa este?

-Da...scuze.

-Ei bine,stau sa le demonstrez ca eu nu sunt varcolac.

-Bine...cum vrei.Acum parcheaza.

-Pot face asta.

In cateva secunde,au intrat in casa opt vampiri.Doi dintre ei erau musafirii familiei Sward.

-Vai,dar ce miroase fata asta!Desi,sangele eimiroase....ah!Cum poti sta asa aproape de ea?Delicios...Apropo!Eu sunt Sophie.Tu trebuie sa fii Mariah,nu?Incantata de cunostinta.Imi intinse mana dar eram prea speriata sa i-o intind si eu pe a mea.

-Da,eu sunt Mariah Clum.

-Nu trebuie sa te temi...Nu imi este sete.Si in plus,nu ti-as face vre-un rau.Esti din familie,acum.

M-am uitat la Edward si el a incuviintat.Am intins mana si in loc sa o scuture,Sophie mi-a mirosit-o.M-am uitat urat la ea,iar Edward mi-a zambit.

-Nu gust vinul,doar apreciez o aroma buna.El este Dennis.

-Mariah Clum,incantata de cunostinta.Mi-am intins mana spre el.

-Mda....cum spui tu.....Deja stii cum ma cheama.s-a uitat urat la mine si s-a strambat.Animal de companie?Catel de paza?Mda....Poftim.Harold ti-a trimis un cadou.Ben i-a zis ca e ziua ta.De aceea am venit,dar Harold nu a vrut sa se apropie prea tare.Acum il inteleg perfect.

M-am uitat la Edward si el inca se uita la mine.

-Multumesc...am luat cutiuta si am vrut sa o deschid.Din greseala,m-am taiat cu banda care era infasurata.O picatura de sange a reusit sa atraga atentia celor doi musafiri.Apoi,tot ce am vazut a fost pieptul lui Edward.Mi-am dat seama ca alergam deoarece simteam aerul care se misca frenetic langa parul meu.Am mers la masina,si cand am urcat am auzit tipatul lui Esmee urmat de un tipat de durere.Am presupus ca era Jason.

-Ce s-a intamplat acolo,sus?

-Sophie l-a muscat din greseala pe J.

Am ramas nemiscata.

-Unde mergem?Am intrebat observand ca am trecut de granitele orasului Forks.

-In Port Angeles.La naiba!Acum chiar am dat de probleme!

-Te rog sa ma ierti.

-Nu vorbi prostii,Mary!Nu e vina ta.Apropo,dragut ceas.Cine ti l-a dat?

-Matt.
-Macar ai deschis cadoul meu?
-E aici.am aratat catre gat.El mi-a dat un lantisor cu un medalion in forma literei "E".
-Multumesc,Mary.
-Eu iti multumesc.J. e bine?
-E bine...Mai bine decat Annie.
-Ce s-a intamplat?
-Nimic impotant.
-Imi pare atat de rau...Nu voiam sa va cauzez probleme...
-Nu e nicio problema....inca.Sper.
-Cum adica inca?
-Nu te framanta cu asta,iubito.
"Bine ca nu stie ce gandesc".M-am gandit.Daca ar sti ce gandesc...
-Bine...vreau sa te intreb ceva.
-Orice.
-In primul rand unde mergem?
-Pai,mergem la un restaurant si sa ne plimbam pana cand pleaca "musfirii".Am putut auzi ghilimelele din tonul vocii lui.
-Nu putem doar sa ne plimbam?"sunt prea stresata sa mananc",am mai continuat in minte.
-Ok.Urmatoarea intrebare?
-Nu vrei sa devin vampir.
-Nu e asta,doar ca ma tem sa iti pun viata in pericol degeaba.Daca se manifesta "cainele" din tine,atunci veninul te-ar ucide.
-Deci ar trebui sa ne grabim.
-Intrebarea urmatoare.
-Pai,asta e tot.
-Bine.
Am mers pe toate strazile din Port Angeles iar si iar.La a cincea tura,Annie a sunat.
-Ce a zis Annie?
-J. va fi bine.Hai sa mergem.Vom vedea ce facem sa te ascundem.Nu trebuie sa te sperii.
-Adica?
-Hai,am ajuns.
Am urcat in casa si in mijlocul sufrageriei erau toti,mai putin J. si Annie.
-Unde e J.?E bine?
-E cu Annie.Ar trebui sa ii lasi.Vor sa fie singuri.
-Inteleg.
-Deci?Ce facem cu Volturi?Cand mergi sa te intalnesti cu ei,Mary?Vrei sa venim toti cu tine?
-Inca nu mi-a explicat nimeni nimic.Cine sunt Volturi?
-Sunt clanul de vampiri din care am facut si eu parte candva.Sunt protectorii legilor noastre.Vor sa te cunoasca.Daca nu mergeti voi la ei,probabil ca vor veni ei aici.
-Nu merge acolo.Vad eu cum o ascund.
-Si sa risc sa vina ei aici?Nu.Merg.Singura.Nu va mai pun in pericol.
-Hai sa te duc acasa.
-Bine.
-Nu-ti uita cadourile.

-Bine.
M-a dus acasa,si pe drum,mi-au dat lacrimile.
-De ce plangi,iubito?
-Nu plang.
-Mary,esti bine?
-Nu.Nu vreau sa te mai vad vreodata in viata mea.Te urasc.Nu mai vreau sa aud de tine.Adio.mi-a fost mai greu sa spun asta decat as fi crezut.
-Poftim?
-Poti sa iti iei cadourile idioate.Nu mai am nevoie de ele..Adio.Am coborat din masina.A coborat dupa mine.
-Macar nu le fa asta alor mei.Te rog.
-Bine,fie.Dar du-te din rezervatia mea.Nu vreau sa te vad.
-Bine.Daca asta te face fericita,nu te voi mai deranja.Sa stii ca sentimentele mele pentru tine sunt aceleasi si nu se vor schimba niciodata.Te iubesc.
Am trantit usa si am inceput sa plang din nou cand Matt m-a intampinat.
-Ce ti-a facut strigoiul ala imputit?Il omor!
-Nu,Matt .Eu am pus punct.Nu ii pot rani familia atat de mult.Si cu atat mai putin il pot rani pe el.
-Deci de asta plangi?Atunci nu este atat de groaznic.Am promis fara cadouri mari sau petreceri,asa ca am facut altceva.Am observat ca nu prea iubesti rozul asa ca ti-am redecorat camera.Acum e maro cu alb.
-Multumesc,Matt.Chiar iti multumesc.
Mi-am tras sufletul si l-am imbratisat.
-Nesuferitul de strigoi...
-Lasa ca imi trece mie.Hai cu mine sus si ajuta-ma cu astea,te rog.Defapt,aveam doar nevoie de companie.
Chiar era altfel acum camera mea.Nu mai era roz.Era maro cu alb.Asa era minunata.Pacat ca eram prea suparata sa vad asta.Am arajat cadourile si Matt a vrut sa mearga la el in camera.
-Nu ma lasa singura,te rog.Stai cu mine.
-Bine,boboaco...
L-am imbratisat si mi-au pornit lacrimile.
-Poti sa faci ceva pentru mine?
-Spune ce.
-Sa nu ii spui lui Adam ca am plecat.Spui ca sunt la Edward.
-Si unde vrei sa mergi?
-Nu ii pot spune inca.Iti spun cand vin.
-Daca tu crezi....promit ca nu ii spun altceva decat ca esti la strigoi..
Cand am ajuns,era foarte cald.Mi-a amintit de verile din tara mea natala.Dar nu ma puteam bucura de caldura.Trebuia sa ajung la Volturi cat mai repede posibil.La intrarea in oras era un hotel.Am auzit ca Volturi stau sub el.Am intrat,si am dat de o receptionera.
-Pot sa va ajut cu ceva?Vreti o camera?
-Defapt,as vrea sa ajung jos.Vreau sa vorbesc cu ei.
-Bine.Dati-mi voie sa va conduc pana acolo.

Cand am intrat in camera Volturilor m-am speriat foarte tare.Acestia nu erau vampiri obisnuiti.Nu aveau ochii caprui pe care ii iubeam ai familiei Sward.Aveau ochii de un rosu aprins.

-Tu trebuie sa fii Mariah.Eu sunt Aro.Ei sunt Marcus,Antonius,Marta,Miriam,Jessica si Embry.

-Da,eu sunt Mariah.Mary.

-Si,Mary,ce vant te aduce pe la noi?

-As vrea sa decideti daca merit sa traiesc alaturi de familia Sward sau daca merit sa mor.Daca e a doua varianta,va rog sa ma ucideti chiar aici chiar acum.

-Un astfel de talent nu se poate irosi,stapane.spuse un barbat de langa Aro,cred ca era Antonius.

-Ei bine,Cererea ta este interesanta.Stai in hotel si te vom chema sa iti spunem ce ai decis.Hmm....chiar voiam sa mergem dupa tine in Forks,tu ne-ai facut un serviciu ca ai venit.Multumim.

-June!Condu-o pe fata in hotel.

Spre surprinderea mea,June era receptionera.Dar nu am observat ca e vampir.Probabil era deghizata bine.M-a condus la o camera,si am asteptat acolo pana cand au decis.

-Ei bine?l-am intrebat eu pe Aro.

-Am hotarat sa nu te ucidem.Nu are rost sa irosim asemenea talent.Scutul tau ne-ar putea fi de folos.Ai vrea sa ni te alaturi?Vrei sa spun sa devii vampir si sa te alaturi Volturilor?

-Ei bine...As vrea sa devin vampir.Multumesc pentru oferta.Dar,nu ma pot alatura voua.Imi pare rau.

-Mare pacat...Se pare ca va trebui totusi sa te ucidem.M-a surprins dulcetea din vocea sa ."Va trebui sa te ucidem" a sunat ca un "Te iubesc".

-Nu!!!Mary!!!!!

Vocea ingerului meu a sunat din usa.Poate subconstientul meu imi da ceea ce vreau inainte sa mor.

-Edward?

-Eu sunt.Esti bine?

-Da,sunt bine.

-Impresionant!Acum ca si Edward este aici,te mai intreb o data.Vrei sa spun sa devii vampir si sa te alaturi Volturilor?

-Nu! a spus Edward cu o urma de duritate si autoritate in voce.Ea vine cu noi.

-Ati venit toti?

-Nu.Doar eu,si Emmet.

-Atunci tot nu o putem lasa sa traiasca,Edward.Spuse Aro.Stie prea multe.Doar daca....

-Data este stabilita.

-Pai atunci.......cred ca puteti pleca.Si gandeste-te,Bellissima,pana nu e prea tarziu.

-Bine,cred.

Am iesit din hotel si am mers la aeroport.

-Care e problema lui Emmet?l-am intrebat eu pe Edward.

-E suparat ca nu a avut parte de actiune.

-Mda....Hai,lasa-ma!spuse Emmet.Nu sunt suparat.Nu sunt nici mandru de tine,Mary!Cum ai putut sa faci asta?Tu stii cate griji ne-am facut pentru tine?Aaah!Credeai ca daca am discuta noi cu Volturi am pati ceva?Mary!

-Nu.Las-o.E treaba mea.Eu trebuie sa o cert.Cum ai putut sa faci asta? Nu stii cate griji mi-am facut pentru tine.Cand Annie mi-a spus ca vii aici,nu am stiut ce sa fac.Am vrut chiar sa il anunt pe Adam...

-Iarta-ma!l-am intrerupt si l-am sarutat.

-Ce faci?

-Cum adica?

-Parca nu ma iubeai si acum ma saruti...

-Nu pot sa cred ca ai crezut minciuna aia!Chiar ai crezut ca nu te iubesc?Ca pot supravietui fara tine?Dupa atata timp cat ti-am dovedit ca te ador si o data ti-am zis o minciuna si deja ai fost convins ca nu te iubesc?

-Intotdeauna am crezut ca nu merit iubirea ta,Mary.Nu te merit.Esti prea buna pentru mine.

-Gata,gata.

-Nu vrei sa dormi?

-Poate voi trage un pui de somn in avion.

Cand am ajuns in Forks,Matt era la casa Sward.Ma astepta.

-Unde ai fost,boboaco?

-Tu...tu...ce cauti aici?

-Am venit sa te duc acasa..

Dupa ce m-a imbratisat toata familia si m-au mustrat toti cate putin am plecat acasa.Matt m-a strans in brate si nu m-a certat tot drumul.Nici cand am ajuns acasa,nu i-a zis nimic lui Adam.Cand m-am dus la culcare,inainte sa vina Edward,l-am chemat pe Matt la mine in camera.

-Unde ai fost?a spus el curios.

-In Italia la Volturi.

-C..c..ce???Tu iti da seama ca te puteau ucide numai daca Demetri era acolo sa le spuna ca esti descendent al lui Taha Aki?Nu..

-Trebuia sa merg.Daca veneau ei aici?Acum stii unde am fost.Ma lasi,te rog sa dorm?Sunt obosita.

-Bine,boboaco.Noapte buna.Ne vedem la dimineata.

-Noapte buna.

Capitolul VI.

Am adormit inainte sa vina Edward,dar dimineata era langa mine.

-Buna dimineata,iubito.

-Buna dimineata.

-Trebuie sa imi dai niste explicatii.

-Spune,iubita mea.

-Cine e Demetri?

-Te-a vazut Demetri?
-Nu.Matt mi-a zis ca bine ca nu m-a vazut.
-Are dreptate.Demetri este "exterminatorul" lor.A ucis toti varcolacii si descendentii acestora pe care i-a gasit.Daca te-ar fi vazut...Nici nu vreau sa ma gandesc ce ar fi facut cu tine.Iar apoi cu familia noastra pentru ca nu am denuntat varcolacii.Alta intrebare?
-Mai am cateva...
-Cam cate?
-Numai vreo un milion...
-Ha...spune.
-Pentru inceput,spune-mi de ce esti asa credul.De ce ai crezut ca nu te iubesc,dupa ce ti-am aratat iubirea mea?
-Ti-am spus.Eu stiu ca nu merit iubirea ta.urmatoarea?
-Ce a vrut sa zica Aro cu "doar daca..."?
-Doar daca te transform in vampir.
-Si ce ai vrut sa zici cu "data e stabilita"?
-Pai....vreau sa te intreb ceva.
-Spune.
-Nu aici.Nu acum.
-De ce?
-Am nevoie de ceva.Dar te duc imediat in valea noastra si te intreb acolo.
-Bun....alta intrebare.De ce m-a numit Aro "bellissima"?
-Belissima inseamna "foarte frumoasa".
-Aaa.........stiu ce inseamna,doar voiam sa stiu de ce m-a numit asa.
-Pentru ca esti foarte frumoasa.
-Fii serios,Edward.Uita-te la mine.Fata de tine nu sunt nici macar simpatica sau ceva de genul.
-Defapt,esti cea mai frumoasa fiinta pe care am vazut-o in cei o suta de ani ai mei.
-De ce crezi ca imi rapesti viata transformandu-ma in vampir?
-Pai pierzi multe experiente umane.
-Cum ar fi?
-Nu vei putea avea copii,nu imbatranesti,nu te schimbi si multe altele.Plus,setea va fi singurul lucru important pentru tine in primii tai ani ca vampir.Esti gata sa renunti la viata ta umana?La Adam,Matt,Venus si Peter?
-Singura persoana langa care vreau sa fiu esti tu.
-Te iubesc,Mary.
-Te ador.
-Deci,Mary.Mai ai intrebari?
-Nu...acum e randul tau.Acum tu intreaba-ma.
-Nu aici.Nu acum.
-Bine.Sa mergem.
Dupa ce am ajuns la valea noastra si ne-am asezat unul langa celalalt,a scos o cutiuta dun buzunar.Era rosie,ca de matase.
-Ce e asta?
-Asculta-ma,te rog.
-Spune.

-Mariah Stephanie Clum.Iubirea existentei mele.Lumina zilelor mele.Rostul meu in viata.Vrei sa imi faci extraordinara onoare si sa fii sotia mea pentru a te putea iubi pentru totdeauna?
-D..D..da.
-Da,adica da,da?
-Da,Edward Masen Sward.Da.Da.Vreau sa ma casatoresc cu tine.Dar....mai sunt doua lucruri .Doi pasi.
-Care?
-Trebuie sa absolvim liceul si apoi sa ii anuntam pe parintii mei.
-Bine,daca asa crezi ca e potrivit.
-Te ador.
-Si eu...
-Inca ar mai fi o problema micuta...
-Care?
-Nu te deranjeaza daca Annie ne va organiza nunta?
-Mai este pana atunci.
-Mai este un an.
-Da,mai este un an.Poate organiza nunta,dar asa sa o organizeze,ca vreau sa raman la optsprezece cel mult.Ok?Nu vreau sa fiu mult mai mare decat tine.
-Ok.Dar,Mary,eu am o suta zece ani.
-Mda...poate esti prea batranel pentru mine....
Rase zgomotos si ma saruta.
-Si acum?
-Si acum,doamna mea,ar trebui sa te duc acasa.E tarziu.
-Bine.Cred ca Adam isi face griji pentru mine.
Am mers acasa la mine,iar Edward mi-a promis ca ma asteapta in camera mea pana vorbesc cu Matt si cu Adam.
-Matt!Am sarit la el in brate si l-am imbratisat cu toata puterea mea.Unde este Adam?
-Adam e la spital.A facut infarct.
-Atunci ce facem aici?Sa mergem la el.
-Eu am vrut doar sa te astept.
-Lasa-ma doar sa duc asta sus la mine in camera.
-Bine,grabeste-te.
Am urcat si ma astepta Edward cu Mason in brate.
-Trebuie sa plec,Edward.
-Ce s-a intamplat?
-Adam.E la spital.A facut infarct.
-Va duc cu masina mea.
-Poftim?
-Mergem cu masina mea.Asa,in douazeci de minut vom fi acolo.Daca vrei sa ajungeti acolo peste o ora...
-Bine.....
-Mary,esti gata?spuse Matt.
-Da,mergem cu masina lui Edward.
-Bine.Daca tu ai incredere in el,si eu am.Cred in tine.
-Haideti.spuse Edward cu cheile in mana.

Nimeni nu a spus nimic tot drumul.Cum a spus Edward,am ajuns acolo foarte repede.
-Ce s-a intamplat?l-am intrebat pe Ben cand a iesit din salon de la Adam.
-Nimic grav.Nu trebuie sa va speriati.Doar trebuie sa aiba grija la alimentatie.
-Cand poate merge acasa?
-Chiar acum.I-am dat o perfuzie,si se simte mult mai bine.
M-am uitat urat la Matt.
-Ce?A lesinat.Chiar am crezut ca e infarct.
Ben a ranjit catre noi.
-Nici pe departe.Dar nu e exclus,la alimentatia lui sa ne mai vedem in astfel de situatii.
-O sa ma ocup eu de alimentatia lui de acum.am spus eu.
-Sa te vedem.E incapatanat ca un catar.Eu,fiul sau nu am reusit sa il conving.
-Buna,tuturor.Ce faci aici,Mary?spuse Adam iesind din salon.
-Tu!Daca ai sti ce ne-ai speriat!Gata!De azi,eu iti fac meniul zilnic,sa fie clar.
-Tata!Ne-ai speriat atat de tare....
-El ce cauta aici?a aratat spre Edward.
-El ne-a adus.
-Dar Mary ce cauta aici?
-E aici sa te aresteze.Ti-ai castigat un an de detentie,tata.Buruieni si mancare sanatoasa timp de un an.Si cred ca acum si eu va trebui sa adopt acelasi meniu...
-In fine....Hai sa mergem acasa.
-Vreti sa va duc eu?spuse Edward.
-Bine.spuse Adam resemnat si eu m-am uitat urat la el.Bine,bine.
Urmatorul an scolar a trecut pur si simplu.M-am trezit doar ca mai am o saptamana si absolv liceul.
In week-end mergeam in Italia,la parintii mei.Vineri-adica ziua urmatoare- aveam ultimul examen.
Eram cu Edward in bucatarie.Matt si Adam erau in sufragerie.Eu pregateam salata de pui.
-Cat mai ai de gand sa ma chinuiesti cu meniurile tale buruienoase?spuse Adam cand ii serveam cina.
-Cat va fi nevoie.
-Ma simt mult mai bine,sincer.
-Stiu,dar eu vreau sa te simti perfect.
-Am vrea sa va anuntam ceva.spuse Edward.In week-end mergem in Italia.
-Poftim?spuse Matt rosindu-se la fata.
-Mergem la paintii mei.Doua zile.
-Asa da....spuse Adam usurat.Bine,fata mea.
-Sa nu crezi ca daca lipsesc doua zile,te poti infunda cu prostii.
-Nu am spus asta.
-Dar stiu ca asta ai gandit.spuse Edward.
-Iesi din capul meu.
-Crede-ma ca as vrea.
-In fine.Gata.Du-te acasa.E tarziu.Maine aveti o zi dificila,Edward.spuse Adam.
-Bine,noapte buna.Eu merg sa vanez,Mary.Ne vedem maine.
-Mda.....
L-am sarutat pe obraz si dupa ce a plecat,Matt si Adam s-au relaxat vizibil.

-Deci.......marele examel la spaniola,nu?spuse Adam,probabil nu avea subiect de discutie.
-Da......sper sa primesc un subiect usor...Hai,Matt sa spalam vasele,si dupa ce terminam merg sa dorm.Sunt franta de oboseala.Ok?
-Ok,boboaco.
-Matt.Termin liceul.Nu imi mai spune boboaca.
-Pentru mine o sa fii boboaca si cand o sa intri la pensie.
M-am cutremurat cand m-am gandit la pensionare.
-Cum am mai spus...daca ai avea oase mai sensibile,chiar te-as bate...
-Hai...la somn cu tine,boboa....co.
Mi-am curatat gatul si am urcat la mine in camera.Chiar eram franta de oboseala.
Dimineata,am luat micul dejun si am mers la scoala.In fata casei,ma astepta o masina maro.Cred ca era Mercedes sau ceva de genul.
-Surpriza!!!spuse Matt de langa masina.
-Mi-ai luat o....masina?deja incepeam sa inrosesc de nervi.
-Defapt,iubitelul tau a luat-o.Eu ti-am luat o bratara.
-Buna,Mary.spuse Edward in spatele meu.
Imi intinse o cheie.
-Aaa.....hai sa mergem la scoala.Sopaniola,tii minte?
-Da....dar iti place macar?Vreau sa spun cadoul.E din partea mea, si a lui Ben,Esmee,Emmet,Ashley,Jason si Annie.Si te saluta si Charlie.Poate o sa il cunosti in Ialia.
-Este minunata.Dar chiar nu trebuia...m-am linistit la gandul ca e de la toata familia.
-Sssst.Acum,ia cadoul de la Matt si sa mergem la scoala.
L-am lasat pe Matt sa imi puna bratara pe mana,dupa care am mers la examen.A fost mai usor decat as fi crezut.Cand am terminat,am mers acasa si restul zilei am impachetat cadouri pentru ai mei.Seara,am decolat.
Dimineata eram in Italia.Am fost surprinsa sa vad ce dragut apartament au primit parintii mei.Dar nu imi prea placea ideea ca parintii mei sa locuiasca in Volterra.Acum mai putin ca oricand.Totusi,gandul ca nu vor mai sta mult timp aici,ma linistea.Peste putin timp,acel baiat va aparea,tatal meu va fi mutat altundeva si se vor muta.
-Mary!Vai,Mary!Ce te-ai schimbat!El cine este...?
-Mama!El e Edward.
-Sunteti.....
-Da.
-Mama,tata,el e Edward Mason Sward.
-Edward,ei sunt Venus si Peter Clum.
-Buna ziua.spuse Edward pe un ton politicos.Ma bucur enorm sa va cunosc.Sunt ferm convins ca si parintilor mei adoptivi le-ar placea sa va cunoasca.
-Mda...haideti in sufragerie spuse tata pe un ton morocanos.
-Defapt,eu stau cu mama in bucatarie.Mergeti voi in sufragerie,macar va mai cunoasteti.
Cand am ramas singura cu mama-Edward si tata se uitau la un meci la tv-,i-am dat cadourile.
-Vai,Mary...nu trebuia....
-Sssst!O sa iti vina bine rochia,si sunt sigura ca si tatei o sa ii placa noua cravata.
-Multumim...
-Care e problema tatei?Mi se pare ca e cam morocanos.
-Mda...tot nu apare baiatul ala......

-Cum il cheama?
-Embry Stan.Are 17 ani.A disparut acum un an.Erau la hotelul Aro.
Parca Aro imi spusese ceva despre Embry....cel care era cu Jessica...Deci tata o sa stea o veme pe aici.....
-In fine......Hai sa vorbim despre altceva.
-Bun...Deci esti impreuna cu Edward asta?
-Da,mama.
-E adoptat?
-Da...parintii lui biologici au murit dupa ce s-a...nascut.De atunci e cu Ben si Esmee Sward.
-Dar Adam si Matthew ce mai fac?Cum e vremea prin Quileute?
-Ploios.E ploios.Matt e super-bine.Adam e mai bine acum dupa ce i-am pus alimentatia la punct.
-Banuiesc ca nu am nicio sansa sa te conving sa vii aici,asa este?
-Banuiesti bine.Incep sa ma obisnuiesc cu ploaia,sa stii.Chiar incepe sa imi placa.
-Aah....fata mea..chiar esti indragostita de el,nu?
-Pai....cam da.
-Ma bucur pentru tine.
-Si eu,mama,crede-ma.
-Acum,vrei sa vii cu mine in oras,la cumparaturi sau sa ne plimbam,pur si simplu?
-Ok,lasa-ma doar sa il anunt pe Edward.
-Bine.
-Edward,eu si cu mama mergem in oras.Ramai cu Peter,sau vii cu noi?
-Lasa ca ramane cu mine.
-Aah...tata..cum ai zis ca il chema pe tanarul disparut?
-Embry Stan.De ce?
Edward si cu mine ne-am uitat unul in ochii celuilalt pentru o clipa,dupa care eu si cu mama am plecat in oras.Cand ne-am intors,Edward si Peter asteptau in sufragerie.
-In sfarsit!Acum,zi.Ce vreti sa vorbiti cu noi?Sunt sigur ca nu ati venit de dragul Italiei.spuse Peter.
-Am vrea sa va anuntam ceva.
-Mary si cu mine ne casatorim in vara asta si am dori sa ne dati binecuvantarea voastra.
-Dar de ce va grabiti?Sa va cunoasteti mai intai...
-Suntem impreuna de doi ani,mama.
-Pai atunci.....Aveti binecuvantarea noastra.
-Va multumim.
-Cand trebuie sa plecati?
-Avionul nostru decoleaza peste o ora.
-Pai atunci sa plecam.
-Cand e...
-13 august.
-Aha.....ok.Va pupam,sa aveti grija de voi.
Nu credeam ca imi va fi dor de Forks.......Cand am ajuns,eram atat de obosita,incat am adormit inainte sa le transmit lui Adam si Matt ce le-au transmis parintii mei.
Dimineata,Matt era langa mine cand m-am trezit.
-Buna dimineata,Mary.Deci,cum sunt parintii tai?

-Sunt bine.
-Ce e ala?a aratat spre mana mea.
-E.......un inel?
-Nu pot sa cred ca te mariti cu strigoiul,Mary.Ha...Moarte placuta,atunci,iubirea mea.
Atat a spus si a iesit din camera mea pana sa apuc sa deschid gura sa il chem inapoi.De atunci,nu l-am mai vazut.

Capitolul VII.

"Va aparea!Va aparea!Trebuie sa apara!"
Acestea au fost singurele mele ganduri din ultimele cateva luni.Sau...saptamani....nu stiu sigura.Matt disparuse.Primeam vesti de la el doar prin membrii haitei,care cred ca s-au saturat deja de mine.
-Va fi bne,Mary.Fii sigura de asta.Acum e in Hawaii,cred.spuse Steven Clearwater
-Dar eu vreau sa vina acasa.Nuse gandeste la suferinta pe care mi-o provoaca?
-Se va intoarce,spuse el.Crede-ma ca sufera mai mult decat ti-ai putea imagina..EL te iubeste....Asa mi-a spus cand m-a sunat ieri.A spus ca se va intoarce dupa...
-Dupa ce?l-am intrebat eu cand am vazut ca nu mai are de gand sa continue.
-Of,la naiba!Nu trebuia sa iti spun asta!Acum nu va mai veni!
-Dar,daca l-ai convinge ca ma sinucid?
-Fii serioasa,Mary!M-ar omora pe mine,dupa care l-ar omora pe Edward si pe toti care i-ar sta in cale.
-Dar nu trebuie sa fac asta,doar el trebuie sa o creada.
-Stii ceva?Trebuie sa inchid.Sora mea are nevoie de telefon.Pa,Mary.
-Pa,Steven.
Inainte sa pot termina,mi-a inchis telefonul.Am simtit cum ma inrosesc de nervi.
-Ce s-a intamplat,"mia bellissima"?
-Nu a aparut inca.
-Of...Cum te poate face baiatul ala sa suferi....
-E un monstru!eu sunt un monstru!EL nu are nicio vina!E doar vina mea!Daca as fi mers cu parintii mei,nu as fi venit aici si nu v-as fi facut atatea probleme!Sunt un monstru!Cel mai rau monstru din lume!Sunt un monstru adevarat,nu o creatura minunata,asa ca voi doi...
-Mary,stai!Tu delirezi?Te simti bine?
-Sunt bine,dar Matt nu e bine.Si asta doar din cauza mea.
-Mai bine termina cu prostiile si hai sa mergem.Te asteapta o zi lunga.Azi Annie va fi pe capul tau.
-Aah...da...
-Ei bine?Te-ai razgandit?
-Nu!In niciun caz!Nu ai tu norocul asta!
Ma saruta si chicoti.
-Hai...Annie asteapta si nu am vrea o cearta cu ea,nu acum.
-Ooo.....hai sa mergem.
Am mers acasa la el si am urcat in camera lui.Acolo,Annie astepta nerabdatoare.
-Era si timpul!exclama Annie oftand teatral.

-Scuze,Annie.Am spus eu rusinandu-ma.
-Nicio problema.Doar esti om...oamenii sunt usor influentabili.se uita urat la Edward care izbucni in ras.
-Annie.Vrei sa termini odata cu asta si sa ma lasi sa plec acasa?am spus eu pe un ton rece.
-Bine...dar intotdeauna ti-a placut la noi....Ce s-a intamplat?
-Da,ai dreptate.spuse Edward ca si cum ar fi raspuns la o intrebare din mintea surorii sale.
-Acum inteleg....aha...
-Vii?Azi?
-Da,bellissima,vin.

Am mers la Annie in camera.Pe patul ei-ce-i drept,nu stiu care era rostul patului,daca nu dormea-era un sac alb.M-am oprit in fata lui si am luat sacul in mana.
-Iti place?spuse Annie din usa.Daca nu,putem comanda altceva.
-Glumesti?am spus eu.E..minunata!Nu mi-as fi putut imagina ceva mai potrivit!Dar...nu te mai chinui atat!Orice mi-ai da sa port,tot nu voi fi destul de buna pentru el.
-Nu ai dreptate.chicoti.Nimeni nu e mai potrivita decat tine.
-In fine.Hai sa terminam cu asta...trebuie sa....m-am oprit,incercand sa gasesc o scuza ca sa scap.
-Sa ce?
-Sa.....citesc.
-Ce?!
-Aaa..."La Rascruce De Vanturi"...
-Mary!!Nu o stii pe-de-rost?
-Aaa...pai...Am terminat aia,recunosc,acum citesc "Romeo si Julieta"...
-Mary!!
-Da,am mai citit-o,dar acum o facem din nou si vreau s-o mai citesc o data.
-Annie,las-o pe logodnica mea sa citeasca daca vrea.
-In sfarsit cineva tine cu mine!!!am gandit eu cu voce tare.
-Pai...o aduc la cina.
-Ce?!am spus eu nervoasa.
-Hai,te rog,nu te supara,Mary!Mi-ai promis.....
-Bine,Annie,bine,bine.Linisteste-te,te rog!

Dupa aceea a trebuit sa promit de cel putin o suta de ori ca vin in ziua urmatoare.Dupa cum a spus Edward,la ora sase am fost in casa familiei Sward.
-Mary?spuse Annie
-Da.
-Ar trebui sa o incerci acum.
-Annie!
-Maine te vad mergand in Forks.Cainele e acolo.
-Matt?!
-Da,bellissima mia,da.Daca vrei te duc eu acolo.spuse Edward
-Nu.Merg singura.Acum.
-Mary!Acum e prea tarziu.Maine.Te las sa mergi singura.
-Acum,afara!spuse Annie.Proba rochiei e doar pentru fete!!
-Hai,Annie!De parca nu ar fi vazut-o!

-Defapt,chiar nu am vazut-o...Edward chicoti.De fiecare data cand sunt in preajma traduce imnul in diferite limbi.E distractiv,stii?
-Pai......Am zis ca facem asta in modul traditional,nu?
-Nu sunt sigura ca sunt traditii pentru nuntile intre vampiri si oameni...am spus eu sovaitoare.
-Ei bine...Acum ca suntem singure,hai sa o incerci.
-Dar el unde este?
-Nu numai tu ai costumatie speciala,sa stii.Trebuie sa fie si el pe masura ta.
-Annie.Ti-am mai spus.Si daca ar fi imbracat in pijama si eu in cea mai frumoasa rochie,tot el ar fi cel minunat.
-Termina cu asta.Acum...rochia.
A scos-o din sac si in doua secunde,sau mai putin,era pe mine.
-E...Minunata,Annie!
-Stiam...
-Dar cum ai facut rost de asa ceva?
-Pai....Louis Vuiton imi este un prieten tare bun...chicoti.
-Louis cine?
-Nu conteaza.Dar...chiar iti place?
-E minunata,Annie.
Era lunga,mulata,alba....Era decorata cu perle maronii.Si-a amintit.Aah...Chiar era minunata.Si voalul...Un maroniu ca si perlele.
-Ma bucur ca iti place.Credeam ca n-o sa iti placa...
-O ador,Annie,dar...
-Dar?
-Ar trebui sa o dau jos.Sunt emotionata si o sa transpir.
-Ok.
In doua secunde eram iar in hainele mele obisnuite.
-Pot sa intru?spuse Edward dupa un minut.Era la usa.
-Da,cred.am spus eu.M-am uitat la Annie.
-Mda.....Eu merg sa vad ce face J.
-E bine?
-Ii e sete,bellissima.Atata tot.Sa stii ca ne jignesti facandu-ti atatea griji pentru noi.spuse el intrand.
-Edward!i-am sarit in brate,neputand sa imi ascund emotiile.
Cand mi-am dat seama ce am facut,am inrosit si ma asteptam sa zboare la caiva metri de mine speriat-ca de fiecare data cand treceam de limita,ca acum.In schimb,el m-a strans mai tare in brate si m-a sarutat,apoi am stat asa,imbratisati.Nu pot sa spun daca am stat ore intregi sau doar un minut,dar cand mi-a vorbit a spus ca ma duce acasa.
-Annie l-a vazut pe Adam mancand de la fast-food diseara.
-Aah...Batran morocanos si incapatanat.am spus eu nervoasa.
-Pot sa stau cu tine.
-Ai vrea?
-Nu exista nimic pe lumea aceasta pe care sa il vreau mai mult.Hai.Sa megem.
Cand am ajuns la mine acasaa,Adam vorbea la telefon.Credeam ca isi comanda mancare si i-am smuls telefonul din mana.Aveam de gand sa anulez comanda.Cand am pus insa telefonul la ureche,o voce cunoscuta imi vorbea.

-Deci,ce crezi?Chiar mai are rost sa vin daca ea nu ma iubeste?Cum crezi ca pot suporta?Inteleg ca iti e dor de mine,dar...

Am recunoscut vocea si i-am vorbit,intrerupand-o.

-Matt?Matt!!Tu esti?De ce ai plecat?Unde esti?Vai!Ce dor imi e de tine!!Hai acasa!

-Mary?Eu.....nu mai vin acasa.Oricum nu ai nevoie de mine.

-Ce?De ce spui asta?Am nevoie de tine mai tare decat am nevoie de aer,Matt.Te iubesc.

-Atunci de ce vrei sa mori si sa te casatoresti cu strigoiul?

-Matt!Te rog!Te implor!Hai acasa!

-Nu ai gasit cavaler de onoare,sau ce?Nu ai cine sa te duca la altar?

-Daca nu vii,imi voi pune planul in aplicare.

-Sa nu indraznesti.Daca tu mori,ii omor pe Sward-ii tai.Sa fie clar.

-Dar nu pot trai fara tine.

-Nici eu.

-Atunci hai.

-Nu pot.

-A inchis.i-am spus eu lui Matt in timp ce ii dadeam telefonul.

-Nu plange,Mary.Vei vedea ca va veni.Acum era la Steven.

-E in Quileute?!

-Ti-am spus ca va veni.Vrea sa vina la tine maine dupa nunta.Ne vedem maine,domnisoara Clum.

-Te voi astepta la altar.

Edward pleca.

-Mai bine dormi acum,Mary.spuse Adam.Maine ai o zi foarte importanta.Noapte buna.

-Noapte buna,Adam.

Edward a venit la mine in camera dupa vreo zece minute si mi-a cantat pana am adomit.Dimineata,Annie era la mine.M-a dus la ei acasa,si restul zilei s-a jucat cu fata si cu parul meu.

-E timpul.Parintii tai sunt aici.La fel si....Bleah!Ce pute!

-Matt?!Unde e?

-Dupa nunta vorbesti cu toti.Acum,Edward te asteapta jos.

Am inrosit si am simtit ca nu mai pot face niciun pas.

-Esti bine,Mary?intreba tatal meu.

-Da,tata.Doar,te rog sa nu ma lasi sa ma impiedic si sa cad,asa cum fac de obicei.

-Bine,fata mea.

Am coborat pe ritmul marsului nuptial.Langa altar,ma astepta ingerul meu.In momentul acela,imi doream sa pot alerga la el.Din fericire,nu a durat mult si tatal meu i-a "inmanat mana mea".Am spus juramintele,si ceremonia s-a terminat exact la apus.Mi s-a parut ca tine o vesnicie,dar cand s-a terminat,am fost atat de emotionata,ca nu mi-am putut lua ochii de la Edward.Era atat de minunat...

-Felicitari,doamna Sward.mi-a soptit la ureche dupa ce m-a sarutat.

Imi placea atat de mult cum suna ......

-Te ador,ingerul meu.

-Si eu,mia bellissima.

Mi s-au umplut ocii de lacrimi-de fericire-cand am realizat ca fiinta aceea minunata,mai frumoasa decat orice zeu,este acum a mea.Pentru totdeauna.

-Nu plange,iubirea mea.spuse el cu vocea mieroasa.Haide.Petrecera e pe cale sa inceapa.
-Petrecere?Annie!am spus eu cand m-am mai linistit.
In cateva minute,ceremonia s-a transformat in petrecere.Se pare ca Annie planuise fiecare secunda.In timp ce visam si imbratisam oaspetii care ne felicitau,am fost surprinsa de o imbratisare brusca,fierbinte si foarte puternica.Am realizat atunci cat de dor imi era de caldura aceea si l-am imbratisat si eu.
-Aici e cavalerul tau.
-Matt!!!!Acum chiar ar trebui sa te bat!Cum ai putut sa faci asta?Cum ai putut sa imi faci mie asta?Tu realizezi cat mi-ai lipsit?Tu...tu....
-Nu te supara,Mary,te rog.Nu e vina ta ca am plecat.Dar acum sa nu ne certam.Nu merita sa ne despartim asa...
-Adica cum sa ne despartim?
-Cand vei.........spuse el,ignorand intrebarea mea.Dar eu am inteles la ce se referea.
-Peste cateva luni.Poate un an.
-Aah.......ce usurare.Atunci uita ce am spus mai devreme.Nu ne despartim.Nu inca.
-Vrei sa te schimbi,Mary?Trebuie sa mergeti imediat.Pleaca avionul.spuse Annie tinandu-se de nas.
-Annie!Acum vin...am spus eu morocanoasa.
-Pa,Mary.Te iubesc.spuse Matt din spatele meu.M-am intors la el si i-am spus:
-Si eu te iubesc,Matt.
M-am schimbat intr-o rochie maronie pana la genunchi si am vazut ca Annie imi pregatise deja bagajele.
-Esti gata,doamna Sward?spuse Edward
-Da,domnule.
-Aaa,da.Ai un cadou de la Matt.Mi- l-a dat acum.
L-am deschis si era un medalion cu litera "M".Era si un bilet pe care scria "Tu vei fi mereu boboaca mea".Am pus medalionul langa celalalt,pe lantisorul de la Edward.Acum ii aveam pe amandoi.
Am mers la aeroport si l-am intrebat pe Edward unde mergem.El a aratat cu degetul zborul spre Hawaii.
-Hawaii?am intrebat eu incurcata.
-Doua saptamani.
-Si dupa?
-Dupa,schimbam clima.Dupa Hawaii,mergem in Alaska la niste prieteni de familie-vegetarieni- si dupa aceea mergem o saptamana,poate in Italia.Dar ultima varianta nu e sigura.
-Aaa...........
-Haide.Mai avem cateva minute.
Am mers la avion.Dupa un zbor de cinci ore,si o ora de condus,am ajuns la o casa indepartata.Probabil nu era nicio alta casa pe o raza de zece kilometri.
-Aici au fost si ceilalti in luna de miere.Toti in afara de Annie si Jason.Ei au fost la Paris.
-Uau...e minunata.
-Iti place intr-adevar?
-Da.
-Are si piscina,daca vom vrea sa inotam.
-Aah....nu mi-am pus costum de baie,cred...

-Defapt,Annie ti-a pus.Cinci.
-Annie!
-Hai sa intram.
M-a luat in brate ca si cum ar fi luat o pana si a intrat cu mine asa.Ma hollbam la mana lui.Ducea intr-o mana doua genti si intr-o mana ma tinea pe mine.Ma gandeam daca nu il va durea mana.
-Imi arati,te rog,unde este camera noastra?am spus dupa ce m-a lasat pe picioarele mele.Eram in sufragerie.
-Sigur.Camera noastra...a repetat el punand accent pe "noastra".
Am intrat intr-o camera uriasa.Peretii erau de un maroniu deschis,patul alb-genul de pat care pare urias cat o camera-cu cearceafuri maroii,si un perete de sticla,cu vedere la piscina-era si o usa in mijlocul peretelui.
-Uau....am spus eu.
-Iti place?Daca nu,putem alege alta.
-Nici vorba.E minunata.
-Vrei cateva minute de om?intreba el chicotind.
-Nu mi-ar strica putin timp sa ma despachetez.Si sa fac un dus.
-Dar am despachetat.Te las,doamna Sward,dar sa nu stai prea mult.Voi fi in piscina.
-Aaa,bine.
Acum nici macar apa fierbinte de la dus nu ma mai putea calma.Mi-am periat rapid dintii,am luat un costum de baie si am plecat la piscina.El era in mijlocul piscinei si se uita la luna.
-E minunata,nu?am spus eu cand am ajuns langa el.
-E...ok.
-Nu iti place?
-Nu se poate spune ca e frumoasa cand esti tu aici s-o eclipsezi.
Atunci s-a intors spre mine si m-a sarutat,dupa care s-a retras.
-Ti-am promis ca incerc.Dar daca iti voi face rau,sau daca te lovesc,sa imi spui.
-Promit..am spus eu,dar nu am apucat sa termin,deoarece m-a sarutat din nou,m-a luat in brate si m-a dus in camera.
Dimineata cand m-am trezit,era langa mine.
-Vezi?Ti-am spus eu.Nu am nimic.
-Dar esti asa de rosie..
-Da,imi este cald.
M-a luat in brate si m-am simtit mai bine.
-Acum e mult mai bine.
-Ce zici de micul dejun?
-Ar fi.......ok.
-Ei bine,vino in bucatarie.
-De cand stiu vampirii sa gateasca?am intrebat eu cand am ajuns in bucatarie.
-Am fost si om,Mary.
Am mancat,dupa care ne-am uitat la mai multe filme.Restul saptamanii a trecut in acelasi mod.Duminica,insa,am inceput sa ma simt ciudat.Cand m-am trezit joi dimineata,am simtit ca ard.
-Esti bine?spuse Edward alarmat.
-Nu prea cred...Mi-e asa de cald...

-Dar te tin in brate,Mary.Ar trebui sa dardai de frig.Si..esti asa de fierbinte....si in plus...tremuri...

Mi-a luat o secunda sa imi dau seama ce se intampla,si tot ce am putut spune dupa aceea a fost "lupul".Atunci am adormit si tot ce am simtit apoi a fost o intepatura in mana,una la gat si una in piept.Il auzeam pe Edward cum striga "Respira,Mary!".Apoi nu am auzit nimic.Simteam doar.Simteam ca ard.Dar mai tare decat inainte.Acum inima mea-tot corpul imi ardea,dar focul cel mai puternic era in inima-era in flacari.Incet,focul din picioare,maini si spate s-a stins,dar inima inca imi ardea.Dar acum auzeam si simteam toate mirosurile din jurul meu.Simteam mirosul piscinei,mirosul florilor,mirosul lui Edward...Imi numaram bataile inimii care erau mai ritmice decat niciodata.Impreuna cu focul,si ele s-au stins.Dar o parte din foc s-a mutat.Acum era in gat.Simteam....sete.Dar mai presus de nevoia de a bea ceva,aveam nevoia sa il vad pe el.Sa il ating.Sa ii spun cat il ador si sa il sarut.Cu acest gand,am deschis ochii si prima imagine pe care am vazut-o a fost fata lui.Am sarit la el in brate si l-am sarutat.

-Te ador,i-am soptit.
-Si eu,bellissima.
-Cat timp am fost inconstienta?
-O zi.Azi e vineri.Defapt,peste cateva ore va fi sambata.spuse el.
-Maine plecam in Alaska?Adica duminica?
-Ma gandeam ca ar trebui sa mergem azi,dar asa nu mergem niciunde.spuse el holbandu-se la ochii mei.Ochii tai,Mary...
-Oof....sunt rosii,nu-i asa?
-Nu.Deloc.Sunt caprui,doar ca acum sunt ca ai mei.Interesant.Dar din cauza setei tale nu putem calatori intr-un avion plin de oameni.
-Bine.Ai dreptate...Chiar..Imi e....sete.....Imi aduci,te rog,un pahar cu apa?
-Mary!Apa?Dar noi nu bem apa.
-Dar imi e sete.
-Nu de apa iti e sete,crede-ma.
-Bine,merg eu sa imi iau.Am spus eu relativ morocanoasa.Dar stiam ca fata mea nu il va convinge,asa ca a venit dupa mine pana in bucatarie.

De data asta nu ma mai mira viteza lui,ci a mea.Acum eram la fel de rapida ca el,si la fel de gratioasa.

Am mers in bucatarie si am dat pe gat un pahar mare de apa.Edward era langa mine.
-Mary.Cum ai putut sa faci asta?
-Am facut ceva rau?Am spus eu rusinandu-ma.
-Nu,dar ai facut ceva imposibil.Aah...la naiba!
-Care e problema?
-Au venit servitorii.
-Si?
-Unul dintre ei are o rana care inca sangereaza.
-Bleah.....asta pute asa?Bleah!
-Ola.spuse barbatul.
-Mi nombre es Juana y el esta Miguel.Como te sientes?Nesesitas algo?se uita la mine dar habar nu aveam ce imi zicea.
-Estamos bien.spuse ingerul meu.

Cei doi au plecat,nu inainte ca Edward sa ii roage sa ne aduca micul dejun.
-Ma simt excelent.Nu putem pleca astazi?
-Dupa ce te hranesti.
-Da....chiar imi este foame.
-Esti sigura?Eu voiam doar sa ii tin departe de casa.
-As manca niste omleta.
-Eu ma gandeam ca am putea merge sa vanam.Dar........daca tu vrei mancare de oameni...spuse el pe un ton amuzat.
In scurt timp au sosit cei doi cu mancarea.Am mancat,dupa care am facut bagajele si am mers la aeroport.Edward a inchiriat un avion micut-cu patru locuri-pentru noi doi,ca sa nu riscam,totusi.Cand am ajuns,toti au fost mirati sa ma vada asa.Eram palida ca si ei,dar ochii mei erau ca ai lor-nu rosii cum ar fi trbuit sa fie in primul an.Eu aveam doua zile.-Si cand le-a spus Edward ca beau apa si mananc,au fost si mai mirati.
-Cum te simti?spuse Ben.
-Bine.Dar de ce mananc?De ce nu suport sangele uman?De ce beau apa si de ce...
-Esti si varcolac,Mary.Nu esti varcolac complet,asa ca nu iti schimbi forma.Dar ti-ai pastrat aversiunea fata de sange,apetitul si cred ca si caldura.Aaa,asta nu ai pastrat-o.
-Aaa....Dar voi ce faceti aici?
-Suntem in vizita.
-Aaa...
-Tu esti sigur ca e vampir?Nici macar nu e fioroasa.spuse Emmet.
Un sasait mi-a scapat fara sa vreau.
-Scuze.am spus eu.
Cred ca daca as fi putut sa rosesc,acum as fi fost ca focul.
-Vezi?Nu e fioroasa.Cred ca nu e nici puternica.Macar rapida e?
-Hei!Sunt aici!Am spus.
Intr-o fractiune de secunda eram langa el.
-Da,macar rapida e...
L-am atins cu cotul in zona stomacului.
-Au!a spus el.Am crezut ca il ating numai.Chiar e puternica micuta asta!Am inteles,am inteles.E vampir.Acum...Edward,de ce nu o prezinti pe Mary si lor?
-Ea este Mariah Stephanie Sward.a pus accent pe Sward.Mary,ei sunt familia Blanc:Eliot,Christine,Laura,Alec,Emma si Harry.
-Ma bucur sa te cunosc.Spuse o fata.Nu parea sa aiba mai mult de saisprezece ani.Ma numesc Emma.
-De cat timp e vampir?
-Doua zile.Am spus eu.
-Interesant.Spuse Emma.
-Da...e o mica problema....Nu puteti sta acum la noi...imi pare rau.
-Nu e nicio problema.Oricum noi mergeam acasa.Spuse Edward amuzat.Am trecut pe aici doar ca sa mergem impreuna cu ei.Arata spre familia Sward.
-Nu va suparati?
-Nu...am spus eu,usurata.
-Acum cunosti si familia Blanc,bellissima.
-Si acum mergem in sfarsit acasa?

-Nu imi spune!Esti obosita?spuse Emmet pe un ton sarcastic.
-Nu!Imi e dor de Forks,de rezervatia Quileute....
-Si lui ii e dor de tine.Spuse Edward.

Capitolul VIII.

Cand am ajuns in Quileute,ploua.La fel ca si prima data.Dar acum eu l-am imbratisat brusc si puternic pe Matt.
-Nu.Pot.Sa.Respir.spuse el.
-Oops....scuze.Deci?Cum sunteti?Cum e Adam?Cum esti tu?
-Ei bine...eu....sunt surprins.Adam e bine.Am grija de alimentatia lui.
-Si tu?
-Eu sunt bine.Mi-a fost dor de tine,Mary.Dar cum ma poti suporta?Si cum de te pot eu suporta?Nu esti vampir?
-Ba da,dar sunt si varcolac.Sunt din ambele.
-Deci inca te dezvolti.
-Cum adica?
-Pana la nouasprezece ani.Si copii tai vor fi maturi la saptesprezece ani.
-Ooh...
-Hai sus,Mary.Iar stam in ploaie.chicoti.
-Hei,Mary.Pot sa te servesc cu ceva?spuse Adam dupa care se stramba-probabil si-a dat seama.
-Buna,Adam.Defapt,am mancat,dar imi iau eu un baton din dulap.Ok?
-Adica cum?spuse Matt.
-Ti-am spus ca sunt mai ciudata.
Am urcat in camera mea,unde am stat si am vorbit toata ziua.
-Dormi?intreba Matt.
-Nu.Macar am timp sa invat.
-Si nu bei.....
-Nu beau sange uman.Defapt,nici animal nu am baut pana acum.Am mancat mancare.
-Uau...
-Cred ca ar trebui sa merg acasa,Matt.Vrei sa ma duci tu?am spus eu,incercand sa scap de intrebarile la care nu stiam ce raspuns sa-i dau.
-Sigur,boboaco.
-Multumesc.i-am aratat medalionul.
-Eu iti multumesc.
M-a dus acasa.Acolo,doi musafiri asteptau in sufragerie.Edward a marait.
-Mary!Cum esti?Dar ce bine arati...spuse Sophie.
-Dennis.....Sophie...Ma bucur sa va revad.Imi pare atat de rau pentru data trecuta...
-Nu e nimic,Mariah.Acum esti de-a noastra.spuse un barbat.Eu sunt Harold.
-Si,spune-ne.Cati?spuse Dennis.
-Cati ce?am spus eu mirata.
-Vrea sa stie cati oameni ai ucis.spuse Edward nervos.

-Defapt,niciunul.
-Vegetariana?
-Nu,Dennis.Nu a gustat sange de niciun fel pana acum.Se poate hrani si cu sange si cu mancare.
-Uau....interesant.Pai asta inseamna ca nu e vampir.Vampir inseamna "bautor de sange".Deci,daca nu a gustat sange.....Dar de ce nu a gustat pana acum sange?
-Sangele uman imi face rau.Nu ii suport mirosul.
-Cum adica?Si cel animal?
-Nu am incercat inca.Dar vom incerca.Cand va vrea si sotia mea asta,atunci va incerca.
A pus accent pe cuvantul sotie.Apoi,pentru o fractiune de secunda,ochii celor trei vampiri au zburat la inelul de pe degetul meu.Probabil ca daca as fi avut vederea slaba de om,nici nu as fi observat.
-Adica...V-ati casatorit?intreba Sophie derutata.
-Da...am spus eu si daca am avut norocul de a nu fi tradata de roseata din obraji-care nu se va intoarce niciodata-am fost tradata de emotia din voce.
-Ei bine,felicitari!Ne pare atat de rau ca nu am fost aici...
-Va intelegem,Harold.Spuse Edward.Oricum,ea era inca om atunci si asta ar fi putut provoca inca un "spectacol".
-Dar cum?De cand este vampir?
-De aproximativ...trei zile.Chiar in a doua saptamana in Hawaii cand planuiam sa mergem in Alaska.
-Si ochii ei?
-Da,Dennis.Si pe mine m-a surprins.
Noaptea aceea a trecut surprinzator de repede,avand in vedere ca acum tineam socoteala fiecarei secunde.
-La revedere,Edward,Mary.Spuse Sophie.Baieti!Stati!Striga ea in timp ce isi facu avant pe usa de la gradina.
Dintr-o data,suna telefonul meu.
-Alo?Am raspuns eu.
-Mary?Ah!Ce bine imi pare sa te aud!
-Mama!Am spus eu pe un ton vinovat si suparat.
-De ce nu ai mai sunat?Cum e in luna de miere?
-Defapt,nu mai suntem in luna de miere.A primit ceva virus si a trebuit sa ne intoarcem dupa doua saptamani.Dar nu e nimic grav.In curand,vom ajunge la voi.Tata ce mai face?
-Tot cu baiatul acela...Parca nu mai apare.
-Si daca nu mai apare?Ce veti face?Veti locui acolo pe veci?
-Nu stiu.Nu am nici cea mai mica idee,crede-ma.Sar sper ca va aparea.Nu imi prea place sa stau fara tine.Si,poate,candva,ii arati lui Edward casa noastra din Romania.Ce zici?
M-am cutremurat la auzul ideii ei.
-Poate,mama.Acum nu.Pana nu trece virusul,trebuie sa stau in casa.Dar,sunt BINE!
-Daca tu zici...Acum...ce mai fac Adam si Matt?
-Sunt bine.Adam are o alimentatie perfecta,acum.Matt e la facultate.La frecventa redusa.Merge numai la examene,dar cel putin merge.Dar tu?Tu cum mai esti?
-Zilele astea am fost lovita de gastroenterita virala.
-Ce?!am spus alarmata.

-Nu te teme.Tine douazeci si patru de ore si dupa aceea e ca si cum nu ar fi fost.
-Nu vreau sa imi descrii virusul.Am spus eu printre dinti.
-Bine.Vreau sa te intreb ceva.Calmeaza-te,iubita mea.
-Spune,mama.
-Ce s-a intamplat cu vocea ta?E diferita.
-Virusul.Si ochii imi sunt putin diferiti,si pielea putin-Foarte mult,am adaugat eu in gand-mai palida.
-Dar ce virus ai luat?
-Nu am nici cea mai vaga idee.Nu e transmisibil pe calea aerului,doar ca persoanele din jurul meu nu trebuie sa sangereze,chiar si dupa ce trece perioada de carantina.Si in plus,regula asta se aplica mereu,stii bine.
-Da,stiu.Deci,ce face ginerele meu?Cum este?E sanatos?
-Defapt,el a avut mai demult virusul.Doar l-ai vazut.Asa arat eu acum cum arata el cand am fost la voi in Italia.
-Dar....Era foarte palid.
Atunci isi facu aparitia.
-Trebuie sa plec,mama. Am spus eu.Te iubesc.Mai vorbim.Am inchis telefonul inainte sa imi poata raspunde.
Edward ma lua in brate si ma saruta.
-Mie de ce nu imi spui niciodata ca ma iubesti?spuse el zambind.
-Pentu ca un simplu "te iubesc" ar fi o jignire pentru ceea ce simt eu pentru tine,prostutule.Eu te ador.
-Mda?Cat?spuse el zambind vicleneste.
-Nu imi ajung cuvintele.Nu imi ajunge timpul.
-Da,ai dreptate.Doar o eternitate de acum incolo.
-Da...asa de putin...

Capitolul IX.

In sfarsit viata mea era perfecta.Parca eram facuta pentru a fi vampir.Pentru a locui cu familia Sward,pentru a face parte din ea.Dar tot nu ma consideram demna.Tot nu credeam ca merit cu adevarat iubirea,grija si atentia lui Edward.Nu imi placea cand ma ducea la cina la un restaurant scump,cand imi cumpara cate o bijuterie sau altceva care pentru mine insemna risipa de bani.Nu mi-a placut nici cand a trebuit sa accept sa imi plateasca taxa de la facultate,dar ma consola faptul ca macar urma sa fim impreuna.Acum,nu voi mai lasa pe nimeni sa ne desparta.Cum nici boala sau moartea nu erau un obstacol in calea fericirii noastre,puteam fi siguri ca vom fi impreuna pentru totdeauna.Aveam sa repetam liceul si facultatea iar si iar pentru totdeauna.Mai erau cateva zile pana la inceperea anului la facultate.Mergeam la Universitatea de Vest,in apropiere de Seattle.
-Ce ma faci?Vreau sa te rog sa ma scuzi,de pe acum,Mary.
-Pentru ce sa te scuz,Annie?
-Va trebui sa stam toti patru intr-o casa,in campus.Acum nu vei mai putea fi singura cu Edward.Scuze.

-Ce spui?Ma bucur enorm ca vom fi cu totii impreuna!Doar ca nu ma suportati destul aici,mai vreti sa ma aveti pe cap si acolo?Si in plus,Jason nu ma place.

-Mary!Nu vorbi prostii,te rog.J. te considera sora lui.Doar ca....reactionezi prea bine la...tot.Tu esti vampir si nu ai gustat vreodata sange uman.Si sange animal ai gustat de cateva ori,dar doar pentru ca erai curioasa.Tu traiesti ca un om,dar esti vampir.Stii?Ai luat partea buna din ambele vieti si le-ai amestecat.

-Da...am spus si gandul meu a zburat la prima data cand am vanat.

A fost cam acum o luna.Era atat de ciudat...Intr-o dimineata Edward a venit la mine si m-a intrebat pur si simplu daca mai vreau sa il vad vanand si daca vreau sa incerc si eu.Am acceptat,dar intr-adevar eram ingozita de ce urma sa se intample.Dar,dupa ce am simtit acel miros placut,totul a venit de la sine.Dar cand am simtit mirosul sangelui unui leu,mi s-a facut rau din nou.Edward a spus dupa aceea ca sangele carnivorelor miroase ca si al omului in mare parte.Eu vanasem o caprioara.Sau doua.Nu am tinut seama.Dar o voce cunoscuta m-a trezit din reverie.Era Matt.M-am uitat la el chioras,pentru ca parea ca crescuse cam cinci centimetrii de cand l-am vazut ultima data.Dar nu am observat cand a plecat Annie.Nici cand a venit Matt.

-Ce faci?spuse el strangandu-ma in brate.

-Bine.Tu?Cum esti?Cum e cu dragostea?Ti-ai gasit...perechea?

-Nu,Mary.Si nu se va intampla vreodata.Eu nu voi avea norocul tau de a ma indragosti de altcineva,dar prefer sa fie asa,decat sa ma indragostesc de un stri....

L-am "atins" pe umar pentru ca uitase ca si eu eram un vampir acum.

-Aaa,da scuze.Am uitat.Dar esti asa de diferita de ei...Tu esti si vei fi mereu boboaca mea,nu un..l-am atins din nou.Au!Hei!Ai de gand sa imi rupi mana sau ce?

-Matt!Te rog,termina.Mai bine,spune-mi de Adam.

-Pai,e mult mai bine.Doar ca nu sunt sigur ca mai are nevoie de tratament,chiar si medicul a spus ca nu trebuie sa mai ia medicamentele decat atunci cand se simte rau.

-Ce medicamente?

-Pentru circulatia sangelui,sau ceva de genul.Dar in curand nu ii vor mai trebui.

Am continuat sa vorbim,si cand am vazut ca rasare soarele,m-a intrebat:

-Dar "cumnatelul" meu ce mai face?

-E bine.A vrut sa ne lase intimitate.

-Mda...De parca ar putea da cuiva intimitate.....Cum suporti,apropo?Cum suporti sa stea mereu in mintea ta?

-Pai,eu sunt mai ciudata...Se pare ca am un craniu mai gros,pentru ca nu imi poate citi gandurile.Defapt,blochez orice superputere.Defapt,eu pot sa il faca si sa nu mai citeasca gandurile nimanui,dar nu fac asta prea des.Eu sunt un fel de perete protector,blochez puterile.

-Uau,ce tare...Su-uper.

-Mda.....Vai de mine!E sambata,asa-i?Vai!Vai!

-Da,e sambata.Si,ce e cu asta?

-Luni incep facultatea.

-Felicitari,boboaco.

Dupa ce vorbi,se stramba.Am stiut despre ce e vorba,asa ca am raspuns gandurilor sale.

-Nu avem aceleasi cursuri.Eu voi face mai mult literatura,geometrie,biologie si el mai mult geografie,istorie si anatomie.Asa ca avem foarte putine cursuri in comun.

Dar minteam,deoarece aveam exact aceleasi cursuri.Pur si simplu,nu voiam sa il supar si mai tare pe Matt.

-Aha.....dar fata lui ramase trista.
-Dar care e poblema?
-Pai...imi va fi dor de tine.
-Asta era?
-Bellissima!Vii,te rog?Trebuie sa plecam.Annie vrea sa se opreasca la cumparaturi pe drum si noi trebuie sa ne cumparam uniformele si lucrurile de care avem nevoie.
-Vin acum,Edward.Doar putin.Pa,Matt.Te iubesc.
-Si eu,boboaco...Nici nu ai idee cat de mult...Pa!

L-am strans tare in brate si am plecat.Eram ingrozita pentru ce avea sa urmeze.Dar nu ma temeam pentru nivelul de inteligenta superior al colegilor mei,pentru ca aveam un atu-nu dormeam,asa ca noaptea puteam invata- pe care ei nu il vor avea niciodata.

-Chiar trebuie sa facem asta?i-am spus lui Annie cand am intrat in mall.
-Avem nevoie de multe lucruri,Mary.Si baietii la fel.
-Bine.Sa o facem.

Am incercat si am incercat haine,pantofi,alte haine,dupa care am reusit sa scap,spunandu-i lui Annie ca trebuie sa mananc ceva si ca imi e sete.La inceput,nu s-a lasat convinsa ca imi e sete de apa,dar Edward i-a explicat.Dupa aceea am cumparat lucrulile necesare invatatului si am mers la campus.Cand am ajuns,am fost fascinata.Chiar aveam o casa -gigantica-numai pentru noi patru.Era...minunat.

-Iti place?m-a intrebat Annie.

O senzatie de deja-vu m-a lovit si am raspuns mai mult pentru Edward care era la zece metri de noi,dar eram sigura ca o sa auda.

-E ok...dar nu se poate spune ca e frumoasa,cu el aici,s-o eclipseze.Am spus eu in soapta.Dar speram ca el sa auda asta.Edward a pufnit.

Ne-am aranjat lucrurile si urmatoarea zi-adica duminica-am petrecut-o invatand.Defapt,chiar si noaptea am invatat.Luni dimineata,eram in stare de soc.Eram sigura ca tot efortul meu de a invata va fi zadarnic.Simteam ca nu stiu nimic .Dar,cu fiecare secunda care trecea,imi venea in minte fiecare informatie.

-Esti ok?Spuse Edward ingrijorat.
-Imi este frica.Daca nu voi sti nimic?Daca nu ma voi putea controla si...
-Nu te teme,Mary.dupa cat ai invatat,crede-ma ca ai in minte mai multa informatie decat toti colegii nostri.Si...ai timp sa inveti.In curand,vei sti mai mult decat toti profesorii si o sa te plictisesti si tu aici.Noi trei suntem aici doar pentru tine.

-Si daca nu o sa ma descurc?
-O sa te meditez eu.
-Ce tentant suna...
-Acum hai sa mergem.Avem literatura.
-Ok........
-Stai!Nu mananci?
-Nu........

"Am prea multe emotii ca sa mananc" am adaugat e in gand.

-Ok... Cum vrei tu,bellissima.

Am mers la ora.A fost mult mai bine decat ma asteptam.Am vorbit despre mitologie,creaturi mitice...Creaturi mitice...Am primit o tema semestriala.Edward si cu mine am primit

vampirii.Am simtit o nevoie extraordinara de a izbucni in ras,cand m-am gandit la ironia situatiei.La ora de geometrie,a fost la fel de usor.Urmatoarele cursuri au trecut ca vantul.

-Vezi ca ai supravietuit?spuse Edward cand am ajuns la casa noastra.

-Da....A fost mai usor decat as fi crezut.Dar nu i-am vazut pe Annie si pe Jason.

-Ei......Au fost la vanatoare.

-Si tu?Cand mergi?

-Ma gandeam sa mergem impreuna in week-end.

-Am o idee.Crezi ca ar fi ok sa mergem noi doi in fiecare sambata si in timpul saptamanii,daca e nevoie,sa mergi cu J. si Annie?

-Ajunge daca merg cu tine sambata.Acum nu trebuie sa rezist tentatiei sangelui tau...imi zambi cu toti duntii.

-Aha...Ce ai zice daca am invata ceva pentru maine?

-Fii serioasa,Mary.Ieri ai invatat toata materia din semestrul acesta.Am putea sa nici nu mai mergem la cursuri.Iar eu......stiu toata materia.

Edward avea dreptate.Chiar a devenit plictisitor.Primul semestu a trecut ca un fulger.Dar al doilea parea sa nu se mai termine.Deja nu ma mai chinuiam sa invat.Pur si simplu ma bucuram de locul imens din creier care imi permitea sa stiu tot.Iar proiectul de la literatura m-a ajutat foarte mult.Acum stiam totul despre vampiri.Desi era doar pe jumatate valabil pentru mine.Eu nu eram un vampir adevarat.Eram un hibrid.Asa ca.....stiam doar o jumatate din mine.Pe cealalta aveam sa il rog pe bunul meu prieten Matt sa mi-o prezinte.Si chiar aveam ocazia.Terminasem primul an de facultate,si in vacanta,ne-am decis sa mergem in Forks,in casa Sward.

Capitolul X

Cand am ajuns in Forks,era insorit.Ce ironie!Parca mama-natura isi batea joc de mine.Acum cand nu puteam iesi la lumina soarelui,eram tinuta in casa de stralucirea lui.Cand eram om,eram tinuta in casa de nori.Era luna aprilie.Dar,in timp ce visam si ma chinuiam sa descifrez amintirile umane,Edward ma trezi din reverie cu un sarut.

-Am ajuns acasa,doamna Sward.

-Mary!Ce bine arati,doamna Sward...spuse Ashley imbratisandu-ma.

-Buna,Ashley.Buna,Emmet,Ben,Esmee.

-Acum vanezi?Te hranesti normal?

-Sambata vanez cu Edward,Emmet.Dar organismul meu are nevoie si de mancare.

-Mda......Cum spui tu....poate dupa ce te opresti din crescut o sa te hranesti si tu ca noi toti.

-Sau poate nu...

-In fine.Cum te-ai descurcat?

-A fost usor.....

-Mda......Ma gandesc ca tot ce ai facut noaptea a fost sa inveti.....Probabil ca va petreceati noptile invatand si discutand datoriile tarii......izbucni in ras.Stai,stai!Nu am vrut sa sune asa.Spuse el cand m-am incruntat.

-Nu conteaza.spuse Edward uitandu-se la Ben ca si cum ar fi raspuns la o intrebare din mintea lui.

-Ce nu conteaza?

-A sunat Matt,bellissima.
-Matt?E bine?
-Da.E bine.Vrea sa il suni.Spuse Ben.
-Il sun acum.
-E tarziu,Mary.Maine dimineata il suni.Ok?El doarme,nu ca noi.
-Ok.

Noaptea aceea a fost probabil una din cele mai lungi nopti din viata,adica din existenta mea.Dimineata la ora sase am cedat si l-am sunat.A raspuns dupa un bip.

-Alo?Cine e?
-Matt!Ce bine imi pare sa te aud!Ce mai faci?Cum mai esti?Cum e Adam?
-Vrei sa iei micul dejun cu mine?
-Sigur...Unde?Cand?
-Acum,la noi acasa.Vino.
-Bine.In cinci minute sunt la tine.
-Ok.Ne vedem.Mi-a inchis pana sa pot spune altceva.
-Sigur nu te superi?i-am spus lui Edward.
-E in regula.Eu si cu parintii mei mergem la vanatoare.A!Trebuie sa iti spun de pe acum ca Mason nu mai e acolo.L-au dat familiei Clearwater dupa nunta noastra.
-Aaa...

Am fost la Matt in patru minute.

-Patru minute si zece secunde...Ha....spuse el tinand un cronometru in mana.
-Matt!M-ai cronometrat?
-Scuze.Acum hai inauntru.Am pregatit omleta.Acum imi iese.
-Adam unde e?
-E in ceva excursie de pescuit sau asa ceva.Sta cateva luni.
-Aha.....Am auzit ca l-ati dat pe Mason.am spus eu cand ne-am asezat la masa.
-Da.....scuze.
-Nu e nimic.Probabil ca ii e mai bine la Steevie.

Atunci ma lovi un val de miros.Era delicios,dar totusi mi-a provocat greata.Am fugit-mai bine zis m-am materializat- in baie si credeam ca o sa vomit.Dar am baut un pahar cu apa si m-am simtit mai bine imediat.Am ramas totusi in baie,ca masura de precautie.Dupa cateva minute,mi-am amintit ca geanta de cosmetice mi-a ramas in dulap aici,si m-am intins sa o iau.Cand am deschis-o,am vazut o cutiuta plata argintie si mi-am dat seama care era problema mea.Dar era imposibil.Eram vampir,pentru Dumnezeu!Dintr-o data mi-am amintin cuvintele lui Matt:"te dezvolti pana la nouasprezece ani".Dar era posibil?Matt batea la usa,amenintand ca o sparge daca nu ii deschid.

-Trebuie sa merg acasa,Matt.I-am spus eu cu cutiuta in mana.Am o problema uriasa.Dar vino tu la noi.Imi pare rau.
-Nu e nimic,dar esti bine?
-Da.Sunt bine.

Atunci am simtit ceva miscandu-se la mine in burta si m-am strambat incercand sa imi dau seama ce este.Dar era atat de logic.Si...imposibil,in acelasi timp.Ciudat.Trebuia sa vorbesc urgent cu Edward.Cand am ajuns acasa,Edward era in sufragerie.Ma astepta.I-am aratat cutiuta.

-Buna,Mary.De ce nu ai stat?Ce ai patit?Parca ai fi vazut o fantoma.Ce e aia?
-A intarziat.

-Cine?
L-am lasat pentru o secunda in mintea mea si apoi l-am privit cum intra in soc.
-E posibil?Am invatat tot ce e de stiut despre vampiri si totusi...Cum am putut ramane insarcinata?
-Te dezvolti,Mary,pana in iunie,cand vei implini nouasprezece ani si vei "ingheta".Dar de cand ti-a intarziat?
-Pai.....de aproximativ doua saptamani.De ce?
-Atunci e bine.Inca putem sa scoatem munstrul de acolo.Nu il voi lasa sa te ucida.
-Nu!Cum sa o omoram?
-Pe cine sa omorati?spuse Ben inrand in camera.I-am aratat cutiuta si ma privi zapacit.
-Sunt insarcinata si Edward sustine ca ar trebui sa o omoram.Cica o sa ma ucida fiica noastra.
-Poftim?!Cum?Cat timp?
-Aproximativ doua saptamani.
-Aaa...imi pare rau,Edward.Nu mai pot face nimic.Dar...
-Dar ce?
-Pai...inca se dezvolta.Pana la implinirea celor nouasprezece ani,mai sunt doua luni.Va naste pana atunci.
-Cum?am spus derutata.
-E un caz rar.Unic,defapt.Dar vei vedea ca se va dezvolta extraordinar de rapid.In o luna,vei fi ca de sapte luni.Iar dupa inca doua saptamani,va fi gata.Asa ca peste cel mult sase saptamani se va naste.
Si chiar avea dreptate.Dupa cinci saptamani aratam ca o balena.Dar nu ma durea nimic.Pur si simplu imi era foame tot timpul,dar pana sa mananc,imi trecea.Nu am avut greturi,doar putine.Totul parea perfect.Pana cand am inceput sa ma simt din rau in mai rau.Simteam cum sunt sfasiata.Cum sunt rupta in mii si mii de bucatele.Apoi,am auzit o voce inalta,de clopotel.Era ea.Roxanne.Fetita mea.Atat de frumoasa...Mai frumoasa decat orice.Apoi am simtit cum mi se inchid ochii.
-E fetita.spuse Edward cand m-am trezit.
-Fetita noastra.....Vezi?Annie avea dreptate.Unde e?Vreau sa o vad.
-Imediat.
-Stai!Am dormit?
-Da.Cam cinci ore.Nu mai mult.
-In fine...gata cu mine.Cum e ea?E sanatoasa?
-Da,doar ca nu ne-ai spus cum vrei sa o cheme.Te-ai hotarat?Annie nu a vrut sa imi spuna.
-Pai....m-am gandit la Roxanne.Ce zici?
-E perfect.Acum hai.Si Roxanne vrea sa iti spuna ceva.
-Poate sa vorbeasca?
-Nu,dar comunica foarte eficient.
-Aha....
-Vino.
Am mers in sufragerie.Cum am intrat,am auzit o voce spunand"Mami!".Am tresarit.Apoi,vocea a spus"Nu te speria,mami!".Am simtit cum mi se inmoaie picioarele.Atunci am inteles la ce se referea Edward cand mi-a spus despre eficienta in comunicare.Reveria imi fu intrerupta de aceeasi voce."Mami,nu ma placi?"spuse vocea.
-Te ador,iubita mea Roxanne.Mai mult decat orice.Am spus eu si am luat-o in brate.

Era destul de mare ca sa stea un fund.Ce ciudat...avea cinci ore si deja statea in fund.
-Vezi?Vezi,Edward?Pacat ca nu am pus pariu acum ceva vreme.As fi castigat.
-Annie!
-Deci....Roxanne....Roxy.Ce nume frumos ti-a ales mama ta!
-Roxanne....mia carra piccolina...spuse Edward.
"Ce a spus tati?"spuse vocea.
-A spus ca esti micuta lui draguta.am spus eu.
"Imi e foame,mami.Pot sa mananc?"
-Aaaa...sigur ca da.
-Sunt legume in bucatarie.spuse Edward zambind.
I-am facut piurre de cartofi,si dupa ce a mancat,am culcat-o in camera ei-una din camerele din casa uriasa.

Capitolol XI.

Urmatorul an a trecut pur si simplu.Totul era prea perfect ca sa fie adevarat.Roxanne arata deja ca o adolescenta de treisprezece ani.Ben spunea ca se va mai dezvolta inca cateva luni,iar la saptesprezece ani va "ingheta" cum am "inghetat" si eu.Edward si cu mine eram acum la facultate-la fara frecventa- si Roxanne invata acasa.Aveam sa o dam la liceu dupa ce nu va mai creste.Oricine ar fi vazut cum se dezvolta,ar fi fost socat.(La nici o saptamana mergea,vorbea.Totusi,prefera sa isi foloseasca talentul pentru a comunica.Dupa ce a implinit doua luni,a invatat sa citeasca,sa scrie,sa numere.Chiar i-a scris Mosului.I-a cerut un telefon mobil si un laptop.Acum era la fel de pregatita ca orice alt elev-poate mult mai bine.)Adam a insistat ca trebuie sa mergem la ei de Craciun.Mai era cam o saptamana pana atunci.
-Buna dimineata,mami.spuse ea si se stramba la mine.Mi-am dat seama ca are un secret si i-am blocat accesul lui Edward in mintea ei."Acum e mai bine."
-Buna dimineata,iubita mea.
"Mergem la Adam?Vreau sa il cunosc."
-Da,iubita mea.Dar trebuie sa vorbim si cu tatal tau.
"De ce?"
-Pentru ca e tatal tau.
Atunci i-am dat voie lui Edward in mintea lui Roxanne.
-Daca vreti,puteti merge.Spuse el in timp ce intra in camera.Doar suntem prieteni de familie,nu?Stii,Roxanne,mama ta a stat acolo pana ne-am casatorit.Vreau sa spun de cand a venit din Romania.
-Aaa......inteleg,tati.Deci?
-Sigur ca da,iubita mea.Sigur ca da.
-Te iubesc,tati!
-Si eu,iubita mea.
-Dar tu,mami,ma iubesti?
I-am zambit lui Edward.
-Nu.Pe tine si pe tatal tau nu va iubesc.Va ador.
"Mami.......Mergem?"
-Trebuie sa mananci,micuto.

-Dar nu imi e foame.....
-Mda....o sa manance la Adam.Ok,Edward?
-Bine.Sa ii arati camera ta,Mary.
S-a imbracat in hainele ei preferate.Am mers la Adam acasa,dar era doar Matt.Adam trebuia sa se intoarca peste o zi..Cand am ajuns,Matt era in sufragerie.
-Mai aveti cereale?am intrebat eu.
-Aaa...Da.Cine e ea?Dupa ce vorbi,tresari.Am inteles ca Roxanne se prezenta.
-Cred ca tocmai ai aflat.
-Da....Dar ce seamana cu mama ei.....
-Mda...
Chiar avea dreptate...Era exact ca mine.Parul castaniu ondulat care ii ajungea mai jos de sold,ochii caprui verzui,obrajii rosii ca focul,in ciuda pielii albe la zapada.Acestea le primise de la mine.
-Mami.Imi arati camera ta?
-Ti-o arat eu,daca vrei.spuse Matt.Boboaca....adica Mary poate sa iti pregateasca micul dejun.Ok?
-Da,cred.Mami,e ok?
-Da,iubita mea.
-Hai.
Au urcat la mine in camera.Dar nu trebuia sa ascult la usa ca sa aud ce vorbeau.Auzeam perfect.
-Deci.......Cati ani ai?spuse Matt.
-Am sase luni.spuse Roxanne.Tu?
-Eu am nouasprezece ani.Pentru totdeauna.Dar tu cum ai sase luni?Parca ai...
-Treisprezece ani,stiu.Peste cateva luni,o sa am saptesprezece.Pantu totdeauna.Spuse ea cu un aer teatral.
-U-a-u.Tare.
-Stiu.Si...asta a fost camera lui mami,nu?Se vede....
-Pai...prima data a fost roz.Dar apoi,am schimbat culorile.
-Stiu,mami uraste rozul.Nu i-a placut nici cand tata mi-a luat o caciula roz.
-Aaaa....
Am tot ascultat si era sa se arda biscuitii.I-am scos si am urcat in camera unde erau ei doi.Cand am intrat erau la calculator.Radeau.
-Mami!Sunt gata?Aah...Ce foame imi este.....
-Ce faceati?Va jucati?I-am spus eu lui Matt cand Roxanne manca.Dar el nu ma asculta.Se uita continuu la ea.
-Da...Ne uitam la poze cu tine.
-E vreo problema?Am intrebat incercand sa inteleg de ce se holbeaza asa la ea.
-Ma uimeste.E nascuta din vampiri si mananca,rade,plange,are obrajii rosii...Apropo!Cu ce se hraneste?
-Ei bine....Cu mancare...si cu sange animal.Dar vaneaza cu noi o data la doua sau la trei saptamani.
-Aha......O mai aduci pe aici,nu?
-Sigur ca da.Daca si ea vrea asta...
-Cum sa nu vreau,mami?Matt si cu mine ne simtim atat de bine impreuna...Dar mai stam,nu?

-Sigur ca da!Nu puteti pleca asa de repede,Mary.Te rog.......
-Te rog,mami.
-Bine.Stam pana diseara.Ok?
-Ieeee........au spus in cor si Roxanne m-a imbratisat.
-Bine.Dar,am o conditie.Sa fii cuminte.Ok?Ok,Roxanne?
-Ok,mami.
-Hai in biblioteca,Roxy.Vreau sa iti arat ce am spus mai devreme.
-Hai,Matt.
-Matt!E Roxanne.Nu Roxy.Ok?E de la Rose,adica al doilea nume al mamei mele,si de la Annie.Ok?
-Dar imi place,mami...
-Bine.Daca tie iti place,sunt de acord.Acum,hai.
Toata ziua a citit,s-a jucat pe calculator cu Matt,iar seara nu voia sa mearga acasa.
-Nu pot ramane aici?
-Vii si maine.Nu,boboaco?
-Bine,Matt.
-Pa,Matthew....spuse Roxanne.
-Pa,Roxy.Ne vedem maine.
-Hai,Roxanne.Sa mergem.Probabil esti obosita.
Cand am ajuns acasa,Edward astepta in sufragerie.
-In sfarsit ati venit!Ce mai face Matthew?
-E bine,tati.Si maine merg la el.Pot?Pot?Imi povesteste despre mami cand era mica.Si imi place asa de mult sa stau cu el......E cel mai bun prieten al meu.
-Bine,dulceata.Dar acum ar trebui sa dormi.E destul de tarziu.
-Ok,taticule.Noapte buna mami,tati.
-Noapte buna,dovlecel.Am spus eu.
Dupa ce am dus-o in camera ei m-a pus sa ii promit ca o sa o duc la Matt si dupa aceea a adormit.Cand am mers inapoi in sufragerie,erau acolo Ben,Esmee,Ashley,Emmet,Jason si Annie.
-Hei!Pe unde ati fost?Nu v-am mai vazut de ceva vreme....
-Pai Ashley si cu mine am fost in calatorie.spuse Emmet.Deci,am auzit ca sunt unchi.
-Da,Emmet.Doarme.spuse Edward.
-De voi doi stiu ca ati fost in luna de miere....am aratat spre J. si Annie.Dar tu,Esmee?
-Eu am restaurat o casa in Japonia.
-Si....ce mai faceti?spuse Ashley.
-Pai.....avem o fiica,pe nume Roxanne.Doarme acum.Dar o sa o cunoasteti voi.
-Edward ne-a spus ca isi doreste de Craciun un laptop.
-Si un telefon.am completat eu.
-Atat?
-Mai este o saptamana,Emmet.Ii vin idei zilnic.
-Mda.....Dar...Matt a vazut-o?
-Da.Si sunt "best friends" acum.A trebuit sa ii promit ca o duc si maine acolo,ca sa doarma.
-Cred ca stiu de la cine a mostenit incapatanarea.......spuse Jason.
Restul noptii am vorbit despre perioada in care au lipsit ei.Dimineata,cand s-a trezit,micuta mea printesa a venit in bucatarie.
-Buna dimineata!Am vazut atunci ca era imbracata,gata de plecare.

-Buna dimineata,domnisoara.Ce crezi ca faci?
-Aaaa....M-am trezit si m-am imbracat.Mi-am facut patul si mi-am facut curatenie in camera.De trei ori.Mergem odata?
-Roxanne.......Nu inca.Dupa ce iei micul dejun.Chiar vrei sa il lasi pe tatal tau singur toata ziua?
-Dar nu e singur....Si poti sa vii la el.Dar eu vreau sa merg la Matt.Te rog....
-Mananca prima data,iar dupa aceea vorbim cu tatal tau sa vedem ce are el de spus despre asta.
"Bine,mami".I-am pus in fata farfuria si a inceput sa manance.
-Buna dimineata,Roxanne,Mary.Pofta buna,dulceata.Ce faceti?
-Pot sa merg la Matt?
-Dar ti-am spus deja ca da,iubire.
-Ma refer,sa stau singura,tati.Ce zici?
-Singura?Cum?
-Ei bine...mami a spus ca te las singur.Si nu vreau sa fii suparat.Asa ca poate sa stea ea cu tine.Poate sa ma duca acolo,si sa mearga diseara dupa mine.Ce zici?Te rog,te rog,te rog,te rog,te rog.
-La fel de convingatoare ca si mama ei.....Deci,Mary,ce zici?
-Bine.Daca tu esti de acord,sunt si eu.
-Va iubesc!Multumesc....
-Pana la ora cinci.Bine?Dar nu mananci,inainte sa mergi?am spus cand am vazut ca a impina farfuria.
-Su-u-per.chicoti.Nu imi e foame.O sa manan la Matthew.
Am dus-o,iar pe drum nu a facut altceva decat sa ma intrebe despre copilaria mea.Cand am ajuns,a sarit in brate la Matt si l-a strans tare.
-Ma bucur enorm de mult ca ai venit....spuse Matt.
-Si eu...Si ghici ce!Raman doar eu.Mami merge acasa.
-Ok.O duc eu acasa daca vrei,Mary.
-Nici gand.O iau eu la cinci.
"Hai,mami.Te rog.Macar asa poti sa stai linistita ca merg acasa pe o ora fixa.Daca intarzii,vii dupa mine.Dar da-mi,te rog voie."
-Hai,Mary.O duc eu.
-Bine.Asa va fi de acum incolo.Dar la ora patru,esti in casa.Ne-am inteles,domnisoara?
-Da,mami.
Au intrat si eu am mers acasa.Edward ma astepta in sufragerie.
-Vin in week-end.
-Buna si tie,am spus eu ranjind.Cine vine?
-Parintii tai.Vor sa te vada.
-Si....care e problema?
-Roxanne.
-Aaa...da.......
-Si hibridismul tau...
-Da....Dar,nu trebuie sa stie de ea.O putem duce la Matt pana vor fi ei aici.
-Stau trei zile.
-Cand vin,mai exact?
-Maine.

-Si stau pana sambata...Ei bine,poate sta la Matt pana atunci.Trebuie sa vina si Adam.Poate sta in camera mea.
-Bine.Parintii tai vor sta la hotel.Nu ii putem tine aici.Om fi noi vegetarieni,dar.......sunt oameni.
-Bine.Am noroc ca nu au unde dormi la Adam.....
-Da.....
-Unde sunt toti?
-In biblioteca.Annie te steapta sa mergeti la cumparaturi.
-Da.....Mai sunt cateva zile pana la Craciun.Trebuie sa cumpar ce trebuie pentru ea.Si are nevoie de haine noi,incaltaminte si multe altele.Si o sa ii duc diseara la Matt acasa haine de schimb.Plus ca trebuie sa cumpar cereale.Aproape ca nu mai sunt deloc.
-Aha.......mult noroc...
-O sa am...nevoie.
Ma saruta,dupa care am mers impreuna in biblioteca.
-In sfarsit ati venit!Plecam?
-Aaa.Da....
-Nu pot sa cred!spuse ea.Vai,vai,vai.......Te rog,Mary...imi dai putina intimitate?Te rog.
-Ok.......i-am blocat mintea,dupa care fata ei se insenina.
-Nu pot sa cred!
-Mai bine plecam.
-Ok.Iti spun pe drum.
Am mers la mall.Cand am ajuns,a inceput sa imi povesteasca.A vazut-o pe Roxanne in Quileute . Asta a fost tot ce a vrut sa imi spuna,dar stiam ca mai era si altceva.
-Deci.......ai nevoie de ceva anume?Am intrebat-o eu.Daca nu,ar trebui sa mergem la magazinul de telefoane.
-Ok.
I-am cumparat lui Roxanne tot ce avea nevoie.De la haine,incaltaminte,la cereale,biscuiti si fructe.I-am cumparat laptopul pe care si-l dorea,si Annie a insistat sa ii cumpere ea un telefon.Asa ca a trebuit sa umblam toata ziua pana am gasit un model care sa indeplineasca si conditiile lui Annie.Seara,cand am ajuns acasa,Edward m-a intampinat in sufragerie.
-Iubito....Mergem la vanatoare.Am ramas sa va astept.
-Ok.
-Ati gasit ce voiati?
-Da,dar Annie a insistat sa cumpere ea telefonul,asa ca a fost mai greu la capitolul acesta.Dar in rest,a fost usor sa gasim ce voiam.Am luat si niste haine pentru Roxanne,pentru ca mai are putine care sa ii fie bune.Si cateva ii duc acum la Matt.Ce zici?
-Aah....bellissima...cat de mult te pot iubi.....
Ma cuprinse in brate si ma saruta cu foc,nu in modul acela retinut,ca si cand eram om.Telefonul suna.Era Matt.
-Alo?spuse Roxanne.
-Da,iubita mea.
-Mami,stiu ca e tarziu,dar te rog,pot sa mai stau?Matt si cu mine ne distram de minune.
-Vin acolo.Vreau sa vorbesc cu voi.Dar e ok,dovlecel.
-Bine,mami.Ne vedem.

Am luat geanta cu cateva lucruri ale lui Roxanne si am mers in Quileute.Cand am ajuns,a inceput sa ploua.Am coborat din masina cuprinsa de sentimentul de deja-vu.Pana cand am intrat in casa,eram uda leoarca.Nu a fost nevoie sa ma gandesc prea mult ca sa imi dau seama ca ei erau in bucatarie.Erau imbratisati.Cand am intrat,amandoi au inrosit si s-au retras.Am chicotit.

-Buna,Mary.....spuse Matt.

-Matt,Roxanne.....

-Ce e aia?spuse Roxanne aratand spre geanta din mana mea.

-Va trebui sa stai cateva zile aici.E in regula,Matt?Matt stia de venirea parintilor mei,asa ca stia despre ce era vorba,dar tot a fost mirat cand l-am intrebat.

-E minunat!Asta daca vrea si Rox...ane.

Amandoi izbucnira in hohote.

-Ti-am adus niste haine de schimb.Ok?am spus eu cand s-au mai linistit.

-Da,mami,da.Multumesc ca ma lasi sa stau aici.Te iubesc..."Multumesc!"

-Sa fii cuminte,ok?

-Ok,mami.Dar astea nu sunt hainele mele.Ce e cu ele?

-Azi le-am cumparat cu Annie.

Era in extaz,dar nu pentru haine,ci pentru ca ramanea la el.A fost de acord sa doarma in camera mea,ba chiar sa se culce devreme.Desi stiam ca nu va face asta.Dar Adam trebuia sa ajunga in cateva ore.Asta avea sa il linisteasca,macar,pe Edward.Cand am plecat,eram totusi nelinistita.Aveam o presimtire rea.Dar s-a dovedit a fi neintemeiata.Dupa ce am ajuns acasa,am mers la vanatoare,iar dimineata i-am intampinat pe parintii mei cu stomacul plin.Nu s-a intamplat nimic rau in urmatoarele trei zile.Cu toate astea,aceste zile au fost cele mai lungi din toata viata mea.Imediat ce a decolat avionul parintilor mei,am alergat la Matt,dupa iubita mea fiica.Imi era atat de dor de ea....Si,in plus trebuia sa o duc acasa.Era sambata seara.Dimineata deschidea cadourile.Cand am ajuns in Quileute,m-a linistit faptul ca Adam era acasa.El,Matt si Roxanne erau in bucatarie.Cinau.

-Buna ziua,lume!

-Mary......ce mai faci?

-Bine,Adam,multumesc de intrebare.Am venit dupa puisorul meu.Dupa ce termini de mancat,mergem acasa.Bine?

"Bine,mami,bine.Am terminat de mancat.Putem merge.Stai doar sa imi iau ramas-bun de la el....bine?Te iubesc"Dupa ce mi-a spus asta,i-am zambit si am incuviintat."Multumesc"

-Mi-a placut atat de mult sa te am aici,Roxy.Imi va fi dor de tine,dupa aceste trei zile minunate.

-Si mie imi va fi dor de tine,Matt.Stai,mami sa imi aduc lucrurile.

-Lasa-le aici,dovlecel.O sa mai ai nevoie de ele.

-Asta inseamna ca o mai lasi aici?

-Da,Adam,o mai las.Se intelege foarte bine cu Matt.

-Pa,Matt......Adam...spuse Roxanne si casca.Stiam ca e obosita.

-Hai,Roxanne.O sa ai o zi lunga maine.

-Bine,mami.

Am mers acasa,iar pe drum mi-a povestit ultimele trei zile cu lux de amanunte.Cand am ajuns,Edward era in sufragerie.Roxanne ii sari in brate si ii povestise si lui intr-o secunda,cu "puterea gandului",cum imi placea si mie sa spun.

-Roxanne.....ce dor mi-a fost de tine,iubita mea fiica!

-Tati.....si mie mi-a fost dor de tine.......

-Si..te-ai distrat?
-Da....atat spuse si adormi brusc.
Edward rase si o duse in camera ei.Am trezit-o un minut sa se imbrace,iar apoi a adormit,de parca nu ar fi trezit-o nimeni.M-am dus la Edward,in camera noastra.
-Edward..eu....atat am reusit sa spun.
Ma lua brusc in brate si ma saruta.Dimineata,stiam ca urmeaza ceva important.Am mers sa ii pregatesc micul dejun la Roxanne,iar Edward a venit cu mine.
-Deci...ce vrei sa ii pregatim ca mic dejun,fiicei noastre?
-Ei bine,doamna,eu m-am gandit sa ii pregatim o omleta.Stiti cat de mult ii place.Si cred ca v-ar prinde bine si dumneavoastra.Dar nu imi era foame.Poate pentru ca vanasem in urma cu patru zile.
-Defapt,nu cred ca as putea sa mananc ceva acum.
Programul meu alimentar era cat se poate de ciudat.O data pe saptamana vanatoare,iarde doua sau trei ori mancare.
-Ok....spuse el si pregati ouale.Intr-un minut,masa era pusa.Roxanne isi facu aparitia,imbracata,ca si data trecuta.
-Buna dimineata,domnisoara...
-M-am imbracat asa de repede,deoarece am un program incarcat pe ziua de azi.
-Dar nu....
-Stiu ca stau acasa,tati.Dar e Craciunul...
-Asa,da.Acum,la masa,dovlecel.Pofta buna.
-Aah..omleta.Ce bine miroase,mami...
A terminat de mancat dupa care m-a ajutat sa spal vasele.Apoi,am mers impreuna in sufragerie,unde era bradul impodobit de Annie.Dar parea ca este minuscul pe langa muntele de cadouri de langa acesta.Roxanne era total impresionata de cadouri.A primit un telefon cu touchscreen,de la Annie,o imprimanta de la Ben si Esmee,un sistem audio de la Emmet,de la Jason a primit o bicicleta albastra,iar de la fete a primit o patura alcatuita din imagini din toata lumea.Plus ce a primit de la noi,un laptop,o pereche de patine cu rotile,si cartile din seria "Twilight" de Stephenie Meyer.Erau preferatele ei.Dupa ce a vazut toate filmele,a fost nerabdatoare sa citeasca si cartile.Deseori,se compara cu "Renesmee".Si eu puteam observa ce izbitoare era asemanarea.

Capitolul XII.

Zilele treceau atat de repede...Roxanne implinise deja un an,si ajunsese deja la maturitate.Avea un program destul de strict,pe care il respecta cu sfintenie.De trei sau patru ori pe saptamana,mergea la Matt,si statea de dimineata pana la ora cinci.Dar se intampla deseori sa sune pentru a cere voie sa stea mai mult.Acum stia conduce,avea permis.Venea acasa singura-deseori o aducea Matt.Eu,nu mai mancam aproape deloc.Acum,dieta mea se baza in intregime pe vanat.Edward si cu mine eram mai apropiati ca niciodata.Totul era ca de basm,cum spunea Roxy-am acceptat porecla aceasta natanga,dupa ce a fost luata de catre ceilalti din familie.In plus,ei ii placea-pana in luna august cand toate lucrurile au luat o intorsatura ciudata.Era vineri dimineata.Cand Roxy a vrut sa plece la Matt,am insistat sa o duc eu.Aveam o presimtire ciudata.

-Ok,mami.Dar...vrei sa mergem cu masina mea?

Masina ei o primise cand a implinit un an si a luat permisul.

-Nu,dovlecel.Mergem cu BMW-ul tatalui tau.

-Bine,mami.

Cand am ajuns in Quileute,Matt a iesit sa ne intampine.Cand a privit-o pe Roxy,mi-am dat seama ce presimtisem.Matt isi gasise "Perechea Lup".Era fiica mea.Apoi,m-am uitat la ea.Avea pe fata aceeasi privire.Acum,daca as fi inrosit,as fi fost ca focul,iar daca inima mea ar fi batut,as fi facut infarct din cauza nervilor.Dar m-am gandit o secunda si am pus totul cap la cap.Daca ii faceam ceva lui Matt,Roxy suferea cel mai mult.Si ei nu puteam sa ii fac rau.Asa ca m-am calmat,si l-am intrebat incet pe Matt.

-Vrei sa imi spui si mie ce inseamna asta,Matt?Cum ai putut sa o gasesti pe fiica mea "perechea lup" a ta?Cum?De ce?

-Te rog sa ma ierti,Mary.Omoara-ma,loveste-ma,dar te rog nu ma pune sa stau departe de ea.Asta m-ar rani mai mult decat orice arma si....

-Stai,Matt.Nu.Ea va intelege.Toti vor intelege."Mami.Il iubesc.Mai mult decat pe orice baiat.Mai mult decat pe mine.Stiu ca nu iti place foarte mult situatia asta,dar gandeste-te la mine.Si,in plus,si eu am in mine o parte de lup.Si el e perechea mea lup.Intelege,te rog"

-Opriti-va amandoi.Eu nu am nimic impotriva.Doar ca Edward nu va fi asa de fericit si delasator ca mine.Eu ma bucur enorm ca va iubiti.Asa,vietile voastre vor fi complete.Dar,intelegeti-l si pe Edward.Poate va accepta asta,dar ii va fi foarte greu.Ar trebui sa il sun.

-Bine.Trebuie sa trecem si peste asta,Mary.Cheama-l aici.Sau,mai bine,mergem noi acolo.Daca se intampla ceva,nu vreau sa va sculati haita pe cap.

-Ai dreptate.Dar inainte de asta,vreau sa imi spuneti ceva.

-Da,mami.

-De cand?

-De aproximativ o luna.

Atunci mi-am amintit cadoul pe care l-a primit de la Matt de ziua ei:un colier pe care scria "Pentru Totdeauna".Asta reprezinta unfel de inel de logodna,in trib.

-Si de ce nu ati spus nimic?Credeati ca nu vom afla?Nu pot sa cred ca ati ascuns asta!Credeti ca ne-am fi impotrivit?am spus eu in timp ce imi cautam telefonul prin geanta.

L-am sunat pe Edward si a sunat dupa un bip.

-Alo?E vreo problema,Mary?Sunteti bine?

-Suntem bine.Vino in padure.Roxanne si Matt trebuie sa iti explice ceva...Si vei fi socat de-a dreptul.Dar te rog sa fii calm si sa judeci la rece.Bine?

-Bine,bine.Calmeaza-te,bellissima.Ce s-a intamplat?

-Se pare ca fiica noastra s-a indragostit.

-Poftim?spuse el mirat.

-De Matt.

-Cum?!

-Si e ... reciproc.

-Vin acolo.

-Bine.Dar,te rog,calmeaza-te.Nu vrem sa ne punem lupii pe cap.Bine?

-In cinci minute sunt acolo.Te ador.

-Si eu.....

-Deci,mami?
-Vine aici.Nu in padure.E calm.
-Ce bine!Ai vazut,Matt ca tati e bun?
Matt o stranse in brate si atunci am vazut totul clar.Acesti doi adolescenti se iubeau cu adevarat.Roxy isi puse capul pe umarul lui,iar el ii saruta parul.Ce draguti erau...Intruchiparea dragostei...Dar sunetul unui motor de masina ma trezi din reverie.Era Edward.
-Tu!Matt!spuse si veni langa mine.
-Tati......te rog,intelege.Isi incrunta sprancenele.Cred ca i-a spus cu "puterea mintii" toata povestea.
-Inteleg...dar,iubita mea....crezi ca am fi incercat sa va oprim,sau ne-am fi impotrivit?Asta ma supara,ca n-ai avut incredere in mine si mama ta.Daca tu il iubesti,nu o sa fac nimic.O sa accept asta,iar mama ta probabil ca o sa faca exact la fel.E alegerea ta.
-Tati!Te iubesc!Iti multumesc din suflet ca ma intelegi si nu ma judeci!Va iubesc!
-Pot sa spun si eu ceva?zise Matt rosind.Vreau sa stiti ca o iubesc mai mult decat orice,si as fi in stare sa imi dau viata si orice am pentru ea.Va rog doar sa nu imi interziceti sa o vad.Asta e tot ce va cer.
-Cine a spus ceva despre o despartire?Te voi respecta,Matt,pentru fiica mea.Nu spun ca te voi idolatriza,dar te voi respecta.Defapt,nu poti sa te plangi de un tratament lipsit de respect din partea mea....
-Multumesc,Edward...Dar tu,Mary,ce ai de spus in privinta asta?
-Ai auzit parerea mea si nu am de gand sa ma repet.Dar,ai cuvantul meu de lup ca daca o faci vreodata sa sufere,sa planga sau chiar sa fie trista,voi avea grija sa nu mai faci umbra,ai inteles?
"Mami......"
-Da,doamna sergent...spuse Matt cu un ranjet pe fata.
-Vorbesc serios.
-Si eu,Mary.
-Ce voiati sa faceti azi?spuse Edward
-Voiam sa mergem la o petrecere,la Steevie Clearwater.Dar eu voiam sa-i spun la Matt ca mai bine stam aici,sau ne plimbam pe plaja.Nu imi place la familia aia,nu stiu de ce.
-Pai,de ce nu va plimbati pe plaja?Sau,faceti ce vreti.Dar,nu ne ascundeti nimic..
-Bine,tati,bine.Voi doi ce faceti?
-Noi mergem sa vanam.
-Ora sase fix.Bine,Roxanne?La sase esti in casa.Ok?
"Bine,mamico.Va iubesc!"
-Pai,atunci,bellissima,noi ar cam trebui sa mergem.I-am adus Roxannei masina,ca sa poata veni.Annie spunea ca o sa vina acasa singura,mai mult sau mai putin...
-Ok,Edward.Pa,Roxy.Nu uita ce am spus.Ora sase..
-Am inteles,mami.Pa,mami,tati...
Am urcat in masina si am pornit.Edward a insistat sa conduca el.
-Deci,unde mergem,Edward?
-La vanatoare,ti-am spus.
-Dar acum doua zile am fost.
-Da,dar nu la vanatoare,la propriu.Mergem sa o inscriem pe fiica noastra la liceu.
-Dar,nu am facut actele cu primele clase.
-Ba da,le-a facut Annie,impreuna cu Jason

-Ok....
Am inscris-o la liceul la care am mers si noi.Am trecut-o in acte,ca fiind adpotata.Dar chiar si ochiul uman putea sa vada asemanarea dintre noi trei.Asa ca am spus ca e a unor rude din Alaska,si ca parintii ei adevarati au decedat intr-un accident de masina.Seara,la ora sase fix,Roxanne a intrat in casa.Era in culmea fericirii.
-Mami,tati....
-Sase fix.Punctual.Mama ta si cu mine vrem sa te anuntam ca din toamna aceasta,mergi la liceu.Crezi ca o sa poti face fata?
-Tata,cred ca stiu mai multe decat toti elevii la un loc.Eu stiu citi de la cateva saptamani.
-Nu la asta ma refeream,iubita mea.Doar ca tu nu esti om.
-Tata,daca te referi la sete,stii ca am aceeasi aversiune fata de sangele uman ca si mama.
-Nu am vrut sa spun ca o sa omori pe cineva,doar ca mirosul poate sa iti faca rau daca e asa intens.Nu ai mai stat asa de mult cu oameni.Defapt,nu ai prea stat deloc cu oameni.
-Ma voi descurca....casca.
-Acum mai bine ai dormi,dovlecel.Imi povestesti maine ce ai facut azi.Bine?
-Vino in camera mea,mami si iti povestesc.Te rog....sunt atat de fericita,incat nu cred ca as putea sa dorm nici daca mi-ai da somnifere..
-Bine,dovlecel.Dar dupa ce imi spui,dormi.Bine?Maine mergem in Italia.
-Unde?
-La bunicii tai.Doar ca atunci cand vom merge acolo,va trebui sa iti blochez puterea,pentru ca ei nu stiu ce suntem cu adevarat.Bine?
-Bine,mami.
Am mers la ea in camera si m-am asezat pe fotoliu,iar ea pe balansoar.
-Deci.....Spune-mi.
-Bine.Dar,te rog sa nu ma intrerupi.
-Bine,dovlecel.Spune.Nu o sa te intrerup.
-Bine.Demineata,cand ne-ati lasat,am mers in casa,am luat micul dejun,dupa care am mers sa ne plimbam pe plaja.Acolo,am vazut patru baieti si doua fete care sareau de pe stanca.Am vrut sa sar dupa ei,sa ii ajut sau sa sun la salvare,dar Matt a spus ca e ceva distractiv.Dar,cand l-am intrebat daca pot face si eu asa ceva,a devenit defensiv si a spus ca ar muri la propriu daca m-as pune intr-un asemenea pericol.Apoi,ne-am mai plimbat,si........m-a sarutat,mami.A fost atat de.......nici nu stiu cum sa descriu.Dupa aceea,ne-am mai plimbat,si am vorbit despre familia lui.Am mers la el acasa,unde am cinat si apoi am vazut "Romeo si Julieta".Mi-a spus ca tu si tati sunteti un fel de Romeo si Julieta,pentru ca veniti din clanuri oarecum rivale.E adevarat?
-Da....
-Ei bine,asta e tot.Dupa film,am venit acasa.Dar,vreau sa stiu ceva...
Dupa ce spuse asta izbucni in plans.
-Roxy!Nu plange,dovlecel.Ce s-a ntamplat?
-De ce simt asta?De ce fiecare minut petrecut fara el mi se pare un iad,o vesnicie?De ce atunci cand il vad,uit totul si nimeni si nimic nu mai are importanta?De ce atunci cand se apropie de mine,in loc sa ma dezguste mirosul lui de varcolac,ma face sa uit sa respir,sa inrosesc,si apoi imi face respiratia sacadata?De ce...
-Asta e iubirea,dovlecel.Asa este iubirea adevarata.Nu trebuie sa plangi din cauza asta.
-Dar ce sa fac?

-Pentru moment,sa dormi.Ne asteapta o calatorie lunga.Si apoi,sa te pregatesti.Annie ti-a facut bagajul.

-Da...o sa am nevoie de pregatire morala pentru asta...spuse ea chicotind.

Am mai vorbit cateva minute,dupa care s-a schimbat in pijamale si s-a culcat.M-am dus in camera mea si a lui Edward.Ma astepta pe fotoliu.

-Chiar e indragostita fiica noastra,nu,Mary?

-Cred ca da.Asa ca nu avem ce face.E alegerea ei,asa cum ai spus tu.

Capitolul XIII.

Cand am ajuns in Italia,era noros,ceea ce era bine pentru noi.Roxy era impresionata de frumusetea privelistii.

-Ce frumos e aici....Dar..bunicii mei locuiesc acolo,la etajul douazeci?

-Da,dovlecel.Dar mergem cu liftul.

-Mama ta are dreptate,desi,pe jos am ajunge mai repede.

-Mai bine mergem cu liftul,Edward.Vreau sa ii arat privelistea.Stii ca din lift se vede tot orasul.

-Aaa.....da.

Am intrat in lift,si la fiecare etaj,observa alte detalii.La etajul optsprezece,a observat un hotel.i-am spus ca ecela e singurul loc unde nu are voie sa mearga,si ca acolo stau niste oameni care nu trebuie sa o vada vreodata,pentru ca nu ar placea-o daca ar sti ca mama ei e varcolac si tatal ei vampir.Cand am ajuns la ultimul etaj,am mers cat am putut de incet pana la usa parintilor mei.Voiam sa pastram aparentele.Ii blocasem deja puterea lui Roxy.Roxy suna la usa.

-Vin acum.....Doar putin...spuse mama mea.

-Noi suntem,mama.Edward,Roxy si cu mine.

ii povestisem inainte ca am adoptat o fetita pe nume Roxanne.

-Bine,bine.O,vai!O,doamne!Dar ce seamana pe tine,Mary!Ce coincidenta!Dar de asemenea,seamana si cu el....Ooo...scuze.Buna,Edward,Mary.Roxanne,draga,eu sunt bunica ta,Venus.

-Buna,bunico.

-Te rog sa nu ne spui"bunici".Venus si Peter.Ok?

-Ok.Venus si Peter.

-Intrati!Ti-am pregatit niste budinca de orez,dulceata.

-Ai redecorat...am spus eu cand am ajuns in sufragerie.

-Da..tatal tau si cu mine ne-am gandit ca daca tot stam ceva vreme pe aici,sa decoram dupa gustul nostru.

-Apropo!Unde e?

-E la munca.Dar va veni in curand.Trebuia sa duca ceva dosare.

Am continuat sa vorbim in sufragerie.Dupa cateva ore,Roxanne o intrerupse pe mama din melancolie.

-Ce bine miroase.....spuse Roxy.Ce e aia din bucatarie?

-E supa de pui,dulceata.E gatita in stil romanesc.Dar,cum ai simtit?Eu nu simt deloc.

-Aaaa....am un nas sensibil,Venus.Atata tot.

-Vrei sa mananci?

-Sunt chiar curioasa.Pana acum,nu am mai gustat asa ceva.Pot,mami?
-Da,dovlecel.Sigur ca poti.
A mancat doua portii.Ii placea foarte mult.
-O sa imi faci si tu,mami?
-Da,Roxanne.
-Mary...A sunat tatal tau.E la hotel.Vrea sa mergeti acolo.Vrea sa o vada,dar nu are timp sa vina.
-La...care hotel,mama?
-Aro.
-Aa..E cam departe de aeroport.
-Si ce e cu asta,Mary?
-Aaa......nu stiu.Dar...mai are mult de lucru?
-Cam da.
-Dar ce face acolo?
-Ii ia declaratie proprietarului.Crede ca are legatura cu rapirea lui Embry Stan.
Nici nu putea ghici cata dreptate avea.Dar,acum aveam o problema mai mare.Volturii au aflat de Roxanne si nu ar fi lasat asta asa.Daca nu i-am fi confruntat acum,ar fi venit ei dupa noi,in Forks.Asa ca era mai bine sa ii vedem acum.Pentru o secunda l-am lasat pe Edward in mintea mea si i-am explicat.I-am explicat ca daca va trebui sa vina ei dupa noi,nu vor judeca,doar vor pedepsi.Si deja aveam un plan.Eu aveam sa il distrag pe Demetri,iar Edward l-ar fi convins pe Aro ca Roxanne e incapabila sa faca ceva rau si ca stie legile.Dar,din grimasa facuta de Edward,mi-am dat seama ca nu e de acord.
-Mama,am spus eu,poti sa ma lasi singura cu Edward pentru cateva minute?
-Sigur.Sunt cu Roxanne in dormitor.Bine?
-Bine.
Dupa cateva secunde,disparu in camera ei.
-Deci....spune acum.spuse Edward.
-De ce nu esti de acord cu planul meu?
-Pentru ca Demetri te-ar ucide.E un luptator,Mary.Tu esti un vampir tanar.Un vampir incomplet.Nu ai putea decat sa ii distragi atentia.El e un vampir in varsta de trei milenii,tu ai trei ani.
-Dar cel putin nu ar ajunge la ea.
-Decat dupa.Am un plan mai bun.Annie a spus ca va functiona.Mergem toti trei,sa nu lasam pe nimeni neprotejat.Le demonstram ca esti un vampir.Si atunci o sa ne lase in pace,deoarece din doi vampiri nu se poate naste decat un vampir.Esti de acord?
-Dar cum le putem demonstra asta?
-Vei fi pusa sa bei...sange.
-Imi explici mai detaliat?
-Probabil vor aduce un om din hotel.Dar,defapt,poate iti vor da un animal ca sa-l vanezi.Au acceptat vegetarianismul nostru.
-Asta trebuie sa fie usor.
-Da,dar trebuie sa te asiguri ca tatal tau nu merge acasa.Demetri l-ar urmari.
-Bine.Sa o facem.Mama!Roxanne!Veniti aici,va rog.
-Mami!spuse Roxanne si imi sari in brate.Am vazut poze cu tine,cand erai mica.
-Mama,vii cu noi?

-Nu cred.Trebuie sa am grija de lasagna.E in cuptor.Cand veniti,o sa guste si Roxy.Serios,ce mancare ii dati acolo?Cartofi dulci?

-Unde mergem,mami?

-Mergem la tatal meu,adica la Peter.

-Dar nu suntem la el acasa?

-Ba da,dar mai mergem la cineva.Apoi,venim aici si gusti lasagna.Ok,dovlecel?

-Bine,mamico.Dar tati vine cu noi,nu?

-Sigur ca...

-Da.

-Ar trebui sa mergeti acum.Pe cand veniti,lasagna o sa fie proaspata.

Dar stiam ca nu o sa venim inapoi,cel putin nu azi.Poate ca eu nu aveam sa mai vin vreodata.Nici Roxy sau Edward.Dar ei doi nu puteau sa pateasca ceva.Aveam un plan de rezerva.Daca planul lui Edward nu mergea,il ucideam pe Demetri,dupa care ma asiguram ca Edward si Roxanne scapa si fug.Eu puteam fi ucisa.Dar ei nu.Oare asta mi-a fost scris?Oare aveam dreptul la o perioada de fericire maxima,iar apoi trebuia sa platesc cu propria viata?"Va fi bine,mami,o sa vezi."Oare ea stia ce se va intampla si voia sa ma linisteasca?Chiar era mai matura decat credeam.In timp ce construiam planuri de rezerva,Edward ma cuprinse in brate.Oare si el stia ca avea sa se termine,ca nu mai avem timp,si voia sa foloseasca timpul ramas,oricat era de putin?Chiar trebuia sa se termine asa?Nu.Nu trebuia sa se termine.Nu asa.Nu trebuia sa gandesc asa.Trebuia sa fiu puternica si optimista.Pentru Edward.Pentru Roxanne.

-Esti bine,Mary?Parca ai vazut o fantoma.

-Sunt bine,mama.Sa mergem.

-Stai,mami.Vreau sa ii spun ceva lui Venus inainte sa plecam.Venus,ma bucur enorm ca te-am cunoscut.Iti multumesc pentru supa si mai ales pentru dragoste si afectiune.

-Sa mergem.

-Bine,tati.Pa,Venus.

-Pa,dulceata.

Am plecat cu masina tatei,deoarece exista posibilitatea sa avem nevoie de masina.Erau doua probleme.Masina mergea prea repede.Timpul se scurgea prea repede.De ce trebuia sa fie asa?De ce soarta ne-a oferit totul si acum ne lasa cu nimic?De ce?

-Linisteste-te,mami.

Atunci mi-am dat seama ca fiica mea plangea.O facusem sa planga.Asta m-a durut mai tare decat orice.

-Nu plange,dovlecel.O sa fii bine.Iti promit.

Nu puteam sa ii spun ca vom fi bine.Stiam ca eu am sa mor.Dar,daca viata fiicei si a sotului meu,aveau ca pret moartea mea,atunci eram dispusa sa platesc acest pret.

-Am ajuns,Mary.Vai!O,vai!Ce noroc!

Fata lui deveni brusc animata.

-Vrei sa-mi explici si mie?

-Demetri nu e aici.E in Thailanda."Cineva" a facut o reclamatie,si spunea ca se creaza o armata de nou-nascuti acolo.

-Annie!

-Ce tot vorbiti acolo?Cine e Demetri?

-Iti va explica tatal tau altadata.Acum vreau sa stai cu Edward si sa nu pleci de langa el.Eu voi merge sa vorbesc cu niste oameni,iar voi veti sta cu Peter.Ok?

-In niciun caz,Mary.Nu vrem sa il implicam in asta.Aro nu stie ca e tatal tau.
-Ai dreptate.Dar atunci cum facem?
-Venim cu tine.Luptam mai bine cand suntem impreuna.Si in plus,fara Demetri,nici nu va trebui sa luptam.Pur si simplu,vei trece testul si vom pleca acasa.
-Esti sigur ca va fi in siguranta?
-Da,Mary.Sunt absolut convins.
-Bine atunci.Sa intram.
La intrare,receptionera ne intampina.
-Bun venit la hotelul "La Aro".Cu ce va pot ajuta?
-Vrem sa vorbim cu...ei.
-Aah...inteleg.Va conduc pana jos?
-Nu,multumim.Stim drumul.
-Ok.
Am coborat,iar Edward avea dreptate.Unul dintre tronuri era liber.Cel al lui Demetri..
-Vai...Mary!Dar ce bine arati!Mai bine ca oricand.Ea cine e?
-E fiica noastra.Spuse Edward taios.Mary a nascut-o cat inca era...om.La cateva saptamani dupa aceea,a devenit vampir.Asta a fost acum un an.
-Ferm si la obiect,ca intotdeauna.Si eu ma bucur sa te vad,Edward.Cum mai sunt ai tai?
-Bine.
-Si...carra piccolina,cum te numesti?
-Eu ma numesc Roxanne Sward.Dar tu cum te numesti?
-Eu ma numesc Aro.Ei sunt Marcus,Antonius,Marta,Miriam,Jessica si Embry.
-Embry Stan,cel disparut pe care il cauta....
-Da,Roxanne.am spus eu intrerupand-o inainte sa faca vreo gafa.
-Dar de unde stiti de disparitia lui?
-Am vazut un afis in oras si numele mi s-a parut ciudat.Doar atat.Deci tu esti Aro.Mama mi-a spus despre tine.
-Si ce ti-a spus?
-A spus ca esti protectorul nostru,si ca esti bun.E adevarat?
-Pai,cam acesta e rostul nostru.Protectia vampirilor.Vezi tu,cu mult timp in urma,a aparut singura creatura care putea ucide un vampir:lupul.
-Lup adica.....ce?
-Adica varcolac.
-Aha.....Si ce s-a intamplat dupa aceea?
-Demetri i-a distrus.Aproape pe toti.Si a crezut ca mama ta e unul dintre ei.Asa,ca trebuie sa vedem daca e asa sau nu.
-Adica?
-Adica,o sa o vedem vanand.Acesta va fi un test.
In timp ce Aro ii explica fiicei noastre testul de care urma sa am parte,Edward scoase un marait si ne cuprinse pe amandoua in brate.Dar eu m-am eliberat si am stat amandoi protectivi in jurul iubitei noastre fiice."Ce se intampla?"am gandit eu.
-E aici.Demetri.A aflat ca e o alarma falsa in Thailanda si s-a intors.
-Vom reusi.
"Va fi bine.Vom reusi.Va iubesc."

-Mary,Mary,Mary...canta el in timp ce intra.De ce trebuia sa faci tu asta?Nu aveai o viata fericita,implinita de om?De ce trebuia sa dai lumea noastra peste cap?Un sasait mi-a iesit printre dinti.
-Aha....deci,intr-adevar esti vampir.Dar vreau sa vad cu ochii mei.Aduceti un om.
-Sunt vegetariana.
-Atunci,o caprioara.
Caprioare intr-un hotel de sase stele?Chiar m-a mirat cererea lui Demetri.
-Bine.Vei vedea.
In cateva secunde,o caprioara era in camera.Atunci mi-am dat seama cat de sete imi era.Am sarit la caprioara si in cateva secunde,am terminat-o.Poate pentru ca imi era foarte sete,poate pentru ca ma simteam amenintata.Poate.
-Acum crezi?intreba Roxanne cand am terminat.
-Ea e....
-E fiica lor.Stai!Pace.Nicio lege nu a fost incalcata.
-Da,dar crezi ca o sa tina secretul?E un copil nascut din lupi si vampiri.Nu trebuie sa traiasca.E un risc prea mare.
-Stati!Ar trebui sa ma ascultati si pe mine.Nu sunt periculoasa.Sunt inofensiva.Sunt un vampir.
-Sunt inofensiva...Nu fac rau...Te rog,Aro!Toti spun la fel!De ce nu terminam o data cu asta?
-Nu vei indrazni.
-Incearca-ma.
-Peste corpul meu transformat in cenusa.
-Daca asa vrei...Edward,chiar imi pare rau.Dar ea a vrut asta.Stii juramantul pe care l-am facut.Sa ucid toti lupii.
-Va fi rupt.
Intr-o sutime de secunda eram cu dintii la gatul lui.L-am muscat si m-a trantit la pamant.Atunci,am auzit-o pe Roxy tipand si am construit un scut in jurul ei si al lui Edward.Dar nu mai puteam rezista mult.Demetri ma strangea,foarte puternic,de gat.Nu ca as fi avut nevoie sa respir,dar ma sufocam.Chiar cand l-am doborat si l-am muscat din nou,Aro a venit langa noi.
-Pace.Nu trebuie sa se termine asa.Exista doar un fel de a vedea daca este sau nu periculoasa pentru noi.Trebuie sa lasam timpul sa treaca.Sa ne mai vizitati.
-Bine.
-Acum,Edward,hai sa mergem.
-Mergem,mami?
-Da,dovlecel.Mergem sa ne plimbam.
-Bine.
Am urcat impreuna cu Edward si Roxy la etajul zece.Acolo,in apartament,tatal meu astepta.Cand am intrat,a ramas blocat.Credeam ca Roxy s-a prezentat fara sa vrea.
-Buna,tata.Ce dor mi-a fost de tine!Am spus eu in timp ce il imbratisam finut.
-Buna Mary,Edward,Roxanne...
-Ma bucur sa te cunosc,Peter.
-Si eu,Roxy.Si,cum iti place in Italia?
-E destul de bine,cred.Dar imi place mai mult acasa la mine.Aici sunt prea multe spaghete,lasagna,si strazile sunt prea mici.
-Da.....Ei bine,ar trebui sa mergem acasa,nu?Mama ta a pregatit lasagna.
-Aaa....ar trebui sa plecam.Annie a sunat.Avem avion in zece minute.

-Bine.Dar mai intai,spune-mi,Mary.Cum sunt Adam si Matt?
-Ar trebui sa o intrebi pe Roxy.Am spus eu razand.Ii vede mai mult decat noi.
-Adica?
-Matt si Roxy sunt iubiti.
-Sunt bine.Adam nu mai ia medicamente.Iar Matt e si el bine.Spuse Roxy rosind.
-Noua minute......
-Pa,copii.Sa aveti grija de voi.
-Bine,tata.

Capitolul XIV.

Am alergat la aeroport,dar defapt am mai fi avut timp,doar mergeam cu avionul nostru.Cand am ajuns acasa,primul lucru pe care l-a facut Roxy a fost sa se ceara in Quileute.
-Mergi maine,iubito,.Trebuie sa dormi.
-Bine,mami.Spuse ea si casca.
-Ar trebui sa o ducem in camera ei,nu?
-Cred ca da,bellissima mia.
-Hei!Sunt si eu aici!Atat a spus Roxy si alerga in camera ei.
-Merg dupa ea.
-Vin si eu.
-Bine.
Am mers in camera ei,iar cand am intrat,Roxy dormea,imbracata in pijamale.
-Surprinzatoare,nu?
-Mda.....Hai in biblioteca.Ne asteapta ai mei.
-Ok...
Cand am intrat in biblioteca,Annie m-a imbratisat brusc.
-Mary!Esti nebuna?Cum ai putut sa gandesti asa ceva?
-Aaa.......nu stiu despre ce vorbesti,Annie.
Dar stiam exact la ce se refera.Planurile mele de rezerva,incercarea mea de a-l ataca pe Demetri.
-Suntem aici,acum,Annie.Asta conteaza.
-Da.Ne-a fost atat de dor de voi!Dupa ce am stat cu Roxy,chiar si putin,ne-am plictisit de moarte fara ea.
-Aah...da.Mi-am amintit.Emmet,vrei o provocare?
-Orice....Cred ca pot face fata.
In clipa aceea se auzi un "Uuuuuu" de la toti barbatii din camera.
-Ei bine,wrestling.Tu si cu mine.Ce spui?
-Ooo.....nu.Nu vreau sa te lovesc.La tine provocare ar fi sa iti dau o hartie cu care sa te lupti.Probabil ca ar castiga hartia.
-Emmet,Emmet.Stii,nu e un lucru prea intelept sa provoci cel mai tanar si puternic vampir din casa,mai ales ca e din neamul lupilor.
-Fii serios.Semi-vampirita asta nu ar omora nicio musca.
-Asta mai vedem.Daca te bat,nu mai faci misto de mine in urmatorii cinci sute de ani.

-Daca te bat,ce e acum e un fleac fata de ce voi face.
Deja mi-l puteam inchipui pe Emmet trancanind continuu.M-am ingrozit.
-Asa sa fie.Am spus eu.
-Curtea din spate.
In doua secunde eram toti acolo.
-O singura regula.Nimeni nu isi foloseste super-puterea.
-Cum?Eu am forta..E ca si cum mi-ai lua respiratia sau ceva vital.
-In regula.Atunci si eu imi voi folosi scutul.
-Poftim?
-Glumeam,Emmet.Nu am nevoie de un scut sa te bat mar.
-Mai vedem.Hai.
In o sutime de secunda eram cu dintii la gatul lui.
-Ei,acum ce spui?
-Wrestling inseamna ca cel ce ramane in picioare castiga.
Dupa ce vorbi,ma tranti la pamant,dar,nu m-a durut ca atunci cand a facut-o Demetri.
-Ai dreptate.
In timp ce vorbeam l-am doborat si l-am trantit la pamant.
-Nu te bucura prea repede.
Dupa ce vorbi,ma stranse de brate.Dar nu simteam durere.Simteam o mangaiere.Parca imi placea ca acea forta sa fie pe mana mea.Atunci,m-am relaxat si am numarat.
-Si zece!Ha!Te-am batut!
-Ai trisat!
-Nu,nu am trisat.
-Atunci cum de nu am putut sa iti rup mana?
-Pai....nu stiu.Poate ca sunt mai puternica.....
Am sarut in picioare si Emmet incepu sa rada in hohote,fara sa se ridice.
-Revansa.
-Nu.Cine ramane in picioare,castiga.
-Nu am spus ca acum.Peste ceva timp.Sau...mai bine nu.Intotdeauna imi vei bloca puterile.
-Ti-am spus ca nu am nevoie sa iti blochez puterea ca sa te pot bate mar,Emmet.
Emmet scoase un marait si disparu in padure.
-Ar trebui sa merg dupa el.Spuse J.
-Vin cu tine.
-Bine,Edward.
-Si eu vin.
-Hai,Ben.
Baietii au plecat si am ramas doar noi,fetele.
-Bravo,fato!L-ai pus la punct!
-Annie....Imi pare rau,Ashley.Cred ca i-am ranit sentimentele.Nu trebuia sa fac asta.
La auzul cuvintelor mele,fetele izbucnira in ras.Toate radeau,mai putin eu.I-am asteptat pe baieti,dar nu s-au intors decat dimineata.Emmet era cu ei.Radeau.Cand l-am vazut pe Emmet,un val de mustrare ma lovi.
-Imi pare atat de rau,Emmet.Te rog,ma poti ierta?
Emmet pufai.

-Vezi la ce ma refeream?Castiga o lupta si dupa aceea ii pare rau.Mary!Fii serioasa!Esti pur si simplu in avantaj,datorita oaselor tale de lup si mintii tare super.De ce m-ar supara asta?Nu mi-ai facut nimic.

-Dar tot imi pare rau ca te-am suparat.Daca m-ai ierta...

-Pentru ce sa te ierte?Spuse Roxanne venind spre noi.Era imbracata.

-Mama ta si cu mine am facut un pariu aseara,mama ta a castigat si acum ii pare rau.

-De ce iti pare rau,mami?

-Nu conteaza,dovlecel.

-Te rog,imi deblochezi puterea?Cred ca aseara ai uitat.

-Aaa,da.Acum

-Aah..."Ce bine e"..."Multumesc,mami."

-Deci,ce vrei sa faci azi?

-E luni.Voiam sa merg....

-Vrei sa te duc eu?

-Merg singura.Iau masina mea.Bine,mami?Tati?

-Bine,dovlecel.

Roxy lua masina si pleca fara sa mai manance.

-Esti bine,Mary?

-Da,Edward.Sunt bine.

-Nu ai dreptate.Spuse Jason.

-Cu privire la ce?

-Nu esti vinovata de nimic,Mary.Era logic sa fii mai puternica.Stiu ce simti,si nu ai dreptate.

-Jason....

-In fine...Mary!Esmee,Ashley si cu mine mergem la cumparaturi.Vii?

-Aaa...nu stiu.

-Hai...te rog.Ai nevoie de o sesiune de cumparaturi...Te rog,te rog,te rog,te rog,te rog,te rog,te rog...

-Bine,fie.Dar ne grabim,ok?

-Ok.Vom fi acasa inaintea lui Roxy.

Eu ma gandeam la doua-trei ore,nu la o zi intreaga.Dar era acceptabil.Si asa petreceam destul de putin timp cu ele.

Am plecat la mall.Timpul trecea atat de incet...Am pierdut o zi intreaga plimbandu-ne.Annie,Esmee si Ashley si-au cumparat cate un parfum.Eu am cumparat trei:unul pentru Edward,unul pentru Roxy si unul pentru mine.atat.Am mers o zi intreaga prin mall pentru sase parfumuri.Cand am ajuns acasa,Emmet astepta pe canapeaua din sufragerie.Acelasi sentiment de mustrare ma lovi.Nu stiam ce sa-i spun.In final,am hotarat sa il salut.Dar ce puteam sa ii spun?Parea atat de dezamagit,atat de nelinistit.

-Emmet...buna.

-Buna,Mary.Nu ma ura,bine?

-De ce te-as ura?

-Aaa....nu ai aflat?Atunci ar fi mai bine sa iti spuna Edward.

-Ce sa-mi spuna?Unde e Edward,apropo?Unde sunt toti?

-In Quileute.Ar trebui sa mergi si tu acolo.

-S-a intamplat ceva?Roxy e bine?

-Nu stiu.Dar te rog,te implor,iarta-ma.

-Pentru ce sa te iert,Emmet?Vorbeste,pentru numele lui Dumnezeu!
-Am muscat-o si cum e si varcolac,veninul a afectat-o.Nu am vrut sa fac asta,crede-ma.Eu...
-Ce s-a intamplat?
-Am sunat-o pe Roxy,si a raspuns Matt.Cand am intrebat daca Roxy e acolo,mi-a inchis.M-am ingrijorat,si am mers acolo.Cand am ajuns,i-am gasit imbratisati,iar Roxy plangea.Atunci am explodat.Am vrut sa il atac,dar Roxy s-a pus intre noi si am muscat-o pe ea.Nu stiu daca acum e mai bine,dar arata destul de rau.Chiar nu am vrut sa fac asta,crede-ma.
-Stiu ca nu ai vrut sa faci asta,Emmet.Am incredere in tine.Hai in Quileute.Trebuie sa pocnesc un varcolac.Deci spui ca plangea?
-Da,plangea.Am crezut ca a ranit-o.
-Atunci chiar il pocnesc.
Am mers in rezervatie,iar cand am ajuns la prima casa,am urcat direct in fostul meu dormitor,fara sa ma mai uit daca sunt persoane in jurul meu.Roxy era intinsa pe pat,iar Matt statea pe jos langa ea.Statea in genunchi,cu mainile pe ale lui Roxy si cu ochii in lacrimi.Un val de mila ma cuprinse.La cum arata acum,nu ar fi ranit-o chiar daca asta l-ar fi costat fericirea sau chiar viata.Cand m-a vazut,a albit la fata si a inceput sa planga din nou.
-Nu am vrut sa se intample asta,Mary.Te implor,crede-ma.
-Stiu ca nu ai vrut sa faci asta,Matt.Dar,de ce plangea?
-Nu plangea.A plans doar dupa ce a muscat-o strigo...Emmet.
-Spune-mi exact ce s-a intamplat.
-Pai,am fost la plaja,ne-am plimbat pe mal,si cand am venit sa luam o gustare,telefonul a sunat.Roxy era in bucatarie,iar eu eram in gradina,iar geanta ei era la mine.Am raspuns.Era Emmet,sunase de pe fix.Cand am chemat-o pe Roxy,telefonul s-a descarcat si s-a inchis.Am sunat de pe fix,dar nu raspundea.Apoi,Emmet a aparut si a sarit la mine.Nu m-am schimbat in lup,deoarece Roxy era prea aproape si nu voiam sa o lovesc.Dar el a sarit si a muscat-o pe Roxy de umar.Atnci l-am izgonit de pe proprietatea mea si am adus-o pe Roxy inauntru.I-am chemat pe Edward,Jason si pe Ben.Jason si Edward sunt acum in bucatarie.Ben a mers dupa medicamente.Nu o poate duce la spital.
Cand a terminat de povestit,Roxy deschise ochii.
-Roxy!Esi bine,dovlecel?
-Mami,bate-l pe Emmet.Sau nu.Vreau sa il musc.Doare foarte tare.Arde.
-O sa il bati tu,iubita mea.
-Tati e aici?
-Merg sa il chem.
-Nu,mami stai cu mine.Mergi,te rog tu,Matt?
-Sigur,iubirea mea.
-Te iubesc.
-Si eu.
O saruta pe frunte si disparu.In cateva minute,Edward era in usa.
-Roxy!Cum te simti?
-Ma simt bine,doar ca simt ca imi arde gatul.Parca imi e sete.Dar nu vreau apa.Simt o uscaciune usturatoare.
-Aah....Am inteles acum.Doar putin,iubit-o.Lua telefonul si forma.Alo?Ben?Te rog,ada niste AB negativ.Nu lua pastile.Doar asta.
-Ii e...sete?

-Da....Are nevoie de sange.Uman.Varcolacul din ea a murit.Acum e vampir-om.Are nevoie sa se hraneasca.

-Dar,hei!Vreau sa fiu si eu vegetariana,ca voi.

-Si vei fi,doar ca nu acum.Tesuturile tale au nevoie de sange uman.

In cinci minute,Ben intra in camera cu o punguta rosie in mana.Cand mirosul a ajuns la mine,am inteles.Setea era cea care imi tinea fetita la pat,fara putere.Ochii ei s-au marit si obrajii ei s-au aprins cand mirosul a ajuns si la ea.Asta chiar m-a uimit.Mi s-a spus ca varcolacul din ea a murit,si acum e vampir.Mi-am amintit ca nu a spus nimeni ca omul din ea a murit.Omul din ea va fi acolo intotdeauna.Din ochii ei au inceput sa curga rauri de lacrimi.

-Nu vreau sa fiu un monstru!De ce trebuie sa miroasa asa de bine?De ce?De ce?

-Nu plange,dovlecel.E asa pentru ca iti e foarte sete.Dar e ok.Bea.Iti va face bine.Iar de acum in colo poti sa vanezi cu tatal tau si cu mine,ca si pana acum.Poti fi vegetariana,daca asa vrei.

-Mama ta are dreptate,iubito.

-Mai bine o lasam singura,bine?Mary?Edward?

-Bine,Ben.Suntem afara,dovlecel.

-Bine,mami.

Am mers pe hol si am asteptat pana cand Roxy a terminat.Ochii ei nu si-au schimbat culoarea,cum ar fi trebuit.Ben spunea ca nu exista explicatie pentru asta,asa cum nu exista nici pentru nasterea ei.

Dupa intamplarea aceea,toate au venit de la sine.Roxy era vegetariana,asa cum isi dorise,urma sa se casatoreasca cu Matt,Edward si cu mine eram exact ca de obicei-ca doi magneti-,Emmet si Ashley s-au casatorit si au adoptat doi copii,Jason si Annie au facut inconjurul planetei,iar Ben si Esmee......ei au plecat cu Annie si J.Astfel,am continuat sa ne traim povestile fericite,propria noastra eternitate.Dar asta nu inseamna ca nu au mai urmat alte obstacole in calea fericirii noastre.Pe locul unu era inceperea scolii din septembrie.

SFARSIT.

Multumiri

Dedic aceasta carte profesoarei mele preferate,care mi-a deschis lumea literelor si setea pentru lectura,"doamna H.A",cea mai buna si intelegatoare profesoara din Univers.As vrea sa ii multumesc din suflet mamei mele super-intelegatoare,care m-a sfatuit si mi-a ascultat fiecare idee,fara sa se planga atunci cand povestea devia,sau devenea mult prea ciudata.De asemenea,as vrea sa le multumesc tuturor prietenilor mei care m-au sustinut,fratelui meu Peter care i-a dat nume si caracter lui "Peter Clum".